

SPIRITOLOGIE

ANDREAS BUTTLER

SPIRITOLOGIE

**Studium původu, nekonečných možností
a úplné rehabilitace duchovní bytosti**



Copyright 2007 Andreas Buttler

(Český překlad - update 15.3.2008)

Obsah

Úvod	4
Reforma pravopisu – jazyková reforma	5
Duchovní bytost	8
Osm impulsů existence	13
Nic než ta pravda	18
Falešná realita	21
Nedosažená normálnost	25
Bezplatné vymývání mozku	27
Tři vesmíry	31
Sebeurčení	34
Příčina a důsledek	45
Definice boha	50
Spiritologie není scientologie	58
Všeurčení	65
Síla a jednoduchost	74
<i>Úvaha nebo myšlenkový vzorec</i>	<i>XX</i>
<i>Představivost jako zdroj nových realit</i>	<i>XX</i>
<i>Znovuoživené nekonečno</i>	<i>XX</i>
<i>Závěr</i>	<i>XX</i>

Úvod

Je od vás hezké, že v rukou držíte tuto knihu, ačkoliv „ve skutečnosti“ žádnou nemáte, což si, pokud budete číst velmi pozorně, uvědomíte, než ji dočtete.

Spiritologie je aplikovaná filozofie, která může být ověřena, prozkoumána a testována, abyste viděli, zda je reálnou. Nejedná se tedy pouze o hezkou teorii, která skvěle zní nebo je dokonce intelektuální, aniž by mohla vás jako čtenáře podpořit v trochu lepším porozumění životu a v tom abyste vyrostli do takové výšky, že budete svůj život žít a ovládat a ne obráceně.

Spiritologie není náboženstvím ve smyslu pevného systému víry s morálními zákony nebo pravidly, které vyžadují určitý pohled nebo se dokonce takový snaží vynucovat. Spíše se zabývá dosažením osobní duchovní svobody a nezávislého myšlení jedince, který ji používá. Právě proto je to filosofie a ne náboženství.

Své hledání pravdy jsem aktivně začal v deseti letech a uvědomil jsem si, jak je to těžké dostat alespoň z poloviny smysluplné nebo logické odpovědi od zdánlivě tak zkušených a všeho znalých „dospělých“. K čemu je filosofie, kterou studuji – ať už na univerzitě nebo doma – kde čtu vyjádření, která se mne snaží přesvědčit, že na určité otázky nikdy odpovědi nedostanu, neboť existují věci, které jsou „nepoznatelné“.

Knihy tohoto druhu většinou házím do koše, ale snad někdy najdu nějaké využití pro díla velevážených autorit, které si dali tu práci, aby svá vlastní nepochopení a zmatky ohledně života vrhli na papír, aby tak položili bariery a nastražili pasti do cesty těm, kteří by snad, kdyby nebyli tak snadno oklamáni, nepřijali jako „pravdivé“ nebo „správné“ učení bez toho, aby si dopředu ustanovili správné definice ‘nedůležitých’ slov jako je „pravda“, „realita“ a „správný“ nebo „špatný“.

Nyní vás srdečně zvu, abyste našli svoji pravdu; svoji velmi osobní pravdu, protože ta největší chyba lidstva až doposud byla v předpokladu, že existuje pouze jedna pravda, stejně platná pro všechny.

Takový nepravdivý základní kámen jako základ pro správné chování nebo myšlení mohl pouze vést k výsledkům výsledkům jako: chaos, války, nemoci, zármutek a útlak sebeurčení jedince či cokoliv jiného, co jsme byli zvyklí vidět jako nevyhnutelné Boží „zkoušky“ člověka.

Zde začíná vaše cesta. Cesta do nekonečnosti, protože vy jste byli, jste a vždy budete nekonečnem, a já se na vás těším, až celou cestu popsanou ve spiritologii budete mít za sebou.

Já se vsadím, že jste byli a jste dobrými lidmi, ale nyní nadešel čas, konečně se znovu probudit!

S láskou

Andreas Buttler

Reforma pravopisu – reforma jazyka

Tato kniha by se tímto tématem vůbec neměla zabývat a ani by se nemělo stát součástí mé práce. Protože pár „inteligentů“ nemělo na práci nic jiného, než zkusit takovouto reformu – která přesto, díky své naprosto hloupé povaze nemá ve světě obdoby – jen aby mezi lidmi po celém světě, kteří používajícími německý jazyk vytvořili zmatek a rozkol, rozhodl jsem se této situaci využít a oslovit mnohem větší pole problémů: bariery v komunikaci.

Tato reforma pravopisu měla kdysi být zavedena se záměrem jeho zjednodušení. Pokud by věci ztratili svoji složitost, byl by to z mého pohledu skvělý nápad. Ale jestliže lidé, kteří pracují na takovém projektu, nejsou schopni rozlišit mezi důležitostmi a nedůležitostmi, stane se z toho velmi rychle něco směšného.

Jazyk a pravopis existují za účelem nabídnout jednu z mnoha možností jak se učinit srozumitelným a ne aby bránily v komunikaci někomu, kdo se nenaučil aplikovat odstavec “1025b” pravopisu nebo gramatiky tím, že by ho označili za “hloupého”, takže své myšlenky již nebude říkat na veřejnosti ze strachu z odsouzení nebo znehodnocení.

Osoba, která zná pravidla jednoho nebo i několika jazyků může být vzdělaná, ale nic to ve skutečnosti neříká o její inteligenci. Vzdělání a inteligence jsou často prezentovány jako významově stejné věci, ačkoliv zde jsou si pouze o vzdáleně příbuzné.

Každý jazyk na světě má svá pravidla a žádné z nich není založeno na něčem jako pravda nebo správnost vrozená danému jazyku! Proto tam nemůže být ani žádná skutečná chybnost! Zeptejte se někdy Američana, zdali jste “Nagelschere” (kleštičky) napsali správně a ukažte mu je s tím, že si nejste jistí, zdali byste neměli napsat “Nagelschere” (nůžtičky). Možná vám dá zřetelně najevo, že ve svém psaní a vyjadřování děláte naprostou “chybu”. Pak si řeknete “to je normální, protože je to Američan”. Správně! Tímto příkladem jsem vás chtěl pouze upozornit, jak moc se rozdíl mezi správným a chybným pravopisem stává absurdní, jakmile se na něj podíváte z hlediska celého lidstva, jako jsem to učinil já.

Jak “hloupý” by v takovém případě byl z vašeho hlediska Američan a jak “hloupý” byste byli z hlediska Američana vy? Odpověď na tuto otázku by vám měla být ponechána, neboť existuje nekonečné množství subjektivních možností.

Možná, že znáte ten starý biblický příběh “O stavbě babylonské věže”, který pojednává o zmatení kdysi jednotného jazyka člověka, aby mezi lidmi nastala válka a spor? Jestliže se na diskuzi o reformě pravopisu podíváte z této strany, tak vás téměř napadne, jak strašně úspěšná strategie to tehdy byla, a jak dobře fungovala. Tam kde existuje aktivní a především čestná komunikace, tam není úrodná půda pro rozpory a válku. Ty existují pouze tam, kde mezi lidmi chybí komunikace, protože vysoká úroveň porozumění a lásky není nikdy dosažena, jestliže komunikace nemůže proudit nebo jestliže jí je vytvářením složitostí nebo dokonce lží zcela zabráněno.

Povšimli jste si někdy, jak snadno mohou vyvstat pocity podrážděnosti nebo dokonce nenávisti, když se pokoušíte někomu pomoci s problémem, kdo se vás potom stále ptá, protože má potíže slyšet nebo rozumět tomu, co říkáte? Jestliže toto znáte, pak budete mít představu o tom, jak důležité je porozumění a tedy komunikace – protože ta je cestou a nástrojem k jeho dosažení. Dokonce se již stalo, že lidé s dobrými záměry, kteří se snažili pomoci, byli zbyti nebo se obecně stali nepřáteli, když zamýšlená pomoc selhala z důvodu problémů v porozumění mezi zúčastněnými stranami.

Tajné služby mimochodem používají jazyk pouze v souladu se starým babylonským záměrem, tj. pro zabránění komunikace! Z tohoto důvodu vždy vytváří nové kódové jazyky, aby všem, kdo nepatří do okruhu “význačných” zabránili v porozumění.

Nyní se můžete ptát, co to všechno má společného s tématem reformy pravopisu a co tím vlastně chci říci. Prozradím vám to. Promrhal jsem nějaký čas přemýšlením, zdali mám použít starý nebo nový pravopis a z toho důvodu si myslím, že nevidím žádný smysl v tom, dělat z toho problém, protože mi to jenom bráním v tom udělat to, co jsem chtěl. Netoužil jsem po tom zasednout, a učit se pravidla a výjimky, jenom protože jsem chtěl napsat knížku. Zcela jistě jsem neměl zájem zamíchat se do řešení umělé a externě vytvořené těžkosti, ale chtěl jsem komunikovat.

Nicméně tak, jak jsem o tomto všem přemýšlel, jsem si uvědomil, jak dalece tato různá pravidla všech těch nesčetných jazyků na zemi omezují to, co pro mě hodně znamená: komunikaci, souhlas, porozumění, vědomí a – jako jejich výsledek - mír, svobodu a sounáležitost.

Právě nyní, v současné době, máme jako lidstvo všechny technické předpoklady, abychom komunicovali volně a rychle. Máme faxy, mobily, satelity. Máme internet, který umožňuje okamžitou komunikaci po celém světě. A já jsem si položil otázku, proč na této zemi, kde aspekty jako prostor a čas nejsou již déle relevantními bariérami pro komunikaci, stále nemáme jeden společný jazyk, tam, kde se jedná o výměnu nápadů a myšlenek? Nebyl by to základ globálního porozumění mezi lidmi? Ale zde v Německu místo toho, aby přemýšleli o zlepšení nějakého významu a velikosti, diskutují zcela nepodstatná pravidla pravopisu!

Proto jsem se rozhodl neřídít se nadále žádnými starými ani novými pravidly, která dnes nebo v budoucnosti mohou být vytvořena lidmi, jejichž vize končí přesně na protější straně jídelního stolu, u kterého si – už tak moc tlustí – mohou nacpat své žaludky ještě více díky neustále rostoucím cestovním dietám. To je teď pryč a já zde tvořím svá vlastní pravidla pravopisu, která sahají mnohem dále než k pouhé reformě pravopisu, dotýkají se také jazyka. Nastal čas pro nový jazyk s novými, a zjednodušenými pravidly, který bude každého vyzývat k potěšení jej používat bez toho, aby se nejdříve mnoho let věnoval knize pravidel.

Říkám tomuto novému jazyku „Spirit“. Existuje jediné určující pravidlo. Jediné pravidlo, které je v souladu se všeobecně platnými zákony komunikace a to říká: Jestliže myšlenkový koncept, který vysílatel komunikace chtěl přenést, dosáhne příjemce, je to správný „Spirit“! Jednoduše řečeno byste mohli říci: Jestliže člověk dokáže, aby mu bylo porozuměno, pak je to správně!

Toto mnou formulované pravidlo je aplikovatelné na ústní a písemnou komunikaci, ale také na duchovní (telepatickou) komunikaci, stejně tak jako pro přenos emocí! Nezáleží na tom, zdali psané nebo mluvené fragmenty používaného jazyka jsou anglické, francouzské, turecké nebo čínské.

Nebo – pokud je to psaná forma – zdali někdo dodatečně vloží náčrty nebo kresby nějakého objektu!

Jako děti jsme se neučili žádná z těchto rádob logických pravidel, ale jednoduše jsme kopírovali zvuky, o kterých jsme se krůček za krůčkem dozvídali, ke kterým objektům, akcím nebo okolnostem slouží jako symbol. Jestliže by naši rodiče vyslovovali jiné zvuky, tak bychom prostě jen tyto jiné zvukové vlny brali jako „normální“ a „správné“ a používali je také. To je důvodem, proč se někteří lidé nikdy nezbaví dialektu, který jako dítě považovali za „přirozený“. Stejně je to se psaním, protože jestliže jste vyrostli v Japonsku, nemysleli byste si: „Tady píšou legračně nebo špatně“. Vidíte, že to mnohem méně souvisí s logikou a inteligencí a více s lokálními souhlasy a s výslednou skupinovou realitou!

Jsem si velmi dobře vědom toho, že každý jazyk souvisí se souhlasem a protože nechci vytvořit zcela nový jazyk od začátku – jako to učinil Tolkien s jazykem elfů v jeho mistrovském díle „Pán prstenů“ – vezmu za základ němčinu. „Spirit“ se vyvine jako samostatný jazyk daleko za svoji německou základnu, jakmile k němu přispěje vliv lidí z celého světa a jakmile bude uživateli přijatý do jazykových zvyklostí.

Myslím, že u tohoto nově zavedeného jazyka je zejména příjemná skutečnost, že knihy nebudou již napříště diktovat lidem, co je v jejich každodenním jazyce správné nebo chybné, ale že knihy, které jednoho dne mohou být napsány o „Spiritu“ jako o jazyku, budou muset být neustále aktualizovány, protože se budou muset podřizovat lidskému používání tohoto jazyka. Tak bude na prvním místě opět člověk a ne učebnice! Takže v budoucnosti se nebudou lidé přizpůsobovat knihám a pravidlům – tak jako tomu bylo příliš dlouho v minulosti – ale učebnice budou přizpůsobovány lidem! „Spirit“ jako jazyk ve vymezených oblastech vyústí v to, co je celkovým záměrem této knihy: Přeměnit zdánlivé jiné-určení jednotlivých bytostí, stejně tak jako lidstva jako celku, na sebeurčení, které potom vyvrcholí ve všeurčení. A poté, co jsem vám sdělil, jak jsem pro sebe vyřešil problém pravopisné reformy, mohu konečně pokračovat s plánovanými kapitolami, které od této chvíle budu psát ve „Spiritu“. Takže pokud zjistíte, že mixuji staré a nové tvarosloví a nebudete si zcela jisti, zdali jako autor nyní píše správně nebo chybně, pamatujte si, že již nejsem déle podřízen žádnému německému tvarosloví, protože to, co čtete je „Spirit“.

A navíc bych samozřejmě velmi uvítal, jestliže by vás někdy už nebavilo muset si vyhledávat, jak se co musí psát – kdybyste to napsali tím snazším způsobem – tak jak vám to přijde na mysl, když píšete. A těm lidem, kteří vás přesto chtějí znehodnocovat ohledně vaší inteligence, z důvodu těchto, „óh“ tak důležitých pravidel, můžete napovědět, aby si přečetli tuto kapitolu a zmínit se jim, že vy také používáte tento zbrusu nový, dětsky jednoduchý jazyk, který má jenom jedno jediné pravidlo, které najednou ukončilo všechny diskuze o reformách: „Spirit“.

Duchovní bytost

Člověk má v podstatě tři části. To není nic nového, protože jsme to již viděli v mnoha starších spisech, náboženstvích a filozofiích.

Skládá se z těla z masa a kostí, z mysli a z duchovní bytosti. Duchovní bytost je tou nadřazenou částí, jinými slovy tím hybatelem nebo řídící jednotkou. Tato duchovní bytost je tím skutečným „já“ té osoby.

Tělo má různé hnací síly a podněty jako je jídlo, pití a plození. V zimě potřebuje teplé oblečení, musí dýchat a potřebuje střechu nad hlavou, aby bylo ochráněno před větrem a počasím. Tělo má ohromnou potřebu věcí a denně si je obstarávat by samo o sobě stačilo na plné upoutání jeho pozornosti, takže se zdá, že již nezbývá více času na to, co osoba sama – jmenovitě duchovní bytost – skutečně chce dělat nebo zažívat.

Všechny tyto čistě fyzická podněty dělají z práce příliš často nezbytné „zlo“, protože duchovní bytost, která je svobodná a nezávislá na tělech, by na takové věci neplýtvala jedinou myšlenkou, protože leží mimo oblast jejího osobního zájmu. Tím bychom zodpověděli otázku, proč se tolik lidí musí vybičovat ven z postele, aby udělalo něco, co je jim ve skutečnosti jenom vnuceno, tak, jak trvali na tom, aby byli součástí hry „Podívej, já jsem také jenom člověk“.

Jestliže byste byli zcela svobodní, zcela jistě byste líně a neaktivně neposedávali, a lezli na nervy frustrovaným sociálním pracovníkům s vašimi požadavky na peníze ani byste nevy lupovali jednu banku za druhou, ale mohu vám garantovat, že byste dělali práci, kterou byste si velmi užívali, kterou byste si sami vybrali. A nevolili byste na základě mylné představy, že „nemůžete“ jít dělat nic jiného, protože svět je tak zlý a vy jste, chudinka, měli tak hrozné dětství, že stále tuto výmluvu používáte (ačkoliv je to již velmi dávno), abyste zakryli své vlastní selhání. A vašimi příliš shovívavými bližními je to dokonce přijímáno.

Ne, nemyslel jsem vás. Kdybyste takto přemýšleli, tuto knihu byste nečetli.

Mysl je pomůcka, která nás může podpořit ve vypočítání správných odpovědí na naše otázky v životě, ale také často selhává.

Zde je příklad: Jája a Pája stojí za stolem, na kterém leží dvě jablka. Každý z nich sní jedno jablko. Kolik jablek zbývá? Odpověď: Na zemi ještě zbývá k jídlu mnoho milionů jablek. A kromě toho jsou pro budoucí použití pěstována nová jablka, která mohou chutnat ještě lépe.

Má vaše mysl v zásobě další odpověď? Dovolte mi podělit se s vámi o velké tajemství ohledně matematiky – snad dokonce to největší: Na zemi taková věc jako nula jablek vůbec neexistuje! To je pravdou pouze a výlučně v matematice. Aplikováno na život se takové vyjádření stává pustou lží.

Takže na vašem místě bych si sám našel odpověď, spíše než abych si jenom vzal tu, která byla vestavěna do vaší mysli, a proto myslel jako společnost, škola, jako vaše prarodiče atd., protože ti všichni používají správné odpovědi a ty jsou skutečně a zřejmě pravdivými – nebo tomu tak už není?

Duchovní bytost – osoba sama, ne její mysl, tělo nebo jméno - má vrozené schopnosti, v takovém, nikdy dříve nepředpokládaném rozsahu, že by to vyžadovalo, aby někdo správně definoval nekonečnost, což se dosud pokud jenom vím, nestalo.

Každá DB¹ má schopnost tvořit a umísťovat hmotu a energii v prostoru a čase stejně tak jako vyšší schopnost dokonce i vytvářet prostor a čas, do kterého umísťuje energii a hmotu. Vy nevíte jak vytvořit prostor a čas? To lžete, protože s tím hraním si na nevědoucího člověka máte ohromnou zábavu. Ale nedělejte si starosti, nezlobím se, protože se stále tak bavíte utlačováním svého vědění.

Jenom před několika měsíci jsem během svého pokračujícího výzkumu objevil dosud nejvyšší schopnost DB a jsem hrdý na to, že vám to mohu říci. Duchovní bytost má schopnost vytvořit sebe samu jako duchovní bytost a stejně tak jako vytvořit další duchovní bytosti.

Můžete se sami sebe ptát, jak byste mohli toto abstraktní vysvětlení použít v životě.

Nemáte kupříkladu nikdy čas na své koníčky? Tak si pro sebe nějaký ten čas vytvořte! Máte potenciál to udělat.

Dokonce jste i schopni vytvářet žádný čas, protože jinak byste ten problém „žádného času“ neměli. Nemáte žádný čas, protože si myslíte, že žádný nemáte!

Změňte své myšlení ohledně času a všimnete si, že se vaše prožívání času změní a vy najednou můžete mít čas pro to, co chcete dělat.

Později se budu věnovat aplikacím těchto schopností podrobněji.

Duchovní bytost není podřízena žádným omezením. Ve skutečnosti je DB správnou definicí nuly, protože nemá hmotu, velikost, rozsah ani vlnovou délku nebo pohyb.

Nemá žádnou pozici v prostoru nebo v čase. Existuje nezávisle na nich jako čistý potenciál. Abych byl přesný, je to „nic“ s potenciálem tvořit, cokoliv si zamane, protože to nicméně má osobnost a individualitu.

SB může mít představu, že je v prostoru, pak ale jen tu pozici zaujímá tak, jak se do toho místa vmyslila. Aby nějakou specifickou pozici v prostoru zaujala, ani nemusí přes prostor cestovat. Jestliže byste chtěli být jako duchovní bytost v Číně, ani byste si tu cestu nemuseli hledat na globusu. Jednoduše byste se v tomto okamžiku rozhodli být tam, kde chcete být a ve stejném okamžiku byste tam byli.

Einstein byl toho názoru, že „rychlejší než světlo je leda nic“ – a měl pravdu! A DB je rychlejší než světlo, protože je „nic“, ale nic s potenciálem!

On to takto nemyslel, ale jak všichni víme, o mrtvých jen dobré.

DB v tom původním stavu je nekonečná, vědoucí, nesmrtelná, nemůže být zraněna a má všechny již dříve popsání schopnosti. Má potenciál si něco představit a následně vnímat a zažívat to, co si představila.

Chcete znovu dosáhnout svůj původní stav? Sdělím vám další tajemství: Nikdy jste jej neztratili! Čas je iluzí! Velmi ranou představou DB, bez které by nebylo ničeho, nebyla by krása, nebyla by ošklivost, neexistovala by bolest ani trápení nebo štěstí

¹ Zkratka pro duchovní bytost protože každé „něco“ by bez času jednoduše přestalo existovat!

Každý, kdo by chtěl být sebe-určený, by měl vědět, co to čas je a jak ho vytvořit, protože tímto způsobem přebírá kontrolu nad tím, co by ve svém životě chtěl mít a co by v něm mít nechtěl. Ať už se jedná o majetek, objekty, stavy, charakterové vlastnosti nebo o emoce.

Neboť každá DB je právě nyní tak svobodná a neomezená jako v původním stavu, ve skutečnosti neexistuje důvod projevovat jakoukoliv neschopnost nebo nemít k dispozici jakékoliv vědění, protože se jí nikdy nic nestalo. Něco se mohlo stát jejímu tělu, to je fakt. Co to ale má společného s tím, že na to nepřestane myslet a bude protestovat, ohledně toho, jak moc byla ovlivněna minulými událostmi?

Také byste nepředpokládali, že jste beznadějně ztraceni, jenom protože jste hráli hru na počítači a vaše životy klesly na nulu a na monitoru bylo napsáno „Hra skončila“. Vy a vaše tělo jste v podobném vztahu.

Tou chybou je identifikovat se s něčím, čím ve skutečnosti nejste. Představte si, že byste vyrobili porcelánový hrneček. Potom by vás napadlo, jak je ten hrneček krásný a chtěli byste jím být.

Nyní se jako DB rozhodnete být tím nádherným hrnečkem. To funguje, takže vy jste tím hrnečkem, zabrali jste jeho prostor a stojíte na polici, každý obdivuje „vaši“ krásu, pije z „vás“ a jednoho dne to najednou udělá „cák“. Někdo ten hrneček upustil a vy jako hrneček si myslíte „Jsem zničen“.

Pak vás někdo smete dohromady a vy skončíte v popelnici. Je tam tma a celkem puch. A vy příští tři roky ležíte jako „rozbitý“ a jste hrozně depresivní a smutní ohledně své existence.

Zní to šíleně?! Dobrá, komunikoval jsem s duchovními bytostmi, (ne mluvil) které stále byli v hrobech, tak jak si mysleli, že zemřeli a cítili se velmi mizerně poté, co se rozpadli v prach a tak.

Můžete být tak moc tělem, jako v příkladu s hrnečkem, tak sama sebe přesvědčovat, že jednoduše „zapomene“, protože je to tak realistické, jak legrační to byl tehdy nápad, vybrat si roli bytí, aby byla zábava! Jak jednoduché by bylo jenom se podívat na pravdu, uvědomit si, že jste nikdy nebyli rozbití ani se nikdy nerozpadnuli v prach a být připraveni vymyslet něco nového a zábavného místo abyste uvízli v prostoru staré hry?

Můžete být čímkoliv, co vidíte nebo vnímáte. DB může vytvářet jakýkoliv prostor, časy, energii, hmotu, formy, objekty a pak se rozhodnout být tím, co vytvořila, aby skutečně něco zažila.

S tím není vůbec nic v nepořádku. V minulosti jsem slyšel tak moc stížností ohledně podmínek a situací v životě duchovních bytostí, že si myslím, nastal čas jemně pošeptat do neexistujícího ouška DB: „Hrála jsi velmi dobře, velmi přesvědčivě, ale nyní znovu můžeš být sama sebou!“.

Někteří se přesto mohou snažit potlačit rozpustilý úsměv a poukazovat na skutečně ohromně dramatickou životní situaci, v posledním pokusu vás stále ještě dostat do své hry. Možná hraje „Já mám rakovinu“ nebo „Já nemohu přestat chlastat“, ale pak byste měli rozpoznat, že není kandidátem pro spiritologii, protože toho ještě zdaleka neměl dost a chce ještě strávit pár životů zde na zemi jako lidská bytost.

Nepředstírám zde, že Spiritologie může vyléčit nemoci jako je rakovina nebo alkoholismus, neboť to není lékařská věda, ale chtěl bych upozornit, na to co vím, a to je, že žádná DB nikdy nevypila ani kapku alkoholu a ani nemluvě o tom, že by měla ve svých vnitřnostech nádor. Dosud jsem nebyl u DB schopen identifikovat hrdlo, žaludek ani vnitřní orgány a fyzické nemoci už vůbec ne. To je důvodem, proč se Spiritologie těmito tématy nezabývá, ačkoliv má potenciál nechat i teoretickou vědu, jakou je medicína vyrůst v předmět skutečného vědění.

Fyzicky nemocné lidi pošlete k lékaři a o spiritologii povězte někomu, kdo má jiné koníčky než demonstrovat, jak hluboko může ještě někdo bát jako duchovní bytost zapleten do této hry těl. Také lékaři budou rádi, že alespoň mohou platit drahé splátky na svá drahá auta a domy, protože byste měli vědět, že velká část z nich – ale zdaleka ne všichni – si vybudovala celou svoji existenci přizivující se na nemoci ostatních v naději, že nemoc přetrvá a nikdo je nevezme za slovo – i když o tom sami hovoří – že kolem osmdesáti procent všech nemocí je podmíněno psychosomaticky, a oni přesto z devadesáti devíti procent léčí tělesné příznaky.

Sebeurčení jiných duchovních bytostí v každém případě podpoříte tím, že nebudete trvat na tom, že je Spiritologie pravdivá, protože skutečně není. Je to cesta, která vede k plné pravdě, ale sama o sobě je pouze fungujícím systémem. To bude určitě ještě jasnější tak, jak budou v dalších kapitolách podrobněji prodiskutovány otázky „pravdy“ a „reality“.

Pravda je pro vás to, co vy považujete za pravdu. A jakmile toto právo poskytnete všem kolem sebe, uvidíte, že nikdy neurazíte a že se vám všeobecně v životě bude dařit lépe, než některým vedoucím představitelům zemí, kteří si myslí, že mohou šířit svoji nebo národní pravdu rychleji hrozbami chemickými nebo jadernými zbraněmi – samozřejmě, vždy pro dobro těch, kterým by měly, spadnou na hlavu. Divili jste se snad někdy, co by to mohlo mít společného s nespočetnými miliardami, které se dají na válkách a zbraních vydělat? Prosím vás...!!!

K šíření Spiritologie, nepotřebujete násilí ani zbraně, protože to je něco, co člověk od nepaměti hledal a podporuje jej to v jeho sebeurčení. To je, proč mu to nemůže být, nemělo by být, a ani nesmí být vnucováno.

Jakékoliv pokusy v tomto směru by znamenali nepochopení o čem to celé je.

Základním pilířem, na kterém tato kniha spočívá, je v podstatě:

Vše - a já myslím přesně to, jmenovitě vše – co vnímáte a zažíváte, je přesně to, co vy sami, svým vlastním způsobujícím myšlením vytváříte, a skutečně přesně ... teď!

S tímto klíčovým vyjádřením je možné ve stejnou chvíli definovat konečný cíl – a já vás ujišťuji, že to je hodnotný cíl:

Duchovní bytost, která znovu dosahuje plné kontroly nad svým způsobujícím myšlením a tak má nekonečnou svobodu a sebeurčení ohledně toho, jak si uspořádat svůj vlastní svět, svůj osobní vesmír nebo také svůj běžný domov a která se může rozhodnout, co tam zažije.

Obě vyjádření se mohou vám v tomto bodě zdát ještě „nepravdivá“ nebo přílišně „vysoká“ a „nerealistická“. Ale měli byste si uvědomit, že do konce této knihy vás stále ještě čeká několik kapitol, které vyjadřují podhledy na věci, kterými se nikdo z takové úrovně vědomí, která je dnes dostupná každému, nezabýval.

Tak proč při četbě této knihy neodložit všechno to, „co víte“ stranou, stejně tak, jako byste ve škole nejdříve smazali z tabule všechny ty staré věci tlustě napsané křídou, aby na ní mohla přijít nová informace a nemísila se s předchozími věcmi, které nemají s probíraným předmětem nic společného, což by vás jenom mátló, protože by nebylo jasně znát, zdali staré slovo stále prosvítá nebo zdali je přeci jenom součástí nové věty.

Víte co myslím?

Dříve než můžete výrok vyhodnotit nebo posoudit, měli byste jej přinejmenším v jeho celistvosti a významu uchopit abyste si jej promysleli. A tak tomu skutečně není, jestliže namísto čtení bloumáte, co to může znamenat nebo dokonce slovům, která se v textu objevila, plně nerozumíte a jejich definice si opomenete vyhledat ve slovníku.

Byla by to skutečně škoda, jestliže by někdo jenom, protože nezná význam slova „dvojice“ rozuměl větě „Skutečně jste skvělý pár.“ jako „Skutečně jste několik skvělých.“, protože by si nikdy neuvedomil rozdíl mezi „pár“ a „pár“ a z tohoto důvodu by knihu hodil do rohu a myslel si, že je to nesmysl, protože výrok, který by potom následoval, by mu jen těžko dával nějaký smysl.

Jestliže se vám tento text občas zdá těžký na pochopení, nebo jestliže máte pocit, že tomu nemůžete rozumět, ujistěte se, že pečlivě zjistíte, které je to slovo, pro které neznáte jeho definici nebo pro které neznáte jeho správnou definici, protože za předpokladu, že z toho učiníte pravidlo pak budete schopni rozumět absolutně každému výroku, bez ohledu na to, co vám váš učitel řekl o talentu, inteligenci nebo jiných věcech, aby vaši pozornost odvrátil od skutečnosti, že jste nevěděli, proč jste v učení se něčeho často neuspěli - a samozřejmě, že nechcete objevit zodpovědnost za svá vlastní selhání u sebe!

V tomto bodě bych mohl činit „podlé“ prohlášení, že známky na konci školního roku pouze zobrazují kvalitu učitele a že vy byste neměli trestat děti, ale nejprve si promluvit s ředitelem školy o nekompetentnosti daného učitele, ale to by byl zjednodušený pohled na situaci, protože také dítě zažívá jenom to, co si myslí a proto je za svoje poznámky stejně tak zodpovědné.

Přesto cítím, že by časy „Já nejsem zodpovědný“ a „to není moje chyba“ neměli být nadále tolerovány, protože tímto způsobem se nechtěné stavy v životě nezmění k lepšímu, ať už se jedná o kteroukoliv oblast života.

Kdo by proboha měl něco zlepšit, jestliže každý ukazuje na toho druhého a čeká? Chcete mít lepší a hezčí svět? Tak nyní víte, kde můžete začít.

Přeji vám úspěch!

Osm impulsů existence

Dalo by se říci, že heslem v současnosti populárních filozofů a vědců je, že „Život je moc složitý na to, abychom mu celému rozuměli.“

Snad mi prominete – nebo neprominete – že nepůjdu v jejich stopách, ale že mám sklon rozdělit život do různých oblastí, abych měl přehled a aby mohl být reprezentován jako takový žebřík vědomí. Tím je pak možné uvolněně stoupat, pokud jde člověk krok za krokem a nesnaží se vyskočit na vyšší příčky, dokud nestojí pevně nohama na té úrovni pod tím. Protože číslo osm bylo použito ve dřívější filozofické a náboženské práci ve vztahu k popisu různých oblastí života nebo sfér a naležato je také symbolem nekonečnosti, používám jej k popsání jednotlivých impulsů, podnětů nebo popudů, které každá bytost může do větší nebo menší míry pociťovat.

Tak jak se bytost rozevírá více a více a nemá příliš mnoho problémů a obav ve vztahu k nižším impulsům, pak rychle uvidí, že se její hrací pole rozšiřuje a že se pouští do větších problémů, tak jak se ze všech sil snaží směrem k nekonečnému štěstí, které prožívá v rámci procesu překonávání vnímatelných, ne neznámých překážek, na cestě k jejím vlastním cílům a záměrům.

Gól vstřelený ve fotbalovém zápase proti brankáři, který se snažil takovému kopu zabránit, by byl toho příkladem, protože byl by tam takový okamžik štěstí, jestliže by brána byla zcela prázdná a nikdo by se té střele nesnažil zabránit?

Možná, pak by ale byl útočník ve velmi špatném stavu, kdyby mu takový výkon přinesl šťastný okamžik. V takovém případě by byla osobní neschopnost fotbalového hráče dostatečnou bariérou k překonávání a ve skutečnosti by tam pocit štěstí mohl být, což pak výše uvedenou definici potvrzuje.

Duchovní bytost je na cestě k dosažení nekonečnosti, ať si je toho vědoma nebo není. Toto je společným jmenovatelem všech jejích činů. Možná, že již je tak uvíznutá v nižších životních impulsech a zapomněla na svůj vlastní cíl, takže to skutečně může vypadat, že by jejím cílem byl „dům na rohu ulice, na hraně městské zástavby s oplocením“, které neustále, bez jakéhokoliv respektu ohrožují větve třešně ze sousedovy zahrady, což samozřejmě vede k mnoha nervy drásajícím soudním rozepřím v této záležitosti. Poté, co tohoto cíle dosáhl, by se ta osoba jen tak nezbavila pocitu, že materiální věci z dlouhodobého hlediska štěstí nepřinášejí a že v životě musí být něco „víc“.

Možná začne malovat nebo psát povídky, aby pomohl ostatním žít uspokojivější život, aby jim sdělil své pohledy na věc nebo jenom aby je rozesmál.

Stejně tak je spousta lidí, kteří se k těmto věcem nikdy nedostanou, protože je každodenní život již zásobuje tolika výzvami k překonání, že někteří politici stále věří, že to je legální, protože to bylo „legalizováno“, odebrat si na konci měsíce půlku mzdy jako daně, ačkoliv nemohou skutečně vysvětlit, čím si tuto věc ospravedlňují.

Ano, například to ospravedlňující silnicemi, které je potřeba čistit a stavět. Ale nezaplatil za to snad již každý, kdo jezdí autem a čerpá si do nádrže – a takových není každý den jenom pár – nějakých 75 centů za každý litr paliva tentokrát!?

A to je zcela mimo zdanění aut, environmentální daně a sazby pojištění, tak nebyl by snad svět plný silnic, kdyby všechny tyto peníze skutečně byly použity tak, jak říkají? Daně jsou legalizovány, ale neměli snad popravky vlastních občanů na berlínské zdi v bývalé NDR také oporu v zákoně a nebyly snad proto „legální“?

Já nevím, zdali je zákon, jenom protože to je zákon, také ekvivalentem „etiky“ nebo „rozumu“. Ale myslím si, že si vy jako čtenáři na to také umíte udělat svůj vlastní názor. Nechám to na vašem posouzení, zdali je to náhoda nebo záměr několika, že se nepouštíte do vyšších účelů existence, ale jednu věc vím s jistotou: sotva kdy jsem slyšel o někom, kdo by zaplatil této nebo dřívější vládě jedinou Marku (fajn, Euro) na daních, kdyby nemusel - díky takovým „láskyplným“ důvodům jako je policie, ztráta svobody nebo hrozba násilím, vše slušnou formou, ale současně se strach vzbuzující dotěrností požadující po něm plnění své „povinnosti“.

Mimochodem, někdy se divím, ale vlastně nedivím, jak to země, které nevyžadují takové vysoké a vše zahrnující daně vlastně zvládnou?

Ve skutečnosti se to vůbec nezdá nemožné, pokud by člověk měl kompetentní vládu, která by také vydělala peníze mezinárodním obchodem, jinými slovy, také pracovala a ne jenom stále žebřala u těch, kteří nejsou ještě znechuceni tak jako ostatní, kteří jdou na podporu, protože téměř dostanou lépe zapláceno než ten, kdo od rána do večera pracuje ve špatně placené a tvrdé práci.

Snad příklad z mého vlastního pozorování zodpoví otázku, na kterou jsme výše narazili, zdali je za tím, co je nám prezentováno jako „nevyhnutelné“ každodenní problémy ve zprávách a politických přenosech náhoda nebo záměr.

Dokonce i politici měli ve škole aritmetiku a přesně vědí, že není možné koláč krájet na malé kousky a nakonec mít více koláče! Moje babička vždy věděla, že tímto způsobem získáte jenom menší kousky a že potom nikdo nebude mít dost! Ale já v médiích každou chvíli slyším, že větším rozdělením práce bude práce více. Moje babička by jednoduše pokračovala a pekla další koláče, aby skutečně měla více koláče a ona skutečně nebyla hloupá.

To by nemělo být interpretováno tak, že politici ve světě jsou hloupí! Já jen říkám, jak chytrá byla moje babička! Bohužel ona nikdy nekandidovala a já si myslím, že by ani nebyla zvolena, protože nemohla tak okázale hovořit a přednášet takové skvělé projevy, jako ti intelektuálové s tlustými panděry, pro které projevy píše jiní, kteří je pak čtou z papíru, protože sami nejsou schopni tak úžasné věci vymyslet, aby sebe také učinily populárními.

Mimoto jsem v úvodu řekl, že matematika není „pravdivou“ tak musím připustit, že bych to neměl používat jako měřítko inteligence těchto lidí, takže již to tak dělat pro příště nebudu. Jak to všechno souvisí s osmi životními impulsy, uvidíte hned, jakmile budou tyto oblasti osloveny, oblasti do kterých bytost expanduje, když se cítí silnější a mocnější. Protože se v každém případě bude snažit rozšířit svoje sebeurčení více a více na všechny život. A aby se to skutečně stalo, přinutím nyní svoji pozornost k tomuto předmětu „profesionálním“ způsobem a v několika slovech načrtnu tyto velké pododdíly života:

Impuls 1: Impuls existovat jako svoje vlastní já.

Součástí toho je přežití jako tělo, které momentálně obýváte, vaše vlastní jméno, koníčky, které člověk jako lidská bytost má, zaměstnání stejně tak jako role, kterou jste si jako lidská bytost pro svůj život zvolili.

Impuls 2: Impuls existovat jako vztah, manželství nebo partnerství.

To obsahuje předmět sexuality stejně tak jako pořízování si a výchovu dětí a tím vytváření budoucích těl, protože hra lidských bytostí může pokračovat jenom tak dlouho, dokud jsou nová těla, skrze která se tato duchovní bytost může také v budoucnosti této hry účastnit.

Impuls 3: Impuls existovat jako skupina nebo skupiny.

Toto je kategorie, kam patří asociace, strany, sdružení podobně smýšlejících osob s podobnými zájmy, kteří mají zájem žít v souhlasu s několika ostatními, s jejich vlastními myšlenkami, představami a přístupy, možná je šířit, aby rozšířili vliv té dané skupiny nebo sdružení. Tento impuls může být také použit pro boj proti opačným skupinám, jako v případě války, kde byste určili svoji vlastní zemi a stejně tak „spřátelené“ země jako svůj vlastní Impuls 3.

Impuls 4: Impuls existovat jako celé lidstvo.

Na této úrovni se jedinec zabývá lidstvem jako celkem. Již zde déle neexistuje rozlišování mezi rozdílnými rasami, jako je černá, hnědá, žlutá nebo bílá, ale jeho existence vypadá mnohem hezčí, čím šťastnější, spokojenější a harmoničtější je lidstvo jako celek, protože jedinec sám nemůže žít v klidu a míru mezi válčícími národy, protože je ovlivňován vnějšími okolnostmi, nepokoji a tím vyprovokovanými emocemi, což snižuje jeho potěšení ze života.

Impuls 5: Impuls existovat jako živočišná a rostlinná říše.

Všechny živé organismy, bez ohledu na velikost spadají do této říše, zvířata, rostliny, louky, stromy, stejně tak jako hmyz, bakterie nebo jednobuněčné organismy. Všechny živé organismy, které nejsou lidskými bytostmi, spadají do tohoto oddělení života, ale když říkáme „oddělení“, není to zde jako výraz žádného „postavení“ nebo důležitosti.

Impuls 6: Impuls existovat jako hmotný vesmír.

Hmota, energie, prostor a čas jsou částmi toho, čemu říkáme fyzický nebo hmotný vesmír. Pojďme této říši jednoduše říkat „hrací pole“ duchovních bytostí, kde mohou prožívat svá dobrodružství a dramata.

Impuls 7: Impuls existovat jako duchovní bytost nebo duchovní bytosti.

Sem patří duchové, démoni, fenomény jako „poltergeist“, skřítci, víly, andělé, stejně tak jako předměty jako je aura, astrální těla a jakákoliv forma spirituální entity nebo bytosti. Telepatické komunikace s dalšími bytostmi, mimosmyslové vnímání, stejně tak jako další netělesné zkušenosti a události spadají pod tento impuls.

Impuls 8: Impuls existovat jako nejvyšší bytost.

To by také mohlo být určeno jako podnět k božskému vědomí nebo nekonečnosti. Na této úrovni vědomí nenalezneme nic jiného než nekonečný potenciál být, dělat a mít, ale bez bytí čímkoliv a bez dělání a vlastnění čehokoliv. Není zde žádný čas, prostor, rozsah, velikost, energie nebo vlnová délka, pohyb, hmota nebo takové „věci“.

Toto je, jak bylo dříve uvedeno, správná definice nuly nebo také definice statiky a je to nejvyšší úrovní existence. Nejsou zde ani charakterové vlastnosti nebo emoce, neboť všechny tyto věci musejí být nejdříve vytvořeny z „nuly“ nebo z „ničeho“ aby existovali a byly vnímány. Na této úrovni nalezneme duchovní bytost v jejím „vrozeném stavu“ absolutního vědění.

Ty nejčastěji kladené otázky jako „Kdo nebo co jsem?“ „Odkud jsem se vzal?“ „Kam směřuji?“ bude jedinec mít plně zodpovězené pouze, jakmile opět dosáhl vědomí osmého impulsu, neboť to není tak, jak se mohl domnívat na počátku rehabilitace, že je to ten první impuls, který vytváří celou jeho osobnost. Spíše jsou to všechny impulsy dohromady!

Vyjádřeno ještě přesněji: tyto impulsy 1-7 jsou jenom produkty té skutečné osobnosti, se kterými se duchovní bytost identifikuje, a tak může těmito produkty *být*, neboť skutečná osobnost, to původní a nezměnné „já“ je čistý potenciál, tj. to, co bylo popsáno a definováno jako impuls 8.

Mohou být lidé, kteří u toho, co zde píší, dostanou strach, že se rozpustí s ostatními a zcela ztratí svoji individualitu, tito lidé se nicméně mohou uvolnit, neboť vzestup podél těchto impulsů dosahuje pravého opaku, jmenovitě oddělení se z masy stejnorodosti. Rozpoznání výměny myšlenek a emocí mezi vámi a jinými lidmi nebo bytostmi vám umožní uvědomit si, ze kterého směru emoce kterou zažíváte, pochází nebo kdo si myslí tu myšlenku, kterou jste pochytili. Možná jste si již povšimnuli jak se – když v dobré náladě hovoříte ke smutné osobě, že se náhle cítíte jako on nebo ona! To je výhoda pro porozumění jak jí pomoci, ale po takové rozhovoru byste měli být schopni znovu vytvořit svoji dobrou náladu bez emocí, které jste jenom pochytili zvenku a vnímali, ne? To ale nefunguje, jestliže jste si její emoce spletli se svými vlastními a nyní si myslíte, že se VY dobře necítíte, a potom budete zažívat přesně to, co si myslíte!

Nakonec budete myslet a prožívat zcela pro sebe, budete mít své vlastní představy „pravdy“ nebo „nepravdy“, budete formulovat své vlastní koncepty a myšlenky průzračně čistě a budete schopni je rozlišit od těch od ostatních bytostí a budete s jistotou vědět, co přesně chcete.

Je životně důležité si uvědomit – s těmito všemi impulsy – skutečnost, že DB nejde vzhůru jako část těchto impulsů, ale je těmito impulsy a jako takové může myslet a prožívat!

Je původcem všech těchto říší a nevystoupí a nebude si vědoma bytí součástí tohoto vztahu, který žije, vezmeme-li za příklad Impuls 2 (sex a partnerství) ale bude se dívat na činy partnera jako na své *vlastní*.

Když si je bytost plně vědoma Impulsu 4 (lidstvo) pak by si tato duchovní bytost byla vědoma celého lidstva a byla by schopna myslet, cítit a jednat jako každý jednotlivý z těchto lidí bez toho, aby se cítila zmatená!

To platí pro všechny uvedené impulsy a je to důležitá skutečnost, která, pokud není brána v úvahu, zcela zablokuje něčí vzestup k nejvyšší bytosti, protože žádný vzestup nebude možný bez rozpoznání a převzetí plné odpovědnosti za to vše, co člověk prožívá a vnímá kolem sebe – jakkoliv nepříjemné se to zdá. Odměna svobodou za to stojí, věřte mi.

Na konci vaší cesty, která nemusí trvat ani jedinou sekundu, jak jsem dříve zmínil, budete vědět, že jste dosáhli Impulsu 8, a jste sami sebou. Nemáte žádnou pozici v čase a ani v prostoru, takže již déle nemůžete být ohroženi, uvrženi do strachu nebo být napadeni, protože od té chvíle se již nikdy nebudete se svým tělem identifikovat nebo si sami sebe se svým tělem plést.

Analogií pro to by byla počítačová hra, ve které byste si po celý život mysleli, že jste postavou, kterou jste ve skutečnosti kontrolovali přes joystick a tak jste se velmi vystrašili, když se „útočník příliš přiblížil.“

Jakmile byste si uvědomili, že jste vně a sedíte v bezpečí za monitorem a víte, že se nemusíte o nikoho bát, protože z té hry nepramení již žádné nebezpečí, dokud jste vně té hry, nezačala by ta hra být opravdu zábavnou, a nechtěli byste dělat všechny ty věci, o kterých jste si dříve mysleli, že nejsou možné, protože byste se mohli „zabít“?

Jestliže by se to stalo, vzali byste si další „loutku“ a vyrazili za dalším cílem! Dosáhli byste jej! Otázkou je, kolik životů byste potřebovali, ale jestli byste šli vzhůru opravdu rychle, vytvořili byste, kolik byste chtěli, protože čas je jenom dalším bodem, kterému budete rozumět a proto jej ovládat, jakmile se stanete plně vědomími ohledně Impulsu 6!

Život je v podstatě hra. Skládá se jako všechny hry ze svobod, překážek a účelů. Ale můžete jej hrát jenom, pokud jste hráčem. Figurkami se hraje. Nemusím se vás ptát, zdali chcete být od teďka hráčem nebo figurkou, protože figurka by nebyla schopná „ustát si“ dosud vyřčené věci. Takže jsem rád, že vím o dalším hráči na této planetě!

Nic než ta pravda

„Přisaháte, že budete říkat pravdu, nic jiného než pravdu a jenom pravdu a v tom vám pomáhej Bůh?“

„Ne, protože na takových místech pravda není ani chtěná ani akceptována. Co tím myslíte je, zdali potvrdím realitu, která je vámi falešně ustanovena za „pravdu“.

To by asi tak byla moje odpověď na tuto otázku, jestliže by mi kdy byla položena. Proč?

Nejdříve proto definuji toto malé a tak úžasně často nepochopené slovo „realita“.

Ta velká otázka filozofů, všech míst Páně a časů Páně je celá o významu tohoto slova „realita“.

Realita je stupeň nebo míra *souhlasu* mezi dvěma nebo více osobami nebo bytostmi. Realita není „pravda“ nebo něco, co „opravdu a skutečně tak je“.

Jestliže by tomu tak bylo, pak mi prosím vysvětlete, proč všichni lidé nevidí, neprožívají a nehovoří o té „realitě“ života *stejným* způsobem.

Není to tento případ, protože existuje dokonce nekonečnost realit. Reality bylo dosaženo tam, kde alespoň jedna jiná osoba sdílí vaše hledisko, tam, kde alespoň jedna další živá bytost souhlasí, pak máte společnou „realitu“.

Jednou existoval člověk, který tvrdil, že země není placatá, ale že má tvar koule. Ve své době byl s tímto názorem velmi osamělý a byl pod těžkou palbou, jeho duševní stav byl zpochybňován, jenom protože neříkal a nemyslel si, to, s čím by většina v té době souhlasila. V té době bylo jednoduše to, co říkal „nereálné“, protože každý věděl, že kdyby to, co říkal, pravda byla, že by Země byla kulatá, tak by z ní každý spadl nebo sjel dolů atd.

Ano, dnes se tomu můžeme zasmát. V té době ale nebylo tak legrační být tím prvním, kdo pojal za realitu něco jiného, než si myslí většina.

Zrovna tak dnes jsou lidé jako on, kteří jsou zesměšňováni, jsou napadáni nebo – což je ještě účinnější – jsou rozcupováni na kusy v médiích, aby byla zničena jejich reputace, nebo jsou dokonce „léčeni“ psychology, aby jim pomohli znovu se stát „normálními“ a myslet „v souladu s realitou“.

Dokonce bych zde mohl prohlásit, že je psychologie „používána“, abych tak řekl a existuje pouze – se svojí falešnou teorií „normálna“ – aby ve vás vyvolala hrozný strach, myslet rozdílně nebo být jiný než vaše prostředí protože byste utrpěli „zlom v realitě“ a měli by vás za idiota nebo za člověka s „vysněným světem“.

A já myslím, že je to hezký kompliment mít svůj svět.

Vytvářet si svůj vlastní svět znamená být kreativní, používat svoji fantazii, s pomocí které tkáte svoji vlastní myšlenkovou síť a spojujete ji s dalšími sítěmi, logickým nebo nelogickým způsobem, abyste zformovali nové pohledy na život, které později mohou být proměněny v čin.

V historii lidstva mohou být nalezeny nespočetné příklady „snílků“ tohoto druhu (považovaných za blázny). Mnozí z nich byli extrémně bohatí, ale byli to také jenom vlivní lidé, kteří pro příští generace vytvořili možnosti, které navzdory jakékoliv opozici, jako „musíš souhlasit s naší realitou, jinak.... - strážte“ také skutečně prosadili.

Mnozí za to dokonce museli zaplatit svými životy a skončili na hranici nebo na těch v jednu dobu oblíbených křížích, protože trvali na tom, že vidí věci tak, jak je vidí.

Představte si, že by se zde Ježíš Kristus skutečně objevil a řekl: „Fajn, jsem tady, jak jsem ohlásil a teď začnu se zjevením.“

Perfektní případ pro psychology a psychiatry.

Vsadil bych se, že by po prvním vyléčení rakoviny pokládáním rukou měl na krku žalobu, že k tomu nemá potřebný titul, byl by shazován v médiích jako někdo, kdo „sní“ a rychle by se objevili někteří židé z kruhu jeho nejbližší rodiny, aby mu pomohli sklapnout s ohledem na „Kristův Syndrom“ a nechali by ho přivázat ke staré popelnici s plnou narkózou v krvi, což by „vyléčilo“ jeho tendenci takové věci si myslet nebo je dokonce veřejně prohlašovat a dokonce se chovat, jako by to bylo možné; s tím, že to poslední je tím nejvyšším možným zločinem na této civilizované planetě.

A proč to tak je? Protože on neříká pravdu! Čí pravdu! No tu pravdu obecné populace! A před soudem by na tom také nebyl dobře, ale s tím již jednou měl skutečně špatnou zkušenost.

Pokud by se někde potulovat a čtenář této knihy by se s ním seznámil, dejte mu nejdříve jeden výtisk přečíst, tak, aby se mohl zorientovat ve hře, která se zde hraje, když někdo předstoupí s „unikátními“ myšlenkami a myslí si, že by si jen mohl dělat a myslet si, co chce!

Proč toto všechno píše a co to má společného s pravdou?

Mohu vás nyní požádat, abyste svoji osobní pravdu přestali přizpůsobovat veřejnosti nebo si ji nechali přizpůsobovat, protože pravda je ve skutečnosti osobní a individuální věc! Pravda může existovat pro vás samotné. Když s vámi ostatní souhlasí, učinili jste z ní realitu.

Rozumíte nyní rozdíl mezi těmito dvěma slovy, která byla chybně definována od nepaměti, jako by si byla rovna?

Nesnižujte svoji osobní pravdu ohledně věcí, jenom protože jste nenašli jinou bytost, která myslí jako vy. Možná jste tím, kdo v sobě nosí takové „bláznivé nápady“, které se jednoho dne stanou realitou, tak jak se nevzdáte a pak jednoho dne potkáte tu správnou osobu, která si to s vámi s radostí zrealizuje.

Letadla byla kdysi jenom „bláznivým“ nápadem. Dnes již vám to tak nepřipadá, že?

Přemýšlejte o tomto: Nikdy neexistoval nikdo, kdo by své myšlenky nebo cíle nezrealizoval. Pouze existovali lidé, kteří v ně v nějakém nějakém bodě přestali věřit nebo na nich přestali pracovat. Již vás to někdy napadlo?

Falešná realita

Já myslím, že jste nyní „zralí“ pro kapitolu, která je tvrdá. Je to čistý dynamit, protože otřásá strukturou společnosti v základech. Ne, to je příliš slabé vyjádření, protože rozpustí základní kameny v nic, což nicméně bude mít pozitivní efekt v tom, že to umožní nové společnosti, která bude vystavěna na jiných pilířích, než je útlak jakéhokoliv svobodného myšlení, vstoupit do existence.

Společnost, ve které žijete, spočívá přesně na té falešné a v předešlé kapitole opravené definici reality. Co to znamená?

To znamená, že žijete v domečku z karet, který byl vystavěn na lži! Může se zhroutit každou minutou, ne protože má slabé základy, ale protože tam žádné nejsou!

Jenom se předstíralo, že tam jsou.

Rozumíte nyní tomu, proč je zapotřebí tolik nátlaku, násilí, síly, zákonů, psychologie, psychiatrie a dokonce i armád, na udržení této společnosti v chodu?

Proč byla každá nová myšlenka v lidské historii napadána v pokusu ji vymazat? Protože převládal strach, že se zmatek vymkne kontrole, jestliže bychom nechali každého člověka mít a žít svoji vlastní realitu.

„Ne, ne, může být jenom ta jedna, aby byl pořádek!“ zní ten princip těch mocných, kteří ve skutečnosti žádnou moc nemají – protože viděli jste někdy vystrašeného mocného člověka? To je protimluv. Stejně tak jako jejich univerzitní doktríny. V náboženských studiích učí o božské, duchovní podstatě člověka, zatímco naproti přes chodbu učí pod názvem psychologie ohledně podstaty člověka teorii o zvířecích instinktech a podnětu a reakci a o poschodí výše hovoří o člověku jenom striktně z pohledu vrozených genů, které všechno určují.

A všichni tvrdí, že to jsou vědy a že jsou pravdivé! Neuvěřitelné, že?

To jsou reality, v současné době existující souhlasy, nic více, nic méně! A věřte mi, že ani ne za padesát let se člověk bude smát tak nahlas těm, kteří dnes ještě myslí, že vyučují něco smysluplného nebo s pravdivým obsahem, jak by se někdo pro sebe smál dnes nějaké staré, překonané teorii, později nahrazené novým pochopením.

Byly to zejména různá lidská náboženství, která pokaždé ráda používala strachu a pekla a věčného zatracení, aby šířila svoji vykreslenou „realitu“ jako tu jedinou pravdivou a snažila se zlomit vaz tomu, kdo přišel s představou života, která by oslabilu mocnou pozici. Základním záměrem jakéhokoliv náboženství, které se vám snaží vnutit prefabrikované myšlení a systém víry, je zejména ovládnutí. Existují výjimky, jako je Buddhismus, který byl původně čistou filosofií bez modliteb, tuhé doktríny a jiných rituálů, ale tak jak šel čas, tak se také tam vplížily odchylky, které by Buddhovi zcela jistě nepřipadali vůbec legrační – a já mimochodem vím ze spolehlivého zdroje, že to je něco, čemu se nemůže zasmát. Takže se nejedná jenom o čistou spekulaci.

Tím jedním a jediným cílem V Buddhismu bylo rozpoznání vlastní duchovní povahy opuštěním masa. Proto tam nebyla „doktrína o bohu“, ale hovořilo se o „nejvyšší bytosti“ a skutečnosti, že bytost vytváří svůj vlastní osud skrze své vlastní myšlení a konání a neměla by být svedena iluzemi „vnějšího světa“ – hmotného vesmíru – aby snad dokonce hledala příčinu toho, co zažívá tam, kde zcela jistě žádná příčina není k nalezení. Tou jedinou příčinou jste a budete jenom vy, duchovní bytost. Vy jenom můžete ve světě kolem vás vidět způsobené *účinky*.

Když hodíte do vody kámen a vlny se pomalu šíří, pak se dalo předpokládat, že příčinou vln je ten kámen, že?

No já nevím, co by kámen sám o sobě mohl způsobit, kdyby nebylo příčiny, která by se rozhodla hodit ten kámen do vody a potom to také za pomoci těla nevykonala.

Celý ten zmatek ohledně předmětu pravdy a reality byl vytvořen tak, aby jenom pouhá hrstka mohla manipulovat a bez většího úsilí řídit naprostou většinu lidí ke svému vlastnímu účelu, bez toho aniž by si toho povšimli, protože z hlediska informací, které jim byly dány, tak nějak nic nedává smysl a všechno vypadá jako náhoda a „přirozený“ chaos.

Konečné přijetí možnosti „nekonečného množství realit“ nepovede k chaosu, ale naopak nyní zde JE chaos, protože to ještě nebylo přijato!

Máte vůbec nějakou představu, jak často mi lidé, když se v mojí přítomnosti začnou cítit pohodlně, v rozhovoru řeknou: „Celý život jsem tuhle myšlenku měl, ale neodvážil jsem se o ní s nikým hovořit, protože by si myslely, že jsem zešílel“?

Vidíte, jaký strach lidé stále mají, dokonce i v této „moderní době“, když se jenom jedná o to hovořit o něčem, co cítí hluboko uvnitř a co mají za „reálné“?

Přesně to jsou důsledky té „nemoci“ předstírané „jedné“ reality, která je prosazována s násilím a trestním stíháním.

Ve své historii se člověk zjevně „naučil“ jednu věc velmi přesně: „nesmíte nezávisle myslet, a jestliže budete, tak o tom raději vůbec nemluvte!“

Každá válka, každý boj je založen na tomto tématu. Váš názor je špatný! Vaše realita není tou mojí! Váš bůh není bohem mé reality.

Takže váš Bůh není bohem toho druhého, s kým hovoříte?

Tak mi prosím povězte! Kdo z vás by si tedy měl myslet to opačné?

Samozřejmě, že ten druhý, že? Bohužel ten druhý má to samé hledisko jako vy. Nyní jen doufám, že máte policii nebo armádu, která souhlasí s vaší realitou, a podpoří vás, protože jinak VY ztratíte a vaše realita se bude muset přizpůsobit realitě toho silnějšího, jestliže chcete žít „jednu realitu“.

Nejlepší by bylo, pro obě strany, aby se plně vyzbrojili, tak, aby pokaždé mohli tomu druhému hrozit, jestliže by se chtěl držet svého pohledu, hmm? To zní jako zcela „lidské“, že, a je to obecně přijímáno jako známka „duševního zdraví“. Dělají to tak celé vlády. Tedy to „musí“ být správné. Samozřejmě opět půjde polovina vaší výplaty na další daně, protože musí být zaplaceny rakety a tanky, které „chrání“ naše myšlení.

Víte, kolik ochrany byste potřebovali, jestliže byste akceptovali reality ostatních jako *jejich* vlastní?

Nic! Byli byste v bezpečí, protože byste konečně rozuměli, že nesoulad a válka vyvstanou pouze, když někdo chce omezit sebeurčení jiných a nastolit jim svůj vlastní pohled na věci, neboli svoji „realitu“.

Nyní byste se mohli hádat: "Ale co, když mi ostatní chtějí vnutit jejich realitu? Co potom?"

Na to já odpovídám: "Zažíváte to, co si myslíte!" Změňte to a přestaňte si představovat útoky proti realitě vaší skupiny nebo národa jako možnost.

To je také předstíraná realita, která je indoktrinována do vašich dětí ve školách, tak, aby se stali hodnými a zejména snadno ovladatelnými občany, jejichž svobodu je jim možné odebrat a jejichž sebeurčení je možné uloupit, jestliže nebudou "fungovat".

Je to vyučováno, protože je nyní odsouhlaseno, že nikdo nemůže se svým osudem nic dělat a že se může stát obětí kohokoliv, kdo má "zlé" záměry!
Ano, jestliže toto je, čemu děti věří, mají pravdu. Pak to zcela jistě *mohou* a *budou* zažívat ve své existenci.

Také mám syna a miluji ho. Přesně proto jsem mu řekl pravdu: "Svým myšlením určuješ, co budeš ve svém životě zažívat. Když si budeš ve svém životě představovat zlé lidi, pak to tak budeš zažívat. Když si budeš představovat lidi, kteří jsou s tebou, kteří podporují tvoje sebeurčení, tak takové lidi potkáš a tvůj život bude snadnější než pro ty, co jenom očekávají nejhorší, protože viděli příliš mnoho dílu "Akta X" a vytvořil si podle toho pro sebe pohled na svět ve smyslu "Svět je plný zločinců" a "Nikomu nevěřte".

Člověk je ve své podstatě dobrý a je výjimkou, pokud tomu tak není. Proč s pár lidmi nepromluvit a nepodívat se, jak „nebezpeční“ a „zlí“ jsou, jakmile je trochu blíže poznáte.

A víte co? Už po několik měsíců si myslím, že už vůbec neexistují zločinci nebo zloději a víte, co jsem četl v novinách?

Mladistvá delikvence v Severním Vestfálsku - to je, kde žiji – se poprvé snížila! Jaká to "náhoda"!

Je vám dávána iluze takové nebezpečné reality, která je domněle stejná pro všechny, proto abyste tímto způsobem mysleli a tak mohli být nadále ovládáni. Můžete být ovládáni, pouze pokud si nezačnete myslet, že byste mohli vytvořit svoji *vlastní* realitu, která může mít platnost a být pravdivou nezávisle na realitách ostatních a která je pouze dosažitelná s vaším souhlasem.

To je, proč jsou media plná smrti, utrpení nebo dalších zpráv o katastrofách a to je, proč jste těmito zprávami bombardováni s takovou rychlostí, z tohoto důvodu policie navštěvuje školy a učí vaše děti jak "zlí" jsou neznámí lidé a aby jim nevěřili.

Aby se ujistili, že nikdy nepřestanete žít ve strachu a nikdy nepomyslíte na to, proč vlastně potřebujeme tolik policie, odposlechů nebo armád, když lidé po celém světě chtějí jenom žít v míru.

Jak by měli vlády světa stále ospravedlňovat své výběrčí daní, kdybyste nepotřebovali “ochranu”, protože jste tak malá, slabá, lidská bytost, která žije v tak nebezpečném a zlém světě?

Když budete sebeurčení jako impuls 8, pak budete schopni přesně odhadnout účinky těchto mediálních zpráv a ještě přesněji rozumět tomu, co jsem výše popsal a smát se tomu, jak jste se cítili předtím, protože pak budete zcela osvobozeni od strachu. To ale neznamená, že byste od něj nemohli být osvobozeni již nyní. Protože nejsem závislý na penězích, nemusím trvat na tom, že nejdříve musíte projít mojí “cestou”, abyste byly svobodní nebo že každý měsíc musíte vhodit dvě stě euro do mojí obětní podkladnice, abych vás “ochránil” svojí armádou – kterou nemám a která by byla k ničemu – nebo neodmítl dát vám své “požehnání”.

Nedosažená normálnost

Kolikrát jsem slyšel větu: On není “normální” nebo také “to není normální”? Kolikrát jste to slyšeli a kolikrát jste si to snad sami řekli? Podle jaké “normy” je to hodnoceno jako normální nebo nenormální? Kdo to určuje? Kdo tuto normálnost definuje?

Máme zde podobný problém jako s předmětem reality, znovu základna bez opory.

Bohužel zde budu opět hovořit o psychologovi, který zde velmi zapracoval. Tvářil se, jako by “být normální” existovalo, ačkoliv to nedokáže definovat. A když se říká, že být normální znamená, že se někdo dokáže přizpůsobit prostředí, je schopný fungovat v týmu a obecně řečeno být sociální, pak se ptám: v jakém prostředí?!

Můj otec byl v mých raných letech alkoholik. Měl bych se pak také přizpůsobit a být “normální”? Normální je, když chlap každý den vychrtne pár piv? Z tohoto důvodu to vždycky nebylo útluné a konverzační tón nebyl vždycky optimální, abych to “jemně” podal, ale já nejsem normální, protože jsem nechtěl být jako moje prostředí?

Pokud to vezmeme z psychologického hlediska tyk bych byl “normální” kdybych byl jiný, protože takové chování je v tomto případě společností přijímáno, ale dovolte mi uvést další příklad a povědět vám, jak byl jedním z výše uvedených “vzdělavců” hodnocen můj syn.

Zeptali se ho, zde-li by mohl napsat svoje jméno, načež odpověděl “Ano”. Potom byl požádán, aby jej napsal a on se, stejně tak, jako by to udělal dospělý člověk, zeptal “Proč?”, načež psycholog odpověděl: “Protože chci vidět, jestli to doopravdy umíš”. “Myslíte si, že lžu?” řekl můj syn a byl rozmrzelý, že by o něm někdo takto mohl smýšlet a odmítl své jméno napsat se slovy: “Já vám to nemusím dokazovat”. Ten psycholog, potom hned “věděl”, že můj syn není schopen jít do školy, protože je “neovladatelný” a nedělá, co mu člověk řekne. Musel jsem se smát a byl jsem na svého syna velmi pyšný a myslel jsem si, že jsem byl dobrým otcem, že jsem nechal mého syna vyrůst v tak sebe-určenou osobu.

Ano, “bohužel” se musíme zeptat, zdali je ochotný udělat, co je od něj požadováno. Stejně tak, jako já si vyhrazuji právo na to, se sám rozhodnout, zdali si přeji splnit něčí přání nebo ne. Připadá mi to zcela “normální”. Vám ne?

Je jisté, že není moc snadné být ve styku s takovou sebe-určenou osobou, pokud stále používáte starou metodu práce pracovat proti vůli nebo se ho pokoušet ovládat jako nějakého pasteveckého psa, ale jakmile jste s takovou osobou v souhlasu ohledně toho, co je potřeba udělat, pak máte takového přítele, jakého jste si vždycky přáli mít.

Také ve vztahu nebo partnerství by tomu tak mělo být. Jestliže vy, váš partner nebo oba dva cítíte, že musíte odstranit sebeurčení toho druhého, protože máte jiné pohledy na život a na to, jak by mělo být partnerství prožíváno a proto jsou tam mezi vámi neustálé hádky, začal bych přemýšlet o tom, zdali máte po svém boku toho správného partnera.

Možná, že nebyl po ruce nikdo lepší, když jste byli sami, nebo jste se pomocí negativního myšlení sami přesvědčili, že byste nebyli schopni si opatřit partnera, kterého jste si představovali, a proto si k sobě připustili někoho, kdo nesdílí vaši realitu.

Tím jste si pro sebe a svého partnera zavřeli dveře k tomu mít harmonický vztah. Takže si neztěžujte, když váš vztah neprobíhá šťastně, protože váš partner se “nevzdává” vaši představám. Upřímně řečeno, nechci mít po svém boku skrčence, který zcela vzdal svoji osobnost, protože jsem ho do toho nějak vnutil nebo vydíráním přiměl – samozřejmě, že pouze “z lásky” – což je zcela “normální”.

To by byl vztah pod heslem: “Ty se na to díváš špatně, takže se musíš změnit”, čímž bychom se vrátili zpět k dřívější kapitole. Osobně bych to nazval vědomí z doby kamenné, pokládat vztah na tento základ. Ale ve společnosti, která je založena na představě, že “existuje pouze tato jediná realita”, by to pravděpodobně bylo “normální” partnerství nebo manželství.

Není divu, že manželství zažívá takovou špatnou reputaci a že je mnoho mladých lidí skoro vidí jako něco nežádoucího a se špatnou pověstí.

Vidíte, jak se utkvělé představy ohledně “normálnosti” uvolňují nebo mění, jakmile se začneme dívat na situaci nebo okolnosti z vyššího bodu vědomí. Vidíte také, jak snadno mohou být vyřešeny? Jestliže se podíváte z dostatečné výšky, nezbude vám k řešení nic, protože již od počátku neuděláte tuto chybu, kterou jste udělali na základě falešných hodnot a dat, která vás naučili a se kterými jste souhlasili.

Chtěl bych zde vyjasnit, že nemám nic proti psychologům, ačkoliv to tak někdy může vypadat. Jsou ale úžasným příkladem nepravdivé a nepoužitelné vědy ve věku sebeurčených, vědomých lidí a bytostí, kteří si jsou vědomi svých duchovních schopností a také je konečně používají, namísto proti sobě, pro sebe. Bylo vynaloženo velké úsilí tyto schopnosti snižovat nebo popírat jejich existence na “vědeckých” základech, aby se vůbec bylo možné dostat do bodu, že byla psychologie přijata, jako “pravdivá”, aby z vás učinila ovládané občany.

“Zažíváte to, co si myslíte” zde také platí. Jestliže souhlasíte s tím, za jakou bytost vás považují v psychologii, pak ztratíte svůj plný duchovní potenciál a tak je doktrína živočišného původu vašeho bytí pro vás také pravdivou a vy budete nuceni myslet a jednat podle vnějších podnětů. Jestliže nesouhlasíte, pak nepřetrvají ani psychologové, kteří používají svoje vědomosti, aby vás prostřednictvím reklam podnítili, abyste každý produkt viděli jakožto ‘bez toho nemůžete být’ a koupili si ty věci, které vám chtějí nacist.

Jednoduše se vypaří z povrchu zemského, protože už nikdo nedá ani korunu za jejich “služby lidstvu”, protože my, sebeurčené bytosti, nejsme již déle zvenku manipulovatelní a také za svoje peníze nechceme poslouchat, že naše myšlenky, pocity, nápady a strachy nejsou “normální”. Na druhou stranu, proč by jim člověk neměl zaplatit? Kdyby jenom, aby se mohl od srdce zasmát tomu, co jednou bylo považováno za vědu. Pak by psychologie byla jenom legračním způsobem, jak se pobavit – a protože smích je zdravý...

Bezplatné vymývání mozku

V podstatě je výraz vymývání mozku používán, aby označil úsilí odebrat jedinci jeho vlastní vůli nebo podlomit jeho svobodu rozhodování pomocí fyzického násilí nebo psychického nátlaku. Jak silný tento tlak musí být, se nikde nepíše, ale není dost na tom vyhlásit někoho za blázna nebo za duševně chorého, jestliže například dostal nápad, že je země kulatá, abyste pobouřili celé jeho okolí, které žilo v jiné realitě? Nebyli by lidé v sociálním prostředí takové osoby pak povzbuzeni, aby s tímto myslícím jedincem přerušili kontakty, nebo mu již déle neposkytovali žádnou podporu, protože by oni sami také byli díky svému souhlasu s tímto způsobem myšlení brzo považováni za blázny nebo za duševně nemocné?

Zmiňuji to jenom, protože já sám jsem byl již obviněn z používání vymývání mozku.

Víte, když s lidmi pracuji nebo s nimi také jenom hovořím, velmi často a většinou také velmi rychle, dojde v charakteru a jednání těchto lidí ke znatelné změně. Například jednou z těchto osob byla žena, která byla zvyklá nekompromisně poslouchat svého manžela, a během našeho rozhovoru si z ničeho nic uvědomila, jak si sama způsobuje “slabost štítné žlázy” tím, jak neustále vzdává svoje myšlenky, a dokonce i své názory, jen aby udržela klid a mír – jenomže s tím špatným následkem, že je chronicky nemocná. Logicky dostala nápad to skoncovat a vyčarovala následující situaci – což by ji dříve ani nenapadlo: jít ven s kamarádkami, přijít ke skříni a vytáhnout krásnou, krátkou sukýnku a připravit se na večer. Její manžel se na ni dívá a nevěří svým očím, protože již před lety vymýtil její pokusy se pěkně oblékat, když jde ven a on nebude přítomen, a tak nevinně jak jen to jde, se ptá: “Nejdeš dnes večer ven, že ne? Tohle jsme již dříve probrali a já si myslel, že tomu rozumíš...”, když ho ona přeruší tím, jak řekne: “Budeš ode dneška muset chápat, že já si rozhoduji, co budu nosit, když jdu ven s kamarádkami, protože už mi bylo osmnáct!”

To je pro něj nová situace. Nikdy nedělala problémy, nikdy se s ním nehádala, a nikdy nebyla tak otevřeně v protestu! Spustí se mu všechny alarmy, protože ta jinak perfektně ovladatelná, slušná žena hrozí, že si vyvine svůj vlastní názor. On to rozdýchává, a nakonec si vzpomene, že v poslední době hovořila o nějakém duchovním nesmyslu, kterému se chce v budoucnu více věnovat – Spiritologie nebo něco takového – a samozřejmě okamžitě rozpozná nebezpečí a tu pravou příčinu konfliktu, jmenovitě: duchovní nesmysl.

To je, proč se zajímá: “Co jsi začala s tím švindlem, tak tě nepoznávám. Úplně ses změnila, takže toho bylo dost, přestaneš s tím. Už víckrát na to vymývání mozku nepůjdeš a já ti zakazuju, abys ještě někdy mluvila s tím cvokem” – to myslel se mnou! A navíc, proč už nebereš své léky...?” Ona mu řekne pravdu: “protože jsem si uvědomila, že ty jsi byl tou příčinou mých fyzických potíží, vlastně ne skutečně ty, ale já, protože já byla samozřejmě tím, kdo dovolil, že ses nade mne povyšoval.”

Poprvé od počátku toho vztahu se cítí silná a sebe-určená, i když snad má trochu obavy, co se s tím vztahem stane, protože on to jistě nevezme na lehkou váhu, že už jí nemůže vnucovat svoji vůli. Ale to bude po nějaké době nejspíše dalším tématem, které bude chtít probrat – její vztah – protože si třeba uvědomí, že to ve skutečnosti nikdy nebyl skutečný vztah a ukončí jej, jestliže jí nezačne přijímat jako jedince s právem na to mít své vlastní názory a přání.

Z jeho pohledu je Spiritologie pak skutečně typem “vymývání mozku”. Až na to, že je to anti-vymývání mozku, protože aby něco bylo nazýváno vymýváním mozku, tak to podle definice musí být namířeno proti vůli a svobodné volbě jedince a musí to používat psychologický nebo fyzický nátlak... Spiritologie naopak výlučně podporuje sebe-určený impuls jedince, kde se můj osobní názor na to, co je správné nebo špatné nepočítá, stejně tak jako ne názor jednoho z papežů nebo jiného předního apoštola morality z mé nebo její čtvrti. Skutečný spiritolog – nebo někdo, kdo používá principy této knihy ve svém životě a svých mezilidských vztazích, by dokonce podporoval někoho, kdo ve výše uvedeném příkladě snad raději znovu poslechne svého manžela, protože by on a zbytek rodiny – děti, příbuzní a známý – vytvořili přílišný tlak a proto – z jejího hlediska – učinili pro ni nemožným dále si předmět sebeurčení pěstovat.

To také není pro spiritologa ztrátou a ani to nedokazuje, zdali je Spiritologie schopna obnovit sebeurčení osoby nebo ne. Jestliže se na to skutečně podíváte, ta osoba se nikdy sebeurčení nevzdá, protože je to ona, kdo se rozhoduje podřídít vůli někoho jiného. Tak je i jiné-určení opět další iluzí, která je založena na základním principu Spiritologie: “zažíváte to, co tvoříte svým vlastním myšlením!”

Nabízím vám zde opět důkaz, že neexistuje cesta kam jít, protože žádná duchovní bytost nikdy svoje sebeurčení ani svobodu neztratila. Každá bytost nicméně také má svobodu vytvořit ve svém životě pro sebe nesvobodu a jiné-určení, aby potom tyto věci také tak vnímala. Takže jí v každém případě poskytněte její sebeurčení a nedělejte tu chybu, kterou už příliš mnoho lidí dělalo příliš dlouho: Chtít vnutit svoje vlastní přístupy a názory jiné bytosti. Pak byste nebyli lepší než ten člověk, který chce svojí ženě předepisovat, co má nosit, co si má myslet a co má dělat....

Výsledkem je pak buďto válka nebo osoba bez osobnosti, která pak bude tím či oním skrytým způsobem vést válku proti vám, takže “zcela omylem” zničí věci, které potřebujete nebo máte velmi rádi, zanedbává dohody nebo “zapomene” na schůzky atd. Osobně nepovažuji obě uvedené alternativy za moc přitažlivé.

Tato skutečně ne volně smyšlená série událostí, včetně vymývání mozku a kritiky, je dobrým příkladem, jak vám ukázat, kdo preferuje taková hesla. Jsou to ti, kdo mají strach ze ztráty kontroly nad jejich ochočenými loutkami, když se začnou stávat sebe-určenými, nebo když někdo jako já dostane nápad, že chce ostatním pomoci rehabilitovat jejich názory a vlastní vůli.

Ten výše uvedený příběh také jasně ukazuje, jak snadné je vzdát se svého dosaženého sebeurčení na prvním impulsu, pomocí útlaku na druhém impulsu, jestliže nemáte odvahu vidět tato jiné-určení jako to, čím ve skutečnosti jsou: vaše rozhodnutí být obětí. Velmi dobrým ukazatelem, zdali žijete podle své vlastní vůle nebo podle něčí jiné je to, jak se cítíte! Jste s tím rozhodnutím šťastní nebo nešťastní? Cítíte se silnější, zdravější nebo je vám špatně?

Když trpíte depresemi, jste nešťastní nebo fyzicky nemocní, měli byste se alespoň jednou zeptat sami sebe, čím život žijete, čím myšlenky myslíte a pro koho děláte to, co vlastně děláte. Budete překvapeni!

Nepropadejte panice, jestliže někdo hovoří o vymývání mozku, jestliže se začnete chovat jinak, než co by vyhovovalo ostatním. To je zcela normální jev relativně hluboko zakořeněný ve společnosti, ve které žijeme. Začíná to již, jakmile si duchovní bytost vezme tělo, k čemuž normálně dochází v průběhu těhotenství nebo těsně po porodu. Většina rodičů vidí své děti jako své děti. Vidí je jako svůj majetek a pořád se snaží určovat všechno, co to dítě dělá, jak myslí a co říká. Pak dorazí do školy, což je samozřejmě povinné, takže potom všichni společně mohou odříkávat ty samé věci, které musejí znát, aby fungovali jako dobří a slušní občani.

Drcení se dat bez podkládání si otázek se stane rutinou, takže poté budou věřit všemu, co se píše v novinách a všemu, co bude jako fakt podáno skrze televizní programy.

Pak skutečně mohou začít s formováním si vlastních názorů.

Když se někoho ve škole zeptají, kdo zastřelil Johna F. Kenedyho, každý okamžitě ví, že vrahem byl Lee Harvey Oswald a za správnou odpověď dostane malou hvězdičku. Rodiče toho dítěte to již vědí, stejně jako učitelé učitelů, kteří nyní předávají tyto „vědomosti“ další generaci. Samozřejmě, že si nikdo nepovšimne rozdílu mezi souhlasením s informací, kterou jste nikdy nezhodnotili ani pro sebe nepozorovali a *skutečným* věděním. Jste šťastní, jestliže všechno správně odříkáte a dostanete svoji odměnu ve formě dobré známky z předmětu „politika“.

Jestliže to zpět pěkně hladce nezopakujete, jako dobře vychovaný papoušek, je vám vyhrožováno ztrátou budoucnosti, protože se špatnými závěrečnými známkami nebudete mít šanci vydělat si na chleba.

To je jenom malým příkladem bezplatného vymývání mozku, které může být prováděno denně v médiích, jakmile si někdo zvykl pohlížet na odsouhlasená data, jako na skutečné vědění: Řekněme, že jsem kriminálník, kterému patří středně velká firma a obchody a činy nějakého konkrétního chlápka mi lezou na nervy. Mimochodem má pěknou ženu, na kterou si můžu myslet. Doposud jsem nikdy neměl žádné potíže s policií, a proto si užívám dobré pověsti – vezměte si jenom můj skvělý automobil a moji vždy sněhobílou košili.

Zjistím si, že ten člověk chodí každý večer na procházku do lesa a chodí tam sám. K tomu dostanu informaci, že právě nemá hotovost a nemohl zaplatit poslední nájem. Takže nemusím udělat nic jiného, než počkat na vhodný okamžik, abych k němu při jedné z jeho nočních procházek přistoupil s plnými kapsami, a vtiskl mu do ruky nůž. Potom zakřičím, aby mne nezabíjel, vyndám peněženku a vytáhnu pár bankovek, které mu se strachem nabídnou. Krátce předtím jsem si způsobil malou ránu na tváři, jak jsem se řízl nožem, který nyní drží – takže na něm budou nejenom jeho otisky, ale i moje krev. Přesně v tu chvíli přistoupí blíže několik lidí, kteří jeho čin z dálky zcela náhodně sledovali – samozřejmě, že jsou to zaplacení členové mojí malé kriminální rodiny, se kterými v každodenním životě nepřijdu vůbec do styku a se kterými mne zcela jistě nikdo neviděl pohromadě. Když by policie vyslechla všechna ta svědectví, ze kterých je jasné, že on lže, nyní, když byl přichycen při činu. Určitě by jeho „bláznivému“ příběhu nevěřili.

Jestliže bylo všechno dobře naplánováno a zorganizováno, pak ten chlápek samozřejmě skončí před soudem za „ozbrojenou loupež“ kterou „svědecké výpovědi“ samozřejmě bez výjimky potvrdí a v novinách se pak dočteme „pravdivou zprávu“ proč nyní tento zlý člověk dostal „zasloužený trest“.

Možná ho opustí jeho krásná žena – kterou možná někdy později pozvu na večeři a samozřejmě každý, ke komu se dostala ta zpráva z novin, ten ví, co se přesně stalo a co si má o takovém člověku myslet.

Vidíte ten ohromný rozdíl mezi odsouhlasenými daty a věděním?

Uvědomujete si, kolik lidí falešně předpokládá, že něco ví? UVědomili jste si, jak neuvěřitelně vymytá naše společnost již je, jestliže si tolik lidí ani nevšimne, že ve skutečnosti vůbec nic neví, že jenom hltá data, která potom předává ostatním? Není načase konečně skoncovat s touto přetrvávající falešností tím, že se ujistíte, že každý zná rozdíl mezi věděním a informacemi ze třetí ruky?

A udělali byste mi prosím vás laskavost a začali rovnou prozkoumávat veškeré informace, které dostanete z externího zdroje dříve, než je zapojíte do svého myšlení, citění a skutečného jednání jako „pravdivé“?

Tím, že uděláte tuto chybu a nebudete to zkoumat, můžete skončit tak, že budete nenávidět jednoho člověka nebo dokonce nenávidět celé rasy lidí a budete nejraději, když budou vyhlazeni. V nejhorším případě se budete osobně účastnit ničení lidí jenom, protože jste něco četli v novinách nebo viděli ve zprávách a nechali své emoce ohledně těchto lidí formovat kusy informací, které jste nikdy sami nepozorovali a které by ve skutečnosti neměli být ničím více, než čím jsou: nepotvrzenými kusy informací!

Máte nyní představu, co jsem myslel vymýváním mozku? Ve skutečnosti to není zdarma, protože za to platíte ztrátou svého vlastního myšlení, citění a jednání. Ztrátou svého osobního vědomí, protože se stanete malou bezmocnou částicí v systému ovládaného myšlení. Pak se stanete tím, čemu se lidově říká „masy“! Pozvedněte se z těchto mas! Myslete své vlastní myšlenky, vězte, co víte a vězte, co nevíte a pociťujte své vlastní emoce!

Otázka, kterou byste si měli pokaždé položit je: „Je tento výrok nebo informace pravdivá s ohledem na moje vlastní, osobní pozorování a vnímání?“

Několik otázek, abyste si to zkusili:

Kdo tehdy zastřelil Johna F. Kennedyho?

Kdy první lidé vkročili na měsíc?

Kdo je zodpovědný za útoky z 11. září?

Co jsou – s ohledem na vaše vlastní pozorování a osobní vnímání - ty správné odpovědi?

Přeji vám příjemné před-mytí...!

Tři vesmíry

Vesmír by se dal jednoduše popsat jako “celý systém vytvořených věcí”, abychom se nedostali do složitostí ohledně toho, co všechno by tam mohlo být, protože tyto možnosti jsou bez hranic. Abychom se zbavili zmatku ohledně konstrukce a anatomie tohoto speciálního hmotného vesmíru, který vnímáme zde kolem sebe, definuji tři vesmíry, které mohou být popsány takto:

Vesmír 1

Ten vesmír, který jste si vytvořili pro sebe. To je ten vesmír, ve kterém můžete pro sebe tvořit prostory, planety, časy, bytosti, duchy, zdi, bariery, energie, lidi, zvířata a rostliny podél všech životních impulsů existence, kde jsou tyto výtvořky pouze vnímatelné pro vás samotné, jsou “tam” jenom pro vás. Vy určujete přírodní zákony ve vašem vesmíru. Vy rozhodujete, zdali tam je gravitace nebo zdali hodiny běží pozpátku, jestli se objekty pohybují nebo se s nimi nedá hnout.

Vesmír 2

Ten vesmír, který každá další DB tvoří pro sebe, protože každá další DB má schopnost vytvořit svůj vlastní osobní vesmír se svými vlastními zákony, postupy a funkcemi uvnitř svých stvoření. Nezáleží na tom, jak velké to je a zdali je tam vytvořeno mnoho věcí nebo jenom pár. Přesto to může být uzavřený systém.

Vesmír 3

Souhrn iluzí z vesmíru 1 a vesmíru 2, které byly odsouhlaseny všemi duchovními bytostmi. Tento hmotný vesmír.

Tento mocný hmotný vesmír se v podstatě neskládá z ničeho jiného, než ze spoluvytvořeného průsečíku rozdílných osobních vesmírů.

Já myslím, že již je jasné, proč jsem dříve trval tak mnoho na rozlišování pravdy a reality, proč je tak důležité “nenormalizovat” pravdu, myšlení a vnímání. To je tak důležité, protože jinak by nikdo nebyl schopen – kdyby všechny bytosti souhlasily ohledně těch samých věcí – ovlivnit nebo změnit charakter tohoto hmotného vesmíru.

V současné době největší část duchovních bytostí souhlasí, že může být mnoho práce zastáváno počítači a mikroprocesory, což je možné ve fyzikálním vesmíru dobře pozorovat, protože jet toho plný. Můžete je najít skoro v každém autě, v pračkách, letadlech, kamerách atd. To je “normální”. Nicméně vždycky tomu tak nebylo!

Je tomu tak pouze, protože jediná duchovní bytost byla dost silná a stále měla svůj vlastní vesmír, ve kterém si mohla přesně tyhle věci jednoduše představit! TO jednoduše vytvořilo “iluzi”, že by bylo fantastické, kdyby některé aktivity mohly běžet automaticky, rychleji a s menší námahou, v porovnání s obecným souhlasem, který byl předtím rozšířen. Pak si také představila, že musí existovat způsob, jak tento sen uskutečnit. Do toho bodu v čase tyto věci ve vesmíru 3 neexistovali, ale ve vesmíru 1 je mohla již vidět fungovat.

Když pak také takovou iluzi komunikujete jiným bytostem, snad ne každý bude souhlasit, že by to mělo být nebo stát se pevnou realitou, ale někteří mohou. Ti si potom také začnou představovat ve svém vesmíru přesně to, co jim ta jiná bytost komunikovala.

Oni pak také duplikují představu toho druhého - oni tvoří *společně*, odtud “spoluvtvoří”.

Někdy se pak tato představa více a více rozšíří, více a více bytostí pracuje na tom tvoření, a přivádějí další k souhlasu a z ničeho nic vyrostla taková velká realita, že jsou tyto plány hmotně převedeny a dokonce mohou i být “dokázány”. Tak se vesmír 3 změnil! Otevřeli se zcela nové možnosti, byla vytvořena nová hrací pole!

Další generace se pak narodí do změněného vesmíru 3 a prožívají to jako zcela normální, že například téměř každý ví, že počítač existuje, může s počítačem pracovat a dokonce i jeden má. Další generace téměř automaticky vytváří vše, co ostatní již v minulosti vytvořili, jenom protože si myslí, že to tam již je? NE to není! Když by každý přestal počítače vytvářet ve svých představách, zase by zmizeli tak, jak se objevili! Když by si nikdo nemyslel, že takovou věc potřebuje, nikdo by za ni neplatil a produkce by se zastavila. Potom by počítače zmizely ze scény a byly by nahrazeny novými a bezúdržbovými “neviditelnými bezhlučnými roboty”.

A přesně proto píší tyto řádky. Protože z toho samého důvodu jsou také nežádoucí věci viditelné, mohou být prožívány a jsou vnímatelné ve vesmíru 3. Přesto tyto nežádoucí stavy, okolnosti – jako je válka, nemoci nebo přírodní katastrofy – tady “vždycky” nebyly. Ty byly také v určitém bodě vytvořeny ve vesmíru 1 a potom, skrze komunikaci přesunuty k jiným bytostem ve vesmíru 2, skrze který pak v určitou dobu, pomocí většího rozšíření a souhlasu projeví ve vesmíru 3.

Také prostor a čas, nebe a peklo, hory a jezera, planety a galaxie, dobré a špatné, andělé a ďáblové, štěstí a utrpení se má původ ve stejném principu a ne jinde – nezáleží na tom, co vám kdo mohl říci, protože se báli síly vašich myšlenek!

Rozpoznáte zde způsob, jakým pracuje virus? Všimli jste si, že se zde setkáváme s určitým druhem infekce myšlenek? Tento princip třech vesmírů můžete jednoduše prozkoumat a pozorovat v životě. Například si povšimněte, kolik lidí ve vašem okolí onemocní, jakmile v novinách napíšou o chřipkové epidemii kolem. Myslíte si, že by ti lidé onemocněli, pokud by si to nepřečetli? Ne, neonemocněli by! No možná by někteří onemocněli, protože jiní také tak rádi vyprávějí a tom, co “ví” z novin. Dokud nemáte svoje vlastní myšlení pod kontrolou, a nemůže slyšet takové komunikace bez toho, abyste je automaticky duplikovali do svého vesmíru 1, tak je těžké se tomu ubránit. Je důležité jednoduše všechno, co vám někdo podá jako koncepty jednoduše nekopírovat do svého vesmíru.

Toto tajemství fungování a anatomie fyzikálního vesmíru je tím důvodem, proč mocní vždy dávali pozor na to, aby ze snů a iluzí udělali něco špatného, aby vymýtili vědomí o síle myšlenky. Nahradili učení o duchovních bytostech “psychologií zvířat”, kterou již vyučují děti ve školách – to, že člověk sám nemůže nic dokázat, že snů je tolik, že nemají žádnou cenu, a že člověk je jenom slabý, zranitelný, na každém závislý, a že by již nyní měl začít myslet na dobrý starobní důchod a na dobré úrazové pojištění.

Rehabilitujte svoje sebeurčení podél všech impulsů existence do nekonečnosti, nechte svůj vesmír 1 znovu plně vzkvétat a budete vědět, co jsem měl na mysli, když jsem v úvodu napsal, že nadešel čas se probudit!

Sebeurčení

Sebeurčení je schopnost umístit hmotu a energii v prostoru a v čase, stejně tak jako ta vyšší schopnost vytvořit prostor a čas, do kterého je hmota a energie umísťována.

Tento popis se může na první pohled zdát relativně abstraktní, nicméně na základě této definice můžete, jestliže v rozhovoru prozkoumáte osm impulsů duchovní bytosti ve vztahu k těmto schopnostem, velmi rychle určit, ve kterých oblastech je DB jinourčena.

Pojďme tuto definici aplikovat na nějaké reálné, jednoduché, každodenní situace a podívejme se, zdali je to tak čistě teoretické, jak se na první pohled zdálo.

Možná vám šéf pokaždé nějaký určitý úkol bere a dělá jej sám, protože si myslí, že jste příliš pomalí nebo v některých oblastech příliš neschopní? Pak byste zde byli oloupeni o svoje sebeurčení, protože jinak byste to nedopustili. A brzy to bude zřejmé. Řekněme, že práce se týká estetického srovnávání lahví vína na police, že má co do činění s hmotou – řekněme s těmi lahvemi – které pak zaujímají určitou pozici v prostoru, tam, kde je systém polic.

Dalším příkladem správnosti a použitelnosti této definice by byl kytarista ve skupině, který náruživě chtěl mít určitý akord zapojený do třetí sloky písně, kterou zkoušíte. Jestliže jsou zbývající členové skupiny proti, pak bude muset svoji tvořivost omezit.

Tento tak náruživě zahráný akord by představoval energii, protože obsahuje hrubé a proto slyšitelné formy vln, které vznikají rozezvučením několika strun. Začátek třetí sloky je přesnějším určením času v rámci písně. A také prostor, kde probíhá zkouška, má svůj význam.

Z pohledu kytaristy, by bylo možné podívat se na situaci při zkoušce takto: Nemůže prosadit svůj záměr u členů skupiny, aby umístil energii do společně používaného prostoru, v jím zvoleném okamžiku a tak je podle naší definice jinourčený.

Jestliže byste se tedy měli setkat s někým, kdo vám znovu a znovu říká, že se ke čtení této knihy nemohl dostat, tak si uvědomte, že hovoříte s někým, kdo má potíže s vytvářením času. Čas neexistuje automaticky, ale musí být nejdříve udělán nebo vytvořen – to je dalším aspektem této definice sebeurčení. Ale mohlo by tam samozřejmě být i jiné vysvětlení: ten člověk lže a prostě vůbec netouží si to přechíst, protože o tento předmět nemá dostatečný zájem.

A také v tomto případě nebyl vytvořen žádný čas. Ne díky neschopnosti, ale protože člověk nikdy nechtěl čas mít nebo si na to čas vytvořit.

Mohli byste postavit, nebo si koupit dům, abyste vytvořili nezbytný prostor pro vaši hmotu – nábytek, osobní věci, vaše vlastní fyzické tělo atd... Jestliže si dům nebo byt jenom pronajímáte, mohlo by se stát, že vám majitel například zakáže, mít psi, protože to je jeho "prostor", který můžete používat pouze po dobu platnosti nájemní smlouvy. Nevlastníte to a proto ani nemůžete plně určovat a plně ovládat využití toho prostoru.

Možná znáte ten poněkud trpký pocit, který máte, když přijdete domů a zjistíte, že nějaká věc není na svém místě? Někdo z rodiny se rozhodl dát tu věc na jiné místo, než jste chtěli. Takže i soused, který žije o šest vchodů v ulici dále, může slyšet, čas od času bez námahy a pronikavě „Jak je možné, že ovladač není tam, kde by měl být? Proč?“ Je zcela jasné, že z hlediska toho hlavního potížísty bylo jeho sebeurčení narušeno. Jediné, co se stalo je, že někdo nedal na svoje místo kus relativně nevýznamné hmoty, ale on exploduje.

Malá, každodenní věc, pokud chcete. Ale přesně zde máme problém se sebeurčením: Kdo může být sebeurčený (jedenat samostatně) a kdo nemůže?

To zcela jistě není otázka na, kterou by vzdělaný sociální pedagog nabitý vědomostmi mohl zodpovědět jednou snadno srozumitelnou větou. Ale jedno je jisté: vyrůst na této zeměkouli jako dítě není ve většině případů dobrým startovním bodem pro pozdější sebeurčený život.

Narodíte se a nejdříve vás nosí nebo postrkují na místa, kam se vám vůbec jít nechtělo.

Vaše tělo je téměř výlučně umisťováno v prostoru a v čase ostatními. Skoro žádného objektu se nemůžete dotýkat nebo s ním hýbat nebo jej zkoumat nebo si s ním pohrávat. Nože, vidličky, nůžky, světla jsou zcela jistě zakázány – což je v určitém věku i pochopitelné – ale když vám pak také říkají, kam si máte ve „svém“ pokoji dát hračky, které jste dostali k narozeninám, tak už více méně máte dost.

Přestavte si, že jste v loterii vyhráli pěkné sportovní auto a ten, kdo by vám výhru předal, by vám byl stále v patách a snažil by se vám ukázat, jak se svým „dárkem“ máte jezdit! Umím si představit, že byste mu někdy – tak, jak budete kvapně parkovat pozadu - měli chuť jednu vrazit.

Proč, jak se zdá, nikdo nerozumí tomu, že ne všechny problémy, na které rodiče narážejí u svých pubertálních potomků, způsobuje hormonální nerovnováha, ale že jednoduše vyplývají z faktu, že děti dosáhli věku, kdy se již také mohou fyzicky bránit proti jinourčení a často by tak učinili, pokud by nebyli v pozici finanční závislosti!

Jako dozorce ve vězení máte samozřejmě možnost nechat chovancům pocítit, kdo je tady šéf. Ale také byste pak měli vědět, jaké temné kouty, které by mohly být později vyhledány těmi, kteří již nejsou pod zámkem, máte po cestě domů. Nebo to vidím špatně? Dobře, vraťme se zpátky k pubertě...

Jako majitelé mužských těl brzy pocítíte pochybné „radosti“ vojny. Tam je každému rychle sděleno, jaké následky má odmítnutí dělat kliky na jedné ruce ve špinavé zabahněné kaluži, kam by i otesaní borci pouze strčili svou nohu s hodně hlasitým protestem. A proč to všechno?

To proto, aby i ten poslední kousek hrdosti a vlastní vůle, který jste si stále uchovali, mohl být odebrán pryč. Proto, abyste mohli zvládnout svoji existenci jako dospělí – nebo, v každém případě jako prázdné, ale fungující schránky, které nemohou vykonávat žádnou práci bez toho, aby se šéfa museli zeptat, co mají dělat?

A kdyby to všechno nestačilo, tak máme také psychologa, který se zastaví a podělí se s námi v této oblasti o svoji „moudrost“, vysvětlí nám, jak je naše myšlení a jednání určováno naším „podvědomím“ a jak pouze reagujeme na vnější podněty. Jak moc má ksakru takový člověk pravdu, potom, co jste si prošli pozemskou školu! Ale má pravdu pouze z tohoto důvodu! Protože všechno bylo designováno a vyladěno tak, aby byl každý vtlačen do svěřací kazajky jinourčení. A tento „obecný“ psycholog na rohu nemá ani nejmenší tušení, že on sám je pouze dalším nástrojem v řetězu s účelem vnášet tato „fakta“ do lidského myšlení, aby lidé nedostali tak „šílené“ nápady, jako třeba, že by někdo mohl určovat nebo dokonce ovládat své vlastní myšlení. Pak by také mohl ovládat své vlastní činy! A to je nápad, který jeho „nadřizení“ skutečně nemají rádi! Planeta plná samostatně jednajících (sebeurčených) bytostí, které není možné ovládat jako stádo netečných ovcí? Och, ne!

„Duchovní bytost bez svého vlastního podvědomí“, je v spiritologii popsána jako první velká úroveň vědomí, která má být rehabilitována. Ne tak moc chytrý současník, by se mohl divit: „Proč by mělo být důležitým nemít své vlastní podvědomí?“ Protože pak nejednáte podle sebe, jestliže vaše činy nejsou založeny na vašem vlastním vědomém myšlení! Jestliže by vaše myšlenky skutečně byly zbarveny vnějšími podněty nebo obsahem vašeho podvědomí, pak byste nejednali zcela ze své samostatné osobnosti, kterou ve skutečnosti jste.

Jestliže vám bylo vaše myšlení vštěpováno roky praktikovaného podmiňování, výchovou, sociálními nutkáními, despotickými morálními pravidly chování atd. – a nezapomeňme, že se zde zabýváme nesmrtelnou duchovní bytostí, která nestrávila jenom jeden život zde na zemi – pak existuje možnost, že ani jediná myšlenka, kterou v průběhu celého dne máte, není skutečně vaše!

Každý, kdo někdy stál na křižovatce a nemohl se rozhodnout, ten ví, že pokud tam není pohyb, pokud tam není akce ani jedním směrem, tak v životě není pokroku, dokud se nerozhodnete a také to potom neuvedete v čin. Já myslím, že se shodneme na tom, kde sebeurčení začíná, bez ohledu na to, kterých různých životních oblastí nebo impulsů se týká: Začíná s vaším vlastním myšlením!

Proto dávám lidem, kteří se mnou hovoří poprvé na téma spiritologie a kteří nemají přesnou představu o tom, kam to všechno vede napsaný takový „kontrolní seznam“ nebo „instruktační manuál“. Na tomto seznamu popisují „cíl“ výletu, abych tak řekl. Protože jak by měl někdo vědět, že dorazil do střediska, kdyby předtím neviděl mapu oblasti? Jak by ten někdo měl vědět, zda je ten zamýšlený cíl stále vzdálen, nebo zdali již tento bod daleko přešel, jestliže by měl pouze mlhavou představu o tom, co je cílem určení? Proto je zřejmé, že cíl tohoto výletu popíšu dříve, než začneme. Je vysoce důležité plně rozumět jednotlivým bodům tohoto seznamu, jinak byste neměli přiměřenou představu o tom, jak velká je ta propast mezi „normální“ lidskou bytostí a osobou, která plně rehabilitovala své plné sebeurčení jako „impuls 1“!

Chtěl bych znovu zdůraznit zejména v tomto bodě, jak důležité je mít po ruce slovník, jestliže byste měli být zmatení následujícími řádky nebo měli pocit, že nejste schopni něčemu porozumět. Proto jestliže často zíváte, zatímco čtete, tak je to jisté znamení, že jste neporozuměli jednomu nebo více slovům v jejich správném použitelném významu. Tohle je mimochodem vysvětlení, proč někteří lidé mohou tak báječně spát, když čtou.

Můžete rozumět všemu a můžete se vsadit se, že z mé strany neexistují výhrady ohledně vašich schopností. Mimo slovníky je také možné používat náčrty, abyste se dostali hlouběji do materiálu psaného textu. I používání předmětů, které leží kolem a věcí jako jsou sirky, sponky na papír, útržky papíru čokoládíčky a cokoliv, co může pomoci.

Protože nepopisují žádné pevné předměty, ale mentální věci, tak by to mohlo vést k nedostatku „hmoty“. Pomocí použití náčrtků nebo použitím malých předmětů můžete vytvořit náhradu, kterou byste nepotřebovali, kdybyste například četli něco o motorech. Ty můžete vidět všude, takže 'hmota' o které je text, je k dispozici. U předmětu „myšlení“ to je již jiná věc. Jestliže byste, zatímco čtete, měli mít nedostatek hmoty, tak si uvidíte, že se budete cítit „zmáčknutí“ nebo „shrbení“, vaše oči vás budou pálit nebo vás bude bolet hlava. Přejmenším tehdy byste měli hmotu dodat.

Nyní se vraťme ke zmíněnému „kontrolnímu seznamu“, a já každý bod učiním lépe srozumitelným uvedením více detailů a dodatečných vysvětlení.

Duchovní bytost dosáhla stavu sebeurčení na prvním impulsu, jestliže se na ní vztahují následující schopnosti, stejně tak jako stavy vědomí a to bez jakéhokoliv stínu pochybnosti nebo jakýchkoliv výhrad a jestliže může obstát velmi exaktnímu a pečlivému testování:

*1. DB (**D**uchovní **B**ytost) která je – vědomě a ochotně – příčinou nad mentálním prostorem, mentálním časem, energií a hmotou.*

Zde bychom před sebou měli osobu, která může ovládat každý aspekt svého myšlení a příčinně s nimi zacházet. Výrazy jako „Chci dělat to, co chci, ale stále před sebou každý den vidím obrázek toho, jak můj otec ležel s utrženou rukou vedle své motorky“, by byl jasným indikátorem, že tento bod v pořádku *není*.

Ten motocykl je součástí jeho paměti a proto mentální hmoty, stejně tak jako materiál paže jeho otce, která mezitím již neexistuje fyzicky, ale pouze jako součást paměti. Prostor a čas těch událostí také již v přítomnosti není dostupný, pouze jako emoce a „náboj“ nasbíraný skrze tu zkušenost. Také hovorově člověk velmi rád používá výrazy jako „Možná na to mám náboj“. Náboj se vždy objeví tam, kde se někdo snaží vyhnout tomu, co právě zažívá. Tam, kde „bojuje“ proti životní situaci, mentálně proti ní protestujete, tam si vybuduje neviditelný „tlak“. Přesně tento tlak je důvodem, proč je někdo „formován“ některými zkušenostmi, nebo proč je jimi tak „ovlivněn“, že změní charakter. Možná jste již dříve slyšeli, že vzpomínky jsou uspořádány jako „mentální obrazové vtisky“?

Osoba, která je vědomě a ochotně příčinou je schopna s čistě mentálně existující situací udělat cokoli se jí zachce. Může z ní jednoduše odstranit emoce a bolest a tuto zkušenost jednoduše zařadit v čase tam, kam patří, jmenovitě do minulosti, kde nebude moci mít vliv na současnou náladu – nebo by mohla tu událost zcela rozpustit! Jednoduše vyndat pokračování existence, nebo jinak řečeno vyndat čas, který je tam obsažen, což by vedlo k tomu, že to zcela zmizí.

Jakákoliv zábrana nebo neschopnost, která by mohla vystoupit, by také zmizela, protože je možné, že by někdo, na základě takové události, nebyl nikdy schopen řídit motocykl! Ale osoba, která by splnila výše uvedenou definici, by nebyla svojí minulostí ovlivněna bez ohledu na to, co to bylo.

Vzpomínky nicméně mohou samozřejmě stále být vytvářeny, ty, které člověk vidí jako žádoucí podle svého vlastního názoru. Vzpomínky stejně nejsou nikde „skladovány“. Jsou vytvořeny *v přítomnosti* – duchovní bytostí samotnou – nebo také nevytvořeny.

2. DB, která si je vědoma vlastnění a řízení fyzického těla, ale která si je také vědoma skutečnosti, že jím není.

Někdo, kdo již měl subjektivní zkušenost jaké to je pamatovat si jednu nebo více minulých „smrtí“ – třeba z toho důvodu, že náboje s tím spojené bránili někomu v děláni určitých věcí nebo v tom, aby byl šťastný v přítomné existenci – by zcela jistě neměli problém s tím potvrdit tento výrok. To je proto důležitým bodem, protože celý něčí pohled a přístup k životu je jiný, když někdo je si vědom, že není smrtelný, zranitelný nebo napadnutelný.

Samozřejmě, že by existenci těla neměl přehlížet nebo popírat, ale jestliže drží na očích výrok „*vše, co zažíváte, toho jste příčinou skrze své vlastní myšlení*“, pak by tam mohla být dramatická změna v životě, jakmile toto vědomí zaplaví vaše myšlení.

Protože mohli byste být napadeni, okradeni nebo uneseni, jestliže o sobě nepřemýšlíte jako o těle ale jako o sobě? Ne, protože vy jako duchovní bytost byste se smáli takovým myšlenkám. Je prostě nemožné unést duchovní bytost, která ani ve skutečnosti nezabírá žádnou pozici v prostoru ani v čase. A jestliže již tyto myšlenky nejsou součástí vašeho myšlení, pak zločinec, který plánuje něco takového, pravděpodobně musí počkat na někoho dalšího přicházejícího za rohem, protože dostane u vás takový „divný“ pocit, že by ještě měl počkat...

3. DB bez zábran, strachů, nutkání nebo tak zvaných psychosomatických nemocí způsobovaných svým vlastním myšlením.

Způsobované mentálně – projevující se fyzicky. To je velmi zjednodušený způsob jak popsat „psychosomatické“. Tak jak nicméně hovoříme o osobě, která má kontrolu na mentálními procesy, které se objevují během myšlení, pak je okamžitě jasné, proč tento aspekt patří jak bod na tento kontrolní seznam.

Proto žádné zábrany nemohou být ani v takové osobě nalezeny. Protože co by se cítil přinucen dělat, jestliže by věděl, že se rozhoduje o tom, co si myslí a dělá sám a je tedy tím jediným zodpovědným? Proč by si kousal nehty do kosti, jestliže to ale vůbec nechce dělat? To by skutečně nevypadalo sebeurčeně, kdyby to „musel“ dělat proti své vlastní vůli, že?

Strachy mají své příčiny v nejistotě nebo nevěděni, které může každý velmi snadno vytvořit skrze otázky, které si pokládá, tak jako tomu je v případě strachu z létání. Ve skutečnosti by si mohl užít tu scénérii nad mraky nebo se rozčilovat pro příliš suchý dort, který vám byl právě podán a pro příliš napařfémovanou, silikonovou blondýnu s čajem.

Namísto toho osoba, která trpí strachem z létání, bloumá: „Přistaneme vůbec někdy v celku?“ nebo „Jak hrozné to musí být, když člověk spadne do té ledové vody pod námi a rozeberou si ho žraloci.“ Vidíte to?

Klade si otázky. A přesně skrze ně vytváří ten strach! Kdyby byl v přítomnosti a zažíval výlučně a jenom to, co se skutečně děje kolem něj – nebo dokonce ani neděje – pak by tento zvláštní strach neexistoval.

Potlačování (represe) mohou existovat pouze tam, kde někdo něco nerozpustil, nebo snad lépe řečeno tam, kde nemůže něco „odtvorit“. Kam jinač může člověk tato potlačování uschovat než hluboko do sebe? Nicméně doma „nepotlačovali“ páchnoucí odpadky v některém z pokojů, kam byste již pak nemohli ani vstoupit, protože by to páchlo tak bestiálně hrozně, že byste se tomu pokoji raději zcela vyhnuli nebo na něj chtěli zcela „zapomenout“. Zejména ne, jestliže byste věděli, jak a kam můžete házet odpadky. A jestliže se osoba, která je příčinou nad svým myšlením může podívat a takové věci, které by normálně potlačovala, rozpustit – protože beztak jako duchovní bytost nemohla být skutečně ničím poškozena, potom i taková potlačování nejsou nezbytná a proto tam již déle neexistují.

4. DB se schopností tvořit, nechat pokračovat v bytí nebo vymazat každý typ bezvědomí pro sebe.

„Ani já sám nemám pro odpor k trumpetám vysvětlení. Musí to být mé podvědomí.“

Tu a tam můžeme na něco takového narazit, jestliže nasloucháme obyčejné lidské konverzaci o některém trochu zataženém, průměrném nedělním večeru. Když člověk k takovým lidem bez zájmu přistoupí a zeptá se, mohl by si myslet, že vědí, o čem zde mluví! Taková slova se stala součástí jazyka a jsou tak snadno přijímána, že by si člověk mohl myslet, že jim také budou rozumět ti, co si s nimi pohrávají. Ale je to úplně jinak.

Nikdy se takových lidí neptejte, co by tím podvědomím, o kterém hovoří, mohlo být. A raději se ani neptejte, *kde přesně* sídlí. Vypadá to, že tyto nápady, pohledy, přístupy, myšlenky a pocity tohoto zmíněného podvědomí *odněkud přišly*. Ano odněkud, říkají výroky takových lidí! Takže podvědomí musí někde být, ne?

A jestliže to někde je, tak z čeho se to skládá? Jako formu, strukturu nebo anatomii to má? Co to obsahuje? Jestliže by někdo věděl, co to obsahuje, nebylo by to již vědomí? Jak to vypadá? Jak je možné, že o tom někdo hovoří, jestliže je to samo *pod* vědomím – což je ten skutečný význam slova, které to má – nebo to vidím chybně? Jestliže je to *podvědomí*, pak by ani nemělo být poznatelné, že by taková věc existovala.

Vidíte, kam mířím?

Jestliže byste mohli všechny tyto otázky zodpovědět – a raději si dejte pozor, ať máte všechny ty odpovědi v sobě, bez ohledu na to, co vám kdo dosud mohl říct – tak byste neměli nejmenší problém předvést žádnou z výše uvedených schopností. A každý psycholog na tomto světě by vám dal k dispozici svůj diplom pro případ, že vám dojde toaletní papír na nějaké velmi dlouhé večerní procházce.

Podvědomí by bylo možné popsat jako souhrn všech těch věcí, za které daná osoba nepřevzala odpovědnost! Přesně z tohoto důvodu je to používáno v mnoha kriminálních případech, protože je to například fantastická omluva pro nějakého znásilňovače, který by chtěl vyhlásit svoji skutečnou nezodpovědnost před soudem, energeticky v tom podporován „expertním“ znaleckým posudkem. Protože ten říká, že by to vůbec nemohl udělat, jestliže by nebylo silného impulsu z podvědomé mysli, která pravděpodobně díky jeho traumatickému dětství bla, bla, bla.

Já bych toho chlápka, který vyprodukoval tento expertní názor a který se postará, že tito nezodpovědní kriminálníci po krátké době budou opět vyhlížet příští oběť, zavřel v tu samou chvíli! Udělal bych to, jestliže bych nevěděl, že má spiritologie alternativní zvládání, se kterým jeho vědomí může být pozvednuto do bodu, ve kterém by rozpoznal, jakým *pověrá*m sám padl za oběť.

Já myslím, že pomalu nastal čas, abychom přestali dovolovat, aby byly vyučovány na univerzitách takové pseudovědecké nesmysly, jako jsou tato učení, která přimějí člověka věřit, že by podvědomí – kterému nemůže nikdy být porozuměno ani nemůže být odstraněno – skutečně existovalo v každém člověku.

A co by nemělo být vůbec tolerováno je to, že člověk vrhá takové chybné informace jako *vědecky potvrzenou „pravdu“* do dětských studijních materiálů do všech škol tohoto světa – kterou pak musejí papouškovat při testech a při zkouškách jen aby dostali dobrou známku, což potřebují pro svůj budoucí život!

Protože jakmile ty děti toto zapojili do svého myšlení, pak si také pro sebe vytvořili podvědomí, které by předtím bez toho vůbec neexistovalo! A my máme dalšího potencionálního násilníka, který *jednoduše nemohl dělat nic jiného*, ačkoliv to sám vůbec nechtěl atd...

Osoba, která převzala *plnou* zodpovědnost za své vlastní bytí, své vlastní myšlení, pocity, komunikaci a činy atd., nepotřebuje „podvědomí“ o nic víc než jako výmluvu a stává se velmi ochotnou vám předvést, s velkou úlevou v hlase – jak přesně člověk takové vytváří, jak ho nechat pokračovat a jak ho znovu rozpustit!

5. DB, která se oprostila od pevné linky k obrázkům, masám, energiím, časům a prostorům myslí a může myslet a rozhodovat se zcela nezávisle na nich.

Víte, co je často zneklidňující u lidí, kteří se zabývají celý svůj život velmi logickými věcmi? Obvykle se již nemohou smát!

Jako dítě jsem miloval TV sérii se Stanem Laurelem a Oliverem Hardym. A více, co byla vždycky ta největší legrace? Byla to úplná hloupost a nelogičnost, při které se oba střídavě stáli a čekali, jakou lumpárnu ten druhý udělá, jakmile se znovu dostanou do hádky. Stanův udivený, hloupý výraz, jak Oliver pomalu drtí syrová vejce Stanovi o hlavu a ta mu tečou po obličeji a jak on přesto špičkou jazyka dokáže trochu ochutnat, zatímco přemýšlí nad dalším pohybem. Bože to jsem se nasmál! Dnes vám mohu poskytnout přesnou analýzu, proč jsem tehdy málem smíchy padnul ze židle: protože to bylo zcela nelogické se tak v takové situaci chovat! Logika by nebyla legrační. Nikdo se něčemu, co je logické, nesměje! A žádná duchovní bytost, která je příliš spojená s touto logikou myslí založenou na zkušenosti se už nemůže smát skutečně od srdce a ocenit ty skutečné radosti života.

Bytost, která se zcela oddala logickému přemýšlení, se už nemůže takovým postavám jako „Stanley a Oliver“ smát. Přinejlepším by řekla něco jako: „to je hloupé. Nemohu pochopit, čemu se na tom někdo směje.“ S tímto výrokem přesně popisuje, co člověka k smíchu vede: Hloupé, iracionální věci: věci, které jsou nelogické nebo něco, co nedává žádný smysl.

Problémem logické osoby je, že již nemůže déle hloupě myslet! Nemůže déle být vědomě nelogickou a tím ztratila svůj smysl pro humor. Ale ztratila něco mnohem důležitějšího, než smysl pro humor, jestliže již není schopna být nelogickou: svoji schopnost být *kreativní*, svůj potenciál vymyslet a vytvořit něco *nového*. Zredukovala celou tu oblast své představivosti na nulu. Spolu s tím vypadává z kategorie osob, které jsou potřeba, aby firma nebo civilizace pokročily.

V oblastech vědy, výzkumu, technologie, politiky atd. jste v peřejích bez pádla, jestliže nemáte dostatečně kreativní, odvážné jedince, kteří jsou schopni představit řešení a způsoby, na které se žádná lidská bytost před nimi neodvážila pomyslet.

Jestliže se vědci zabývají tím, jak snížit čas potřebný pro cestování daleko mimo planety, pak je zcela v pořádku snažit se zjistit, zda by mohli existovat efektivnější typy paliva, které umožní vyšší rychlosti pro překonání vzdálenosti mezi planetou A a planetou B za kratší dobu. Ale proč jednou někdo neřekne: „Počkat, to by stačilo! Necháme tu celou věc být a začneme ze zcela nového pohledu. Abychom tomu dali nějaký ráz, tak se teď pustíme do toho, abychom přišli na to jak manipulovat prostor mezi dvěma vzdálenými body, abychom dosáhli zmenšení vzdálenosti, kterou máme překonat. Už jsme dost dlouho urychlovali hmotu s pomocí energie, abychom překonali prostor ležící mezi námi a cílem určení. Nyní se podíváme na to, jak to zvládat z mnohem vyššího pohledu. Během příštích šesti měsíců chci vidět první výsledky. Pustíme se do práce!“

Manipulace prostoru. Hloupost? Nebo nerealizovatelné? Ah! Přečtete si znovu tu kapitolu „Tři vesmíry“, pro případ, že byste tam něco „opomenuli“.

Nyní máte představu, co to znamená, když by sebe-určená osoba byla schopna dostat se z pevné vazby s tou věcí zvanou mysl? Výborně! A i Albert Einstein – který byl mimochodem velmi vtipný a „bláznivý“ současník své generace – potvrzuje důležitost této páté definice, jedním ze svých velmi známých výroků, který budete znát: „*Představivost je důležitější než vědění*“.

Děkuji, Alberte!

6. DB bez nechtěných nebo vnucených vzorců chování – viděno z jeho pohledu.

Já myslím, že to téměř hovoří samo za sebe a nepotřebuje ve skutečnosti mnoho dalšího vysvětlování. Zejména důležitý je zde vlastně jenom ten aspekt - ze svého pohledu. Hledisko. Nezáleží na tom, co by si někdo třetí myslel o vašem chování, nebo jak by jej posuzoval. Zajímavé je pouze, zda u sebe naleznete vzorce chování, které jste sami nezavedly na základě své svobodné vůle, co by sem patřilo.

Jenom, protože jste osobou, která se i o prázdninách budí ráno v pět hodin a nejdříve si musí poslechnout aktuální stavy kurzů akcií, protože bez toho by ani delikátní snídaně nechutnala dobře, by mne v žádném případě nevedlo k závěru, že by se jednalo o nežádoucí nebo vnucený vzorec chování pro vás. Jestliže je to přesně to, co chcete dělat, protože to jednoduše je váš osobní „rituál“ se kterým začínáte den, pak by s tím nebylo zcela nic v nepořádku. Zcela jinak to vypadá, když byste to dělali každé ráno, protože si „nemůžete“ pomoci, ani když byste se tak rozhodli.

Pak si také můžete být nicméně jistí, že mnoho 'vysvětlujících' důvodů pro to je přítomno ve vašem myšlení, které jednoduše vedou k faktu, že vaše vzorce chování nemohou být změněny bez problémů a skrze jednoduché rozhodnutí to „dělat od nynějška jinak“. Ale tyto „důvody“ a „proč“ vyplavou do vašeho vědomí, jakmile budete sami sobě trochu blíže naslouchat, zatímco tento předmět oslovíte. Protože to téměř nikdy není pouze jednoduchý „myšlenkový vzorec“, jako „Prostě se pokaždé budím v pět hodin ráno – ať chci nebo ne“, který by byl zodpovědný za určitou obtíž, protože pokud by to byla jenom ta jediná rozhodující myšlenka, který by to chování udržovala, věc by se vyřešila rychleji, než by ji někdo vyslovil. Jestliže se ale někdo opakovaně dívá na tento první, zřejmý, dobře známý a povědomý myšlenkový vzorec skrze své „mentální oko“, dostanou se do jeho zorného pole další myšlenkové vzorce, které tu celou věc podporují, čímž člověk dostane přesně ten krásně pletený svetr, který pak nemůže tak snadno opět přeměnit na něco jiného, což by stále bylo možné ve stavu jediného volného vlákna vlny.

Když někdo ale vezme tento svetr pod lupu, pak rozliší také ty další stehy a oka, která to drží pohromadě a dělají z toho to, co to je. Jinými slovy existuje neuvěřitelné množství takových poskládaných myšlenkových vzorců, které se mohou objevit. Již pouhým rozpoznáním a nehodnotícím vnímáním ztrácejí svoji sílu a ovlivňující moc. Tyto vzorce se mohou vyskytovat ve velmi velkých množstvích a mohou mít obsah jako: „Já prostě dřu jako zvíře“, „tak jsem jako můj otec, jak mi moje máma říkala, než mi bylo dvacet“, „prostě se nemohu změnit“ nebo další variace, kterých jste vy – jako nekonečnost, kterou ve skutečnosti jste – proto také byli schopni v nekonečném množství vytvořit!

Nežádoucí nebo vnucené vzorce chování mohou také nabrat mnohem větších rozměrů, takže když jsou objeveny, na okamžik mohou vyrazit dech, může se stát, že něčí celý život na tom byl postaven!

Pro takové rozměry si pojďme vzít vymyšlené okolnosti relativně úspěšné a dobře zaopatřené právničky, která si zjevně vede dobře, pokud se týká materiální stránky existence.

Všechno běží – z čistě lidského pohledu – podle plánu, a pro každého vnějšího pozorovatele to vypadá, jako by se nic zvláštního s touto ženou v příštích deseti letech nemělo stát. Mezitím je jí čtyřicet dva, není skutečně zcela šťastná, ale obecně je se sebou docela spokojená. Pouze jí čas od času popudí skutečnost, že v některých dnech její schopnost koncentrace upadá tak rychle, že docela často až po několika hodinách dokáže znovu pojmout do hlavy případ, na kterém pracuje. Musí se ve skutečnosti do toho formálně nutit.

Mezi tím – když je zase v takovém stavu, jak jsme popsali – tak neděla vlastně nic produktivního, ale raději se dívá na TV dokumenty o životě buddhistických mnichů, které má ve své DVD kolekci, nebo čte knihy, které se zabývají paranormálními jevy, které jí fascinovali již od dětství. Člověk by až sem předpokládal, že se nejedná o nic, s čím by bylo potřeba si dělat starosti. Také ty sporadické migrény, které způsobují lehké ale stále dobře snesitelné nevolnosti, se zdá s tím nemají nic společného. Pouze to pro ni celkem „nepřiměřené“ chování jí dostává tu a tam do stresových situací, protože nějak ty prolomené hodiny někde chybí. A přesně z tohoto důvodu by se na tuto záležitost chtěla podívat pořádně do hloubky.

Když to nakonec udělá a posvítí to světlo více a přesněji a intenzivněji na své vzorce chování, pak si nakonec povšimne, že téměř celá její rodina se skládá z právníků. Náhle si vzpomene také na nekonečné hádky s rodiči, když chtěla tuto „tradici“ porušit, protože v tu chvíli necítila ani tu nejmenší touhu vykonávat zaměstnání advokáta.

A pak se to ještě „zhorší“, když si uvědomí, kým skutečně je – duchovní bytostí.

Zjistila, že kdysi byla důležitým buddhistickým učitelem, který si stanovil úkol toto učení přinést na západ, povědět lidem o duchovní podstatě a možnosti skrze zodpovědné myšlení a jednání vymanit se z nekonečného cyklu životů, smrti a znovuzrození. A přesně to od té doby dělá!

Nyní už neexistují další otázky ohledně toho, proč její pozornost lákali takové předměty tak moc nebo proč cítila, že její existence není zcela uspokojivá. Žila životem, který pro ni vytvořili její rodiče – ne svým vlastním! To je, proč ty zjevně atypické vzorce chování byly skutečně *její vlastní*. Zbytek mezitím setřásla a ty bolesti hlavy se již nikdy neobjevili, protože na to přišla.

Velmi dobrým měřítkem pro určení, zdali je něco skutečně vaše, a proto vaší součástí nebo ne, je kvalita a intenzita vašeho vlastního uspokojení. I fyzické zdraví je důležitým indikátorem. Jakže se tomu tak krásně říkalo? „Ve zdravém těle, zdravý duch.“

7. DB, jejíž závěry, výpočty, rozhodnutí nebo myšlenky nejdou již déle falšovány nebo pokřiveny nevědomými vlivy, které dříve byly příčinou chybných výsledků v jejím myšlení nebo vedly k iracionálnímu chování.

Abyste byli skutečně schopni vyřešit existující problém, tak nejdříve musí na stole ležet všechna data, která se jej týkají. Jestliže nějaké aspekty chybí, pak to může být vyřešeno pouze částečně nebo vůbec. Tento výrok se také vztahuje na oblast myšlení a konání.

Jestliže byste skutečně museli opravit automobil, který by neshlavoval, museli byste začít hledat, které součástky a vodiče jsou spojeny se startováním. Vynecháte svíčky a pak se může stát, že neprozkoumáte tu součástku, která ten problém způsobuje, a proto nikdy auto neopravíte. Samozřejmě si můžete vytvořit ospravedlnění, a „vynalézt“ jinou „pravdivou“ příčinu. Se skutečně okázalým a intelektuálně znějícím vysvětlením byste možná udělali dojem na nevědoucího, ale jenom byste předvedli, že jste nezvládli jednu věc: ten problém vyřešit!

Že je tento přístup v psychologii často pravidlem bohužel zdá se nepřivolalalo dosud ničí pozornost. Proto jsem si jen myslel, že v tomto spojení tento „triviální“ bod zmíním.

Jednou žil muž, který byl ve své době velmi nepopulární. Nicméně bych ho rád citoval: „Poznáte je podle jejich skutků.“

Ježíš Nazaretský věděl, jak rozlišovat lháře a počestné lidi a skutečné profesionály od šarlatánů. Také věděl, čemu věnovat pozornost, aby byl schopen odhalit přesně toto jemné rozlišení, tedy: podle výsledku, kterého je dosaženo prací nebo činy té dané osoby.

Lidská bytost není příliš složitá, abychom jí v její celistvosti rozuměli. Stávající mentální „vědy“ jsou jednoduše příliš „nepravdivé“ a tak plné „fikce bez hranic“ na to, aby vlastnily nějakou skutečnou funkčnost. Proto nyní jednoduše aplikujeme ten princip porouchaného automobilu na oblast myšlení, protože nezáleží na tom, do jakého problému se pustíte. Jestliže jsou všechna fakta známá a pochopena, je to vyřešené – takže je to také aplikovatelné na lidské chování.

Někdo, kdo dělá něco, co vypadá hloupě, nebo iracionálně, ví, proč to dělá! Samozřejmě se může stát, že důvody a motivy skryl tak dobře také před sebou, že nejdříve skutečně neví. Jestliže ale byly sebenavozeny, je také možné je zvrátit. Jestliže bytost v jednom bodě začala popírat vědění ohledně různých rozhodnutí ohledně svého chování, nebo popírat svůj vlastní charakter pro sebe – a pro nesmrtelnou bytost to může být velmi dávno – mohlo by to vytvořit zdání, že existuje něco jako „podvědomé“ vlivy, které se vkrádají do rozhodování nebo ovlivňují chování té bytosti proti jejím přáním. Ale jak jsem řekl: o podvědomé vlivy se jedná jenom zdánlivě. Proto se může stát, že osoba, když opouští domov, vždycky s sebou nese litr vody – což dokáže vysvětlit jenom těmi extrémně nelogickými způsoby. Přesnějším prozkoumáním jejího chování pak vyplave na povrch určitá událost, pomocí použití určitých postupů, které jsou ve spiritologii používány – kde si tato osoba, jako vedoucí karavany udělala výlet ke zdroji vody, který byl vzdálen dva dny cesty. Jenom aby musela čelit skutečnosti, že v cíli už žádná voda nebyla, což vedlo ke smrti všech zúčastněných. Uprostřed své agonie těsně před smrtí ta osoba učinila rozhodnutí, že v budoucnu nikdy neopustí domov bez rezervního litru čisté vody.

Když si osoba, která projevuje toto „podivné“ chování začne být vědoma této události, pak může svoje rozhodnutí revidovat. V současné životní situaci existují domy s tekoucí vodou na každém rohu, kdyby se dostal do situace, že by měl skutečně žízeň. Pak může jednoduše zazvonit a poprosit o sklenici vody. Nyní, ty skutečné důvody pro její *legrační* chování jsou známy, ona může učinit nové rozhodnutí, které je v souladu se současnými podmínkami a potřebami.

Tento typ procedur, které jsou v takovém případě používány ve spiritologii popíší v pozdějších kapitolách. Nicméně by mělo být jasné, že člověk v podstatě nevyžaduje žádnou proceduru, aby takové chování u sebe objevil a změnil je, protože to, co dělá je viditelné. A to rozhodnutí se takovým způsobem chovat dělá člověk každou vteřinou nově, když se znovu rozhoduje znovu se tak chovat. Stejně jako alkoholik, samozřejmě, že dnes nepije, protože ho jeho máma nikdy neměla ráda, ale ten přesný důvod je v tom, že on vědomě popadne flašku a chce pít! Ale jednoduše lépe zní, jestliže to není kvůli němu samotnému a proto procedura může někdy rychleji vynést na světlo neznámé aspekty, které by jinak mohly zůstat bez povšimnutí v temnotě. Protože třeba tím skutečným důvodem pro sahání po lahvi je skutečnost, že je příliš stydlivý na to, aby promluvil k ženě, za střízliva. Ale pokud není tato součást problému na stole, pak se nemůžete pustit do skutečného problému stydlivosti.

Z pohledu zde popsaného alkoholika by alkohol nebyl vůbec problémem. Ne, alkohol je forma *řešení* skutečného existujícího problému, který je nicméně až do té doby stále neznámý, protože mu nebyla věnována pozornost – stejně tak jako v příkladě svíček při zvládání potíží se startováním auta. Proto byste selhali v tom mu to řešení rozmluvit, pokud byste to zkusili. Toto je mimochodem tím skutečným problémem každého, kdo se snaží pomoci lidem, které potkal od závislosti na drogách nebo lécích!

8. DB, která převzala plnou zodpovědnost za své myšlení a jednání a již více je nepřipisuje minulost, podvědomí nebo jiným zdrojům.

Převzetí plné zodpovědnosti není – v současné společnosti – moc populární věcí. Již jsme rozsáhlým způsobem vzali pod zvětšovací sklo podvědomí jako výmluvu, ale samozřejmě, že existuje mnoho jiných možností, s pomocí kterých se někdo před svými bližními může prezentovat jako „oběť“ vnějších podmínek. Tím nejpulárnějším vyjádřením důvodů, jestliže někdo ve slabé chvíli a méně kreativní hodince skutečně nemůže přijít na nic jiného je *Bůh*. „Já nevím, na co Bůh myslet, když mě poslal do života s takovou povahou.“ To pro oběť zní skvěle, ne? Ale je to jasné: tato ubohá osoba zjevně nemůže být obviňována z toho, že často jedná asociálně.

Ani se nechci pouštět do nadšenců pro horoskopy, kteří vždy šťastně připomenou planetární postavení v okamžiku narození, aby se snažili omluvit svůj skoro nesnesitelný styl oslovování člověka tak agresivním způsobem, že by člověk mohl jenom dostat pocit, že on sám je zosobněním dědičného hříchu. Jestliže na to člověk potom té osobě někdy poukáže, dostane se mu „no víte, nedělám to se žádným zlým záměrem“. Víte, já jsem škorpion a ty vždycky mají svá klepeta velmi rychlá. Aha! Nyní je to samozřejmě jasné, proč zde nemůže zodpovědnost za své chování být připuštěna. Škorpion! Ale nicméně by to člověk měl vědět dopředu, protože by tomu okamžitě rozuměl a mohl by jakoukoli slovní brutalitu od té osoby přijmout!

Někdy bychom se mohli divit: „Bylo by také v pořádku a přijatelné, jestliže bych ho praštil rovnou do ksichtu a řekl mu, že jsem býk?“ Nicméně já bych se v té chvíli necítil tak nezodpovědně. Ale Škorpion ve skutečnosti také ne, protože on ví přesně, jak za vlasy přitažené vysvětlení to je. Nikdo ale bohužel nemůže dosáhnout žádné změny chování, jestliže nepřipustí toto odmítání zodpovědnosti. Pojďme proto jednoduše doufat, že jednoho dne bude mít dost toho se pořád s někým dohadovat a bude chtít uvést do spiritologie, protože slyšel od svých přátel, že tam může najít pár odpovědí na otázku, co dělat, jestliže chce člověk uspořádat svůj život více samostatně a ve stejnou chvíli také o něco šťastněji.

Správně! Jak je v tomto bodě popsáno: zvýšit svoji vlastní zodpovědnost na sto procent a již déle si „u zadku“ nedržet tyto hýčkané výmluvy, ospravedlnění a vysvětlení, která činí vnější okolnosti zodpovědné za své vlastní bytí.

9. DB bez svého vlastního podvědomí.

Tento poslední bod kontrolního seznamu to vše shrnuje jako celkový koncept jednotlivých bodů 1 až 8, které, jak byste nyní jistě souhlasili, jsou obsaženy v této jedné větě. Ve skutečnosti bych také mohl dát do seznamu jen tuto popisnou definici, ale nemyslím, že by to mělo tolik síly, tak jako nyní, když je znám plný rozsah významů těchto pár slov.

Když se jedná o sebeurčení jako impuls 1, pak jsou bez výjimky všechny body tohoto kontrolního seznamu ve vztahu k dané osobě ověřeny!

Mohu vás ujistit, že je to neskutečně krásný a mocný stav, ale mohu vás také ujistit, že se to začne skutečně hýbat po tomto kroku. Protože, když je dosaženo tohoto stavu, nebo když je s jistotou rehabilitován, pak jej můžete začít rozšiřovat na všech osm životních impulsů – směrem k plnému vědomí jako nekonečnost!

Příčina a důsledek

Pojďme předpokládat, že vidíte nohu, která mocně spočívá na plynu. Téměř ve stejném okamžiku pak také slyšíte hlasité zaburácení motoru. Velmi jasná a zřejmá situace, která by existovala přímo před vašimi očima. Pak byste mohli předpokládat, že jste mohli velmi přesně vidět, co bylo příčinou toho důsledku, kterého bylo právě dosaženo.

Jestliže bych tuto otázku ohledně příčiny položil různým lidem, kteří by byli také schopni přesně pozorovat tuto událost, pak bych skoro měl sklon předpovědět, že několik z nich, s pravděpodobností blížící se jistotě, by již mělo trošku dotčený tón v hlase, když by vyhrkli „samozřejmě“. Samozřejmě? No já jsem zvědavý, zdali tyto lidé mohli skutečně tu příčinu vidět.

Jejich odpovědi by zněly pravděpodobně jako: „Příčinou by byl ten chlápek, který sešlápnul ten pedál“, „příčinou burácení byl hlasitý motor“, nebo také: „Příčinou bylo, že to auto bylo nedávno v opravě a takto mělo být prověřeno, zdali je všechno znovu v pořádku“.

Nezní to vůbec špatně, nebo? Na první pokus to jde.

Problémem je jen: nikdo mi nechtěl nebo nemohl říci tu *příčinu*. Ti všichni mi uvedli *důsledky*.

Bylo ale zákeřné tu otázku takto formulovat, tak jak jsem chtěl s jistotou vědět, zdali mohli „přesně vidět, co způsobilo důsledek, který byl právě vytvořen“. A byl jsem si jistý, že žádnou vidět nemohli. Jak jsem si mohl být tak jistý? Protože se mezitím stalo téměř „běžným“ říkat: „Ty podstatné věci nejsou okem vidět“.

Tito lidé viděli fyzické tělo, které uvedlo do pohybu nohu, slyšeli motor nebo hovořili o nedávno provedené opravě. Nicméně ale v tomto případě je jediná příčina: A tou je neviditelná duchovní bytost!

To je ta příčina, která iniciuje čin, pohyb, impuls nebo akci, jinými slovy ji začíná.

Nohou *bylo* pohnuto, to bylo vidět. Celé to hmotné tělo mohli vidět v akci a snad někdo mohl i okem vnímat části motoru, které se pohybovali rychleji, fajn. Ale všechny tyto věci jsou hmotné a skládají se z hmoty – i když částečně z živé hmoty, jako v případě těla. Hmota není, nebyla a nikdy nebude tou skutečnou příčinou!

Jestliže mi nechcete věřit, jenom posadte své tělo, abyste si ověřili moje tvrzení, na den do židle a počkejte, než nohy sami od sebe začnou něco dělat, nebo pokud jde o mě a zdali toho někdy židle bude mít dost a půjde si naproti k Turkům pro šťavnatý kebab. Ne... ne.

Když hodím kámen a rozbiji jím okenní tabulku na tisíc kousků, mohli bychom říci jako obvykle – nebo z čistě lidského ignorantství - že tu tabulku rozbil kámen. Toto tvrzení je nicméně správné pouze v čistě materiálním smyslu, protože ten kámen „neudělal“ nic jiného, než že je kamenem, nebo že je tím, čím byl vytvořen, aby byl. Hmota ale *reaguje*, ta *nejedná*! Může se to zdát silná a ohromující, ale nemá žádnou moc. Hmota je důsledkem!

Ale okamžik! Řekl někdo, že by tam snad mohla existovat jiná příčina? „Vy jste, co prosím? Psyche- Duše-, no cokokoliv! Co jste řekli? Mozek je příčinou? Ale...!“

Takže hození kamene je způsobeno mozkiem? Ano, neboť volní pohyby jsou přímo řízeny motorickým centrem, které se nachází v postraní části čelního laloky, jak již je nyní zřejmé. Musel jsem udělat chybu, moje prohlášení byla vyvrácena a já již nebudu v psaní této knihy pokračovat. Ale vy a já nyní víte, kdo, nebo spíše co, je tou příčinou: laloky! A to přesto, že některé laloky mám rád.

Ale snad je lepší, když já, jen abych si byl jist, prvně učiním test. Postavím se před další výlohu – kámen jsem si již vzal předem – a nyní čekám, na to centrum v mých lalocích, které koordinuje a ovládá, aby se pustilo do akce, ale... nic se neděje! Žádné způsobování rozbité výlohy, žádné kameny neletí vzduchem, paže již sklesle visí podél těla, žádný hluk, nic! Hmm?

Hovoříme o *volním* pohybu, když toto centrum – ten *primární motorický svazek* – byl zmíněn. Čí vůli? Fajn, jsem zpátky ve hře! Kniha bude pokračovat.

Vůle je potřeba stejně tak jako poskytoval impulsu, aby přeměnil tu vůli vytvořenou poskytovatelem impulsu v čin, který může být vnímán jako účinek nebo může být viděn. Celou dobu o tom mluvím: o příčině, zdroji startujícím činy, iniciujícím impuls atd. Můžeme to opustit s předpokladem, že mozek vykonává určité řídicí funkce, ale tento výrok je podobného druhu, jako když plynový pedál řídí jisté procesy! Přesto potřebuje někoho, kdo může být příčinou a použije jej! Taky mozek je důsledkem příčiny!

A touto příčinou jste vy, duchovní bytost. Neviditelní, bez pozice v prostoru a čase, bez vlnové délky, energie nebo masy, bez pohybu – čistý potenciál – jak bylo popsáno v kapitole „Osm impulsů existence“ pod „impulsem 8“.

Takže není divu, že jsou jako příčina uváděny mnohé věci, které ve skutečnosti vůbec nejsou příčinou, ale důsledkem! Schovali jste se dobře. Gratuluji.

Samozřejmě, bych mohl vybudovat nebo vytvořit něco, co by potom samo něco jiného způsobovalo. Mohl bych napsat malý počítačový program, který by – s intervalem jedenácti měsíců – vyplivoval náhodná čísla mezi jednou a čtyřiceti devíti, což by potom produkovalo na displeji nebo na monitoru všechny možné barvy. Pak bych se skamarádil s „Billem Gatesem“, který by zařídil, že bude tento program instalován na každé PC po světě takovým způsobem, že se nedá vypnout, protože to bude integrováno do samotného operačního systému.

Jsem si jistý, že by to některé lidi potěšilo a jiní by tím byli extrémně popuzeni a další by tento náhodný vzácný jev vysvětlovali jako nějaké „zjevení panenky Marie“ – a s takovým vědomím, jaké mají, by prodej obětních svíček dosáhl velkých výšin. Ať by z toho vzešlo cokoli: tento program by pak něco způsobil. Ale způsobuje to pouze něco v rámci mezí, které mnou byly předem jasně určeny, protože i produkování zdánlivě skutečně *náhodných* čísel, bylo mnou *naprogramováno* a ve skutečnosti tak není „*skutečnou náhodou*“.

Nebylo by to skutečně tak, že je tento program pouze vnímatelným, pozorovatelným důsledkem, který jsem já – jako příčina – vědomě vytvořil? Ano je tomu tak, ale snad se nyní divíte, proč jsem se všemi těmi řečmi o počítačovém programu, odbočil tak daleko od předmětu.

To je protože jsem mohl stejně tak hovořit o nějakých koulích, které se vždy chovají určitým způsobem, otáčejí se, obíhají kolem dalších koulí, z nichž některé jsou obzvláště velké a horké. Mohl bych psát o rostlinách, které vyrostou z ničeho, pak rostou a rostou, aby pak měli zbarvené listy, které zase opadá. Malá aromatická stvoření by byla velmi krásná, ty květy, které vykvetou a pak zcela zmizí, ale příští rok – jako by máchnutím kouzelného proutku – vyrazí ze země.

Uvědomujete si, že píšete o konstelacích planet, jejich oběžných drahách, o sluncích. O stromech a rostlinách, které projevují velmi zvláštní chování?

Toto všechno jsou důsledky – jako ta nahodilá čísla programu – které můžeme pozorovat. Byly vytvořeny. Vytvořeny příčinou. Vytvořeny se záměrem způsobit přesně to, co způsobují. Vytvoření aby se chovali přesně tím způsobem, kterým se chovají. A takovýchto věcí je nekonečné množství! Nekonečnost prožitelných, vnímatelných, viditelných důsledků, které kolem sebe můžeme nalézt. Ale to, co vytvořilo tuto neomezenou mnohost a složitost, není součástí tohoto světa, protože tento svět se skládá z produktů a stvoření svého stvořitele – neboli z důsledků. Tyto důsledky byly vytvořeny skutečnou příčinou, po které se do dnešního dne na tomto světě marně pátralo.

A tou příčinou.... jste vy!

Definice boha

Tuto kapitolu bych chtěl zahájit původním citátem z bohoslužby "svatého otce" Jana Pavla II, kterou sloužil na Svatou Bílou Sobotu Velikonoční 11. dubna 1998:

"Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho." (Gen 1, 26) "I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je." (Gen 1, 27) [pozn. překladatele: zdroj: Bible Kralická]

Jan Pavel II citoval z biblického příběhu stvoření, Genesis, první knihy Mojžíše.

Jako "obraz?"! Obraz je definován jako přesné ztvárnění, jako odraz, jako rekonstrukce, kopie nebo také podoba, jestliže se člověk na význam podívá do různých slovníků.

A protože si ještě nemyslím, že bych byl zcela pitomý, musel bych skutečně být na správné stopě, jestliže bych si myslel, že bůh by pak byl člověk, nebo přesněji řečeno hmotný, nebo ne? Ne pouze jednoduše hmotný, ale také současně muž i žena, jelikož *oba* byli stvoření k jeho obrazu!

Proč tedy pak celá zbývající bible říká, že Bůh je čistě duchovního charakteru? A především: Proč té bývalé hlavě státu a nejvyššímu duchovnímu katolické církve nezněl tento výrok zcela slabomyslně? Může mi pro to někdo dát *logické* vysvětlení?!

No třeba je to povinnost, před vstupem na universitu odevzdat svůj rozum, aby někdo mohl teologii studovat a možná sledovat záměr stát se papežem?

Protože za jak moc tupé někdo musí své ovečky mít, aby mohl citovat něco takového na veřejnosti? Já bych se styděl něco takového říci, protože ta nelogičnost je do nebe volající, už jenom proto bych takové učení neučil a nepředával. Navíc bych si byl také zcela jistý, že si toho každý povšimne, protože obvykle nemám lidi za naprosté poslušné hlupáky, kteří jednoduše všechno spolknou. Ale zjevně stále existuje příliš mnoho bytostí, které byly tak přemoženy brutalitou křížáckých válek v minulých životech, že se ani dnes ještě neodváží zpochybňovat tuto církev a její učení, protože jim bylo *vtisknuto*, co by se stalo, kdyby nevěřily každému možnému protikladnému nesmyslu! Vražda a zabití byly vždycky neporazitelnými „argumenty“ v otázkách víry.

Nyní ještě jednou objasnění významu slova „Obraz“ pro těch několik dyslektiků mezi těmi, kterým možná chcete tuto knihu předat: Obraz jablka je jablko! Kopie ovce je ovce! Obraz lidské bytosti je lidská bytost! A Boží obraz proto nemůže být lidská bytost *v žádném případě!*

Ale ještě to pokračuje! A já ještě jednou, jako papež cituji z knihy Genese: *"Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho." (Gen 1, 26)*

Učiňme? Kdo je to množné číslo? Takže tam je *několik* těch, kterým se říká Bůh?! Nebo Bůh myslel sebe a svoji matku, možná? Protože „matka boží“ byla už také často zmiňována v křesťanských textech a bohoslužbách.

Zcela čestně: víte, jak mi to občas připadá, když se podívám na lidstvo jako na celek? Že v tom zde měla své špinavé prsty „*boží tchýně*“! Ale dost kupodivu o té jsem ještě nic neslyšel ani nečetl. Možná to, že nebyla zmiňována, to vše dokazuje. Přece se říká:

„Jestliže se dva hádají, třetí se raduje?“ A jestliže si přečtete zbytek bible, tak tam byly pořád mezi Bohem a lidskými bytostmi rozpory, které pokračovaly až do potopy.

Proto, když se mne zeptáte, tak mi tento příběh se třetím členem – „boží tchýní“ stále dává smysl nejvíce.

Máte pravdu, jestliže vám toto všechno zní jako rouhání, nebo znesvěcování. Tak bych chtěl poukázat na to, že se svými výroky nevysmívám žádnému Bohu nebo nejvyšší bytosti, ale snažím se odhalit naivitu a hloupost těch, kteří si říkají vzdělanci!

Na jiných civilizovaných planetách by lidé, kteří by nebyli schopni rozumět, analyzovat, rozpoznávat protiklady, tázat se a korigovat pokud je potřeba písemné materiály, by si stěželi mohli vydělat na *denní chléb* a už vůbec ne dosáhnout vlivného, mocného postavení.

Víte, že tato citace z knihy Genesis má v zcela jiný významu v angličtině?

Tak se říká: „Takže Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k obrazu božímu ho stvořil.“

No tak to už ale zní docela jinak, pane Papeži! Raději byste tam měl pravděpodobně papouškovat tu anglickou.

Co to znamená, jestliže řekneme, že malíř vytvořil tu krajinomalbu k obrazu svému? Samozřejmě, že tu krajinu přenesl na plátno v souladu s jeho vlastní představou! To *neznamená*, že krajina je kopie nebo obraz malíře!

Připouštím, že to se už čte mnohem, mnohem lépe a ani to nemá v sobě ten slaboduchý protiklad jako německý překlad, který byl použit papežem, ale já vás nyní musím skutečně zklamat, protože:

Bůh vůbec člověka nestvořil. To byl někdo úplně jiný!

Jak bych to mohl vědět? Když jste rozšířili svoje vědomí do nekonečnosti, můžete si tuto otázku zodpovědět sami! A i kdyby vám papež osobně řekl, že je to nemožné, dovolte mi vás ubezpečit, že již jsou duchovní bytosti na této úrovni, které s pomocí spiritologie uspěli ve svém rehabilitování jako „Impuls 8“.

Já zcela jistě nepožaduji, abyste *mně* nyní věřili, ale chtěl bych vám povědět příběh stvoření, který není plný podivných protikladů a nesourodostí, ale příběh stvoření, který rozmotává a odhaluje aspekty, které doposud zůstali „nevysvětlitelné“.

Před začátkem byla příčina a tato příčina učinila rozhodnutí být. Předtím tam neexistovalo ani „bytí“ ani „nebytí“, pouze potenciál být.

Zdá se to obtížně filosofické? Dám vám příklad, protože přesně tento stav již znáte! Vy jej znáte, protože přesně tento původní stav zaujímáte skoro denně!

Jestliže spíte – bezesný spánek – jste si pak vědomi, že existujete? Myslíte si pak, že nejste? Ne a také tam neexistuje čas nebo otázka „jak dlouhý byl ten čas před začátkem?“ Protože dokud spíte bezesně, tak tam není žádné „jak dlouho“, protože čas neexistuje! Proto tam neexistuje myšlenka jako: „Jak je to nudné, být tak dlouho v tomto původním stavu nebytí.“ Prostě tam není vůbec nic, rozumíte tomu? Fajn, takže tato příčina se svým vlastním rozhodnutím probudila k bytí a co viděla? Nic!

Ale skutečně to tak bylo, protože ještě nic nebylo vytvořeno. Nebyl tam ani ten prázdný prostor, protože žádná myšlenka o prostoru nebyla ještě vytvořena.

Nebyl tam nikdo, kdo by něco vysvětlil nebo cokoliv ukázal této příčině, protože tam ještě ani nikdo „jiný“ nebyl. Proto, tato příčina začala vytvářet hledisko. Bod, ze kterého může někdo vnímat. Nicméně tam ještě nebylo nic k vnímání. Jen nicota. Tato příčina si myslela, že možná by tam něco mohlo být a roztáhla dimenzní body skrze které byla generována expanze a následně prostor.

Dimenzní bod je jednoduše bod tak daleko, jak daleko se snažíte vnímat nebo vidět. V každodenním životě se můžete zaostřit na automobil na dálnici před vámi nebo tento dimenzní bod posunout na konec dálnice – až na horizont – skrze který vytváříte a vnímáte samozřejmě více prostoru, v porovnání s tím, když se jenom díváte na automobil před vámi.

Ta příčina pátrala a pátrala, nicméně nic nenašla, a tato příčina si myslela, že tam přesto ale něco nebo někdo musí být! A skrze tyto úvahy vytvořila pro sebe více a více nejistoty. Zatímco ve skutečnosti tam bylo přesně to, co vnímala – prostě nic!

Mezitím ale ta příčina vytvořila něco jako expanzi. Prostor, ve kterém mohla pátrat – a vypustila tuto úvahu: „musí tam někde být někdo, přesně jako já!“

A proto se ta příčina pustila do pátrání po tom, co by bylo přesně jako ona. Ještě tehdy neexistoval čas, proto není jasné, jak dlouho ta příčina hledala, než se jednoho dne skutečně objevila další příčina! A přesně v tomto okamžiku ve vývoji duchovní bytosti máme to vytváření obrazu nebo podobnosti! Ale nebyla to lidská bytost, co bylo vytvořeno, ale až do té doby jediná a následně „nejvyšší bytost“ vytvořila tu myšlenku jiné duchovní bytosti s nekonečným potenciálem tvoření „k obrazu svému“. Tato nejvyšší bytost – nebo pojďme pro ni jenom používat to označení „Bůh“ – tak vytvořila přesnou kopii sebe sama!

Na tomto místě bych znovu chtěl připomenout výrok, který jsem popsal v dřívější kapitole jako objevený základní kámen, na kterém je tato kniha postavena:

Vše - a já skutečně myslím přesně to, prostě vše – co vnímáte a zažíváte, je přesně tím, co vytváříte skrze své vlastní způsobující myšlení. A to právě teď!“

Nicméně tento objev mohl být učiněn pouze díky schopnosti vystopovat nespočetné situace, okolnosti, stavy, „náhody“, těžkosti nebo rány osudu zpět před jejich první vyskytnutí se, dokonce i do bodu před jejich způsobení! A při každém prozkoumání bylo ustanoveno, že na počátku byla myšlenka! Před těmito příčinnými myšlenkami tento typ těžkosti nebo situace neexistoval! Pouze potom se objevil v lidské existenci. Já jsem se skutečně díval po výjimce, protože jsem si chtěl být skutečně jistý, zdali tam nakonec nejsou jiné aspekty, které něco způsobují, dříve, než tento výrok zveřejním, ale tato výjimka, po které jsem pátral, nebyla v jediném případě nalezena! Na počátku tam vždycky byla ta myšlenka, koncept nebo představa o tom, co je, bude nebo by mohlo být!

Bůh měl skutečně nekonečnou tvořivou moc, ale nebyl si toho vědomě vědom! Celý tento příběh o vědomém a vědoucím božím tvoření je čistě lidský výmysl! To je proč si to tak zcela protiřečí, je to iracionální a skutečně nic nevysvětluje!

Tato nejvyšší bytost neměla zkušenost v zacházení se svojí neomezenou tvořivou mocí, na to nezapomeňte!

Nikdy neřekla: „Tak, já nyní tvořím – protože je zrovna pondělí a dnes jsem obzvláště tvořivá – bytost, která je taková, jako jsem já!“

Ne, tak to nebylo. Ta bytost se jednoho dne skutečně objevila, ale až po velmi dlouhé době – pokud vůbec můžeme hovořit o něčem takovém, jako je časový rámec – *poté*, co tato bytost vznikla skrze koncept „někde tam musí být někdo, kdo je přesně jako já“, který přivodil existenci velmi pravděpodobné možnosti, což znamenalo, že se jednoho dne může projevit.

Zejména ta budoucí *možnost* je extrémně plíživý způsob, jak vytvořit něco, co může být zažíváno!

Nyní musím trochu odbočit do oblasti biologie, protože bych vám chtěl vysvětlit něco, co asi již znáte o buněčném dělení – co ale může přispět k porozumění toho, co se stalo potom.

Když se dělí buňka, potom mají dvě buňky tu samou informaci – až do toho přesného okamžiku rozdělení – se jednalo o informaci té nerozdělené, individuální buňky. V pořádku?

Jakou „informaci“ pak mohl Bůh po tomto – říkejme tomu na základě uvedeného příkladu „dělení“ - předat té další bytosti? Samozřejmě tu informaci „o bytí“, pak tu informaci, že existuje „neznámo“ a zejména – a to je tím nejdůležitějším aspektem – tu informaci, že před tím rozdělení, tam bylo vědomí o tom být sám! Protože to byla ta myšlenka, která vedla k chtění najít někoho dalšího. A „někdo další“ obsahuje koncept „ne-sebe“. A tato informace byla proto předána v tom přesném okamžiku toho dělení!

Všechna tato „*dědičná data*“ proto nyní existují také v té další bytosti, která pak „ví“ samozřejmě, že jen byla vytvořena „později“ protože bylo předáno na tu druhou bytost také to vědění první bytosti, které obsahovalo, že „dříve“ byla „sama“. To je obrovsky důležitá záležitost, protože to později povede k tomu, co bylo popsáno jako „dědičný hřích“ v bibli. Ale k tomu se vrátím.

Tyto dvě bytosti proto komunikují jedna s druhou, poté co se poprvé setkali, na nejazykové úrovni, ale tím, že si vyměňují koncepty.

Jednoho dne se ta „nová“ bytost zeptá té „první“ bytosti: „Odkud jsem přišla? Ty jsi mě vytvořila? Ty jsi tady byla předem mnou, že?“ načež první bytost odpoví: „Já nevím, odkud jsi přišla nebo kdo tě vytvořil. Já jsem si jenom myslela, že musí někde být někdo, jako já a pak jsem se vydala pátrat a jednoho dne jsme se, jak víš, potkaly.“

První bytost tak zcela pravdivě odpověděla na základě své vlastní zkušenosti a vědomí v tu dobu.

Taky si nedokáže odpovědět na otázku, kdo ji vytvořil a odkud přišla, protože samozřejmě před tím začátkem neexistuje žádná paměť k vyvolání.

Rozumíte tomu problému zde?

Představte si, že byste neměli žádné hmotné, ale pouze duchovní bytí. Měli byste přesně tu samou potíž, jakou měla nejvyšší bytost – to sami sobě vysvětlit, poté, co jste se náhle probudili z toho *úplně prvního* bezesného spánku, před kterým nebyl žádný stav bdělosti!

Odkud jste tedy přišli? Odnikud! Kdo by vás stvořil? Nikdo! A co bylo předtím? Nic! A čím přesně jste byli? Nevěděli byste! A přesto by to byli ty přesné, správné odpovědi, které byste mohli samozřejmě znát! Vy jste skutečně neměli žádnou pozici v prostoru nebo v čase, a „charakter“ nebo zvláštní „mód bytí“ jste si pro sebe také ještě nedefinovali.

A já vám přísahám, že se můžete cítit, pokud čelíte takovým pravdivým, ale také extrémně vágně znějícím odpovědím cítit zatraceně nepohodlně, že se pak – jako ty první dvě bytosti – třeba rozhodnete, že jistě musí existovat ještě více bytostí, které snad budou mít odpovědi na tyto otázky.

Samozřejmě, obě bytosti nyní tvoří společně mnoho dalších bytostí s jejich - nyní společnou – myšlenkou, a tyto bytosti jsou také jednoho dne „nelezeny“. Ale ty také nemají odpovědi na palčivou otázku a pouze potom vědí, že tyto dvě bytosti, existovali před nimi a že jedna bytost existovala před tou druhou.

A nyní začíná ta rozeprá, kterou jsem před chvílí nazval „dědičným hříchem“. Všichni vědí, že nějaká bytost existovala před všemi ostatními. Takže jedna z nově příchozích bytostí si pochopitelně bude myslet, že jí lhali! Protože nemyslíte si, že by vás vaše děti nazvali lhářem, kdybyste jim chtěli vysvětlit, že nevíte, odkud jste se vzali? Koneckonců, jste tady byli před vašimi dětmi, nebylo by pak pochopitelné, že by vám žádné z vašich dětí nevěřilo?

Ten nedostatek vysvětlení by se ukazoval ještě více, jestliže by se vás vaše děti chytře zeptali, kdo tedy potom porodil první dítě! Aha! Divili bychom se pak, jestliže byste si museli vymyslet dost bláznivý příběh geneze (příběh stvoření) pak, něco takového, co naleznete v moderních biblích tohoto světa? Zcela jistě by to bylo plné protimluvů a nevysvětlitelných věcí, ale možná, že by se děti jednoho dne přestali ptát, protože by ohledně tohoto předmětu upadli do apatie, protože z vás tak jako tak nemohli dostat žádné přesvědčivé závěry. Nebo by se vaše děti jenom rozčílily, protože by mohli mít pocit, že jste je podvedli.

Jak jsme řekli: jedna z těch nově příchozích bytostí rozšířila všem ostatním myšlenku, že jim ta první bytost lhala. Někteří potom souhlasili s myšlenkou, že „Bůh“ jim nedovolí jít ze „stromu poznání“. A tak nastala rozeprá a nesoulad mezi těmi bytostmi, někteří byli pro a jiní proti této teorii. Proto se zformovalo několik skupin: odpůrci této teorie, zastánci této teorie a ti, kteří si s ohledem na tuto teorii zachovali neutralitu.

Nejvyšší bytost se cítila velmi dotčená, protože nikdy nelhala a rozhodla se učinit vše pro to, aby na tyto otázky našla odpovědi.

Potom z jedné z těch skupin přišli dokonce pokusy tu nejvyšší bytost napadnout, protože pokračující myšlenka o *Bohu*, který jim lže, vyvolala nenávist, emoci, která do té doby nikdy neexistovala.

Vůdce této skupiny proto díky svému hněvu vedl útok proti té nejvyšší bytosti a následně čekal na neznámou reakci na něj, protože nikdy předtím nic takového nebylo. Proto si představil, že zažije něco neznámého, což se potom také stalo. Ačkoliv Bůh neudělal vůbec nic, a tato bytost pouze zažívala to, co vytvořila silou svých vlastních myšlenek, jako svoji možnou budoucnost – jmenovitě něco až dosud neznámého – tak z jeho pohledu bylo jasné, že Bůh sám ho potrestal. Ta myšlenka „Božího trestu“ proto také zde byla tou příčinou myšlenkou předcházející skutečné zkušenosti toho potrestání!

Tato bytost proto zcela náhle zmizela po tom „útku“ z kruhu všech ostatních, což vymezilo „svět“, abychom tak řekli, ačkoliv tento svět byl až dosud bez hranic. A protože zmizel, tak si samozřejmě představil, kam zmizel. Proto tak byl vytvořen koncept světa „pod tímto světem“.

Protože mimo tento svět, nebylo ještě nic stvořeno, tak toto poprvé nastolilo myšlenku „vně“ v myšlení bytostí, které tutu událost vnímaly. Také ta osoba sama – který vytvořila tu myšlenku boží reakce – nevěděla, kde se ocitla, protože to bylo nicota, skládající se z temnoty, protože dosud nebylo nic stvořeno.

Ta nejvyšší bytost také znovu nemohla tento incident vysvětlit ani sama sobě, protože vůbec nereagovala, ale také mohla vnímat, jak ta druhá bytost zmizela z existujícího světa do temnoty, do nicoty, po tom útoku.

Zastánci té bytosti, která byla vůdcem skupiny, která představovala teorii, že jim bůh nedovolil *jít ze „stromu poznání“*, pak také zmizela z existujícího světa, protože učinili rozhodnutí najít svého vůdce v „podsvětí“ a pomoci mu.

Samozřejmě, že ho našli, díky svému myšlení, že ho jednoho dne najdou a samozřejmě, že tato bytost, ze svého hlediska vysvětlila, že byla zchozena ze světa té nejvyšší bytosti jako trest za svůj čin – což jeho podporovatelé viděli samozřejmě také tak v souladu s jejich pozorováním a v souladu s vyportretovaným vnímáním potrestané „oběti“. Toto „bytí svržen“ bylo jenom *později* vnímáno jako přímý následek toho útoku!

Rozumíte tomu, co vám zde o tom říkám? To je ten pravdivý příběh, jak podsvětí – také nazývané peklo – vzniklo. Toto je tou historií původu konceptů jako je bůh a ďábel, čin a trest, ale především o zrození „padlého anděla“, který byl znám jako „prince temnot“ nebo „Lucifer“ od té doby! Ten, který sebe nominoval za nepřítele boha, protože souhlasil s ostatními, že jim Bůh lhal a v souladu se svojí vlastní představou zažil to, co si vytvořil, bez toho, aby si povšimnul, že to byl on, kdo, skrze sílu svých vlastních mocných myšlenek, byl ovlivněn iluzorní příčinou a účinkem!

Tato skutečnost nebyla nikomu známá. Ani té první bytost a také ne všechny další bytostem, které byly stvořeny!

Ve světě existujícím *do tohoto bodu*, některé bytosti věřili té „první“ bytosti, která deklarovala svoji nevinnost, protože si byla zcela jistá, že nic neudělala, ačkoliv k tomu nebyla schopná dodat žádný důkaz ani vysvětlení o tom, co se skutečně stalo. Další na druhou stranu nevěřili ani tomu, ani tomu a všichni se chovali neutrálně – a zaujali vyčkávací stanovisko, než se všechny tyto věci vysvětlí.

Tak se stalo, že se zformovaly tři skupiny: ty co věřili bohu, ty co mu nevěřili a ti, co se rozhodli být neutrálními.

A měl bych vám povědět, kdo to byl, kdo byl zodpovědný za stvoření člověka? Ďábel osobně! Protože tento padlý anděl neměl žádný vyšší cíl, než aby zjistil, jak on sám by mohl být tou nejvyšší bytostí. A dělal všechno možné, až byl sám schopen stvořit formu života. Připusťme, že hmotný život, ale přesto život. Vždy si byl jistý, že vědění o tom, jak se vytváří nový život, mu bylo tou bytostí, která existovala jako první, zatajena, tak, aby všichni ostatní byli drženi v nevědomosti, tak aby zůstali hloupí a ona si mohla udržet svoji moc a kontrolní pozici jako Nejvyšší Bytost.

Tato bytost si chtěla hrát na boha, ale měla chybnou představu o tom, co to Bůh je a jak myslí a jedná! A to je ona, kdo hovořila o víře v boha, poslouchání boha, jinak vás můj „otec“ všechny potrestá, a člověk je pouze vykoupěn a dostane se zpět do nebe, jestliže pokorně a bezpodmínečně udělá, to, co „syn“ učí. Zdá se vám to povědomé?

Tento Lucifer je vám možná znám lépe pod některým z jeho mnoha jiných pozemských jmen. Není to pro nic za nic, že se „Ježíši Nazaretskému“ také přezdívá mistr klamu. Každý velmistr voodoo smeká klobouk před rituály jako „Jezte, neboť toto je mé maso.“ a „ pijte, neboť toto je má krev.“ Pak tento rituál vykonáváte napořád, dokola a dokola, v krátkých intervalech, takže ten souhlas a to myšlení jsou potvrzovány pokaždé znovu, abyste *nechali ducha a vůli „Kristovu“ pracovat* skrze své vlastní tělo – čímž si samozřejmě všichni, kteří to praktikují, nainstalují dálkové ovládání, kterým může být řízeno celé myšlení a činy té osoby. Samozřejmě, pouze pokud člověk souhlasil. Ale člověk s tím souhlasí (schvaluje to), jestliže se účastní takto popsanych obřadů!

A jedním z těch nevědomých kompliců tohoto *mistra klamu a kamufláže* - ten, kterého jsem jmenoval na začátku této kapitoly, byl jedním z nespočetného množství! Existuje mnoho dalších bytostí, které se kdysi považovaly za zastánce tohoto padlého anděla, ale i ony se potom zamilovaly do myšlenky hrát si na Boha – *to je, odkud všechna ta další vyhrožující, dogmatická náboženství, která vyžadují absolutní poslušnost a slepou víru, která bojovala jedno s druhým ve válkách po staletí a z části ještě bojují – vzešla!*

Samozřejmě nemůžeme zpochybňovat fakt, že každé z těchto náboženství je tím jediným pravdivým náboženstvím, které může člověka přivést zpět do nebe! O tom samozřejmě není pochyby.

Tento příběh stvoření, který jsem popsal, vytvořil základní kámen pro všechno, co bylo předáváno a co stále existuje ve zcela pokroucené a lidsky pozměněné podobě v myšlení bytostí.

V mnoha náboženstvích se hovoří o zjevení. Víte, co o slově „zjevení“ říká slovník? Nemusíte hádat: „Odkrýt nebo odhalit něco, co bylo schované, nebo neznámé.“

A přesně pro to se duchovní bytost rozhodla. Nalézt odpovědi na tyto nezodpovězené otázky, aby se vyhnula tomu, být neustále zobrazována jako lhář nebo jako trestající Bůh.

Já jsem mohl tu slaboduchost a rozporuplnost ve výročích, jako že *milující* Bůh by někoho *potrestal* vidět již jako dítě, jenom abych zmínil jeden z důvodů, proč jsem se rozhodl nikdy nestudovat teologii ani nešířit učení, které vyžadovalo poslušnost pomocí hrozby trestem nebo dokonce anihilací všech těch „bezcerců“! Příliš mnoho hlouposti, příliš mnoho protiřečení a nelogických věcí na mne vyskočilo do obličeje, když jsem četl bibli, což se mi náhodou povedlo přečíst ji skrz na skrz, když mi bylo deset – bez toho, abych kdy byl pokřtěn.

Co přesně je tedy zjeveno? Co bylo dosud neznámé nebo skryté? Co to bylo?

Bůh nebo nejvyšší bytost je přesně to, co bylo popsáno jako „impuls 8“ v kapitole „Osm impulsů existence“, pouze s jedním dodatkem: Nejvyšší bytost si *nikdy nebyla vědoma skutečnosti*, že všechno – a tím myslím přesně to, úplně vše - co vnímala a zažívala, bylo přesně to, co si vytvořila, skrze své vlastní způsobující myšlení!

Ale podívejme se znovu na tuto kapitolu, zatímco máte v mysli tento koncept, a uvidíte, že nikdo nemá důvod být na někoho naštvaný nebo ho muset nenávidět, protože z toho, co se stalo, by se nestalo vůbec nic, jestliže by tato neznámá informace byla předtím známá! Protože pak by *Bůh* tvořil skutečně vědomě a věděl by, že všichni ostatní jím byli vytvořeni jím a nekonečnou tvořivou silou jeho představivosti. Jestliže by tato zkušenost existovala již v nejvyšší bytosti před „rozdělením“, a všechny další vytvořené bytosti by také tuto znalost nesly jako součást jejich vědomí. A jestliže by každá vytvořená „podobnost“ si byla vědomá své schopnosti zažívat své vlastní myšlenky, sny, vymyšlené možnosti, nápady atd. jako *realitu*, pak víme, že bychom měli jiný svět!

Z tohoto pohledu je nicméně tento výrok, který jsem učinil dříve v této kapitole, že „*Bůh vůbec lidské bytosti nevytvořil, že to byl někdo zcela jiný!*“ ne zcela pravdivým! Protože jestliže vy jako bůh vytvoříte někoho skrze koncept „*musí tam někde být někdo, přesně jako já*“, který pak vytváří skrze své myšlenky jak a představivost své vlastní věci jedno dne – tak vy *jste* příčinou toho, co je pak vytvořeno nebo způsobeno touto bytostí! Bez tohoto nevědomého vytvoření té jiné bytosti, by tak nikdy nevznikly jeho práce nebo tvoření! Lidská bytost navíc, není samotným tělem. Takže jsme stále velmi vzdálení tomu vytvořit lidskou bytost, jestliže někdo vytvořil tělo.

Nicméně, duchovní bytosti viděli také možnost v těchto tělech zvýšit rozsah pásma prožitelného. A potud, pokud někdo nezmutuje do otroka svého vlastního těla a zcela se s ním neztotožní, pak může skutečně zažívat velmi krásné věci, které by jinak zůstaly nepřístupnými. Jestliže jste si někdy chtěli užít žhavý polibek bez vlastnictví lidského těla, tak víte, o čem mluvím.

Pojďme ale neztratit z očí jednu věc: Tento svět byl „vybudován“ na základech nevědomí, nezkušenosti a nevěděni ohledně té pravé povahy a schopností nejvyšší bytosti. Promyslete si tento příběh stvoření – který přebývá v mém osobním vědomí – znovu a sledujte jej až do dnešního dne a rozhodněte se sami pro sebe, zdali přináší více otázek nebo zdali spíše přináší odpovědi na ty mnohé věci, ke kterým by jinak bylo přistupováno jako k „*Nevyzpytatelným cestám božím*“.

Od tohoto okamžiku se svět změní! A změní se, protože už nikdo nebude čekat na boha, aby nás osvobodil od války a utrpení, nebo nás potrestal za naše chyby, protože kromě nás neexistuje Bůh, který by tyto věci mohl vykonat a vykonával až dosud! Nyní, je nás mnoho. Všichni s tím samým, nekonečným, původním potenciálem tvořit – ale tentokrát tvořit *vědomě*.

Každý z nás je bůh, a proto zažíváme to, co – jako průsečík všeho – tvoříme naším myšlením. A jestliže stále budeme tuto schopnost chtít použít na vytváření vraždění, nenávisti, teroristických útoků a tak, což shledáváme nežádoucím, tak to samozřejmě můžeme udělat. Ale nezapomínejme, že od této chvíle již nemůžeme házet zodpovědnost za něco, co *je* zlé na vnějšího boha, nebo na vnějšího ďábla nebo říkat, že jsme nebyli požehnání *spasením*. Naše schopnost tvořit je bez hranic, neporušená, nekonečná a nyní již také není neznámá nebo ani schovaná.

My sami jsem tou nejvyšší bytostí a můžeme tvořit božsky, stejně tak jako ďábelsky – ale vždy to zůstává našim vlastním tvořením!

Šťastnou, vědomou práci, Bože!

Spiritologie není scientologie

Tu a tam jsem slyšel od různých lidí vyjádření, která tvrdila, že je spiritologie odnoží scientologie. To je důvodem, proč vám chci povědět krátký, ale pravdivý příběh, který zcela jistě způsobí nějaké to pozdvižení, protože zní tak šíleně a neuvěřitelně, že člověk neví, zdali má brečet, vyskočit radostí nebo se tomu všemu vysmát.

Ale dříve, než vám tento příběh povím, chtěl bych udělat malou exkurzi, protože jinak skutečný význam toho příběhu nemůže být vykreslen v plných barvách a v plném rozsahu.

Nepochybně mezi spiritologií a scientologií existují paralely, o kterých se nemíním přit. Ale to by také člověk mohl říci, že jsou paralely mezi spiritologií a buddhismem, neboť také zde se hovoří o duchovní podstatě člověka. Také obsahuje vyjádření o reinkarnaci, nejvyšší bytosti a podkladovou teorii, že veškeré vědění a uvědomění si něčeho, které může být dosaženo a rehabilitováno člověkem samým – tzn., člověk není odvislý od požehnání nějakého vnějšího Boha nebo jiné autority z vnějšího světa, aby to rozpoznal.

Já sám jsem se intenzivně nořil do učení Scientologie před nějakými deseti lety a rád bych vám představil několik základních zásad a principů, které potřebujete, abyste správně posoudili to, co vám později sdělím.

Bez ohledu na to, jak vy, já nebo jiní přistupují k Scientologii, jsou scientologové ze všech zemí vesměs přesvědčeni, že jsou duchovními bytostmi, které obývají tělo. Nicméně není tam čistá teorie o reinkarnaci, která říká, že po smrti se člověk narodí do nového těla – což je velmi často případ východních filozofií – ale v přednáškách zakladatele L. Ron Hubbarda je zvláštní důraz kladen na to, že je zcela běžné, že duchovní bytost obývá i několik těl najednou, v jednom čase.

Není vůbec důležité, jestli si myslíte, že je to pravda nebo není, protože co se tu snažím říci je, že scientologové jsou o tom přesvědčeni, ok? Takže pokračujme.

Tento výrok ohledně současného obývání několika těl byl učiněn v padesátých letech v sérii přednášek pod anglickým názvem: "Timetrack of theta". Protože by doslovný překlad názvu vyžadoval příliš mnoho dalšího vysvětlování, povím vám jednoduše zhruba jeho smysl: "historie minulosti toho, čemu se hovorově říká život".

Musíte také vědět, že tato série přednášek byla přednesena pro trénink těch, kteří v Scientologických organizacích používají techniky vyučované zakladatelem v sezeních. Jak L. Ron Hubbard říká, důvod, proč je tento výrok ohledně současného provozování několika těl zdůrazňován, leží vtom, že by praktici neměli být zmateni, když osoba v sezení hlásí, že byla v roce 1942 zabita, jako šestnáctiletá, ve válce a pak v dalším sezení říká, že ona byla – také v roce 1942 zabita při loupežném přepadení, ve kterém ta samá osoba byla čtyřicetiletým mužem!

Je výslovně zdůrazněno, že nehovoří o jinak dobře známé reinkarnaci, kde je v případě smrti pokaždé vzato nové tělo, ale že není nic neobvyklého na tom, když duchovní bytost ovládá deset nebo více těl najednou, ve stejnou chvíli. Ta by nežila jenom v jiných městech nebo zemích, ale také by mohla být rozdílného věku a také rozdílného pohlaví. Osoby, kterým byla tato přednáška určena, by to neměly považovat za nějaký nesmysl, ale postavit se k tomu jako k čemukoliv jinému, co se může v sezení objevit. Protože osoba, která dostává sezení již má dost starostí i tak a nepotřebuje o sobě pochybovat nebo se znehodnocovat díky těmto zjevným rozporům.

Uvedené příklady by neměly být brány jako doslovný fakt, ale ta základní prohlášení L. Ron Hubbarda uvedená v originálu – včetně příkladů uvedených v originálu – jsou ověřitelnými kýmkoliv, protože tato série přednášek je i dnes ke koupi asi tak za sto Euro. Já to zmiňuji jenom pro případ, že by mne někdo obviňoval, že poskytuji zkreslený obrázek toho původního vyjádření, nebo že to překrucuji, pouze protože jsem uvedl jiné příklady, abych tu teorii osvětlil. To je skutečně mimo mě.

Na čem mi záleží, je, že abyste přesně porozuměli, že tyto věci patří k těm základům Scientologické doktríny! Jednak to vyjádření o nesmrtelné duchovní podstatě bytosti samotné a za druhé ta teorie, kterou jsem zmínil o současném řízení několika těl.

Každý scientolog na světě je přesvědčen, že je nesmrtelnou duchovní bytostí, kde smrt těla neznamena smrt osobnosti, protože může nezávisle pokračovat v existenci a jednat jako nové tělo – nebo v jiných tělech fungovat současně.

Takže dobrá - dobrá, logicky bychom předpokládali, že toto přesvědčení by platilo i, pokud se týká L. Rona Hubbarda osobně, že? A také, že každý scientolog na světě by obhajoval učení zakladatele – a proto by také šel proti svojí vlastní realitě.

To by bylo jako kdyby vlastník velmi slavné kuchařky – kterou brání před jakoukoliv kritikou – prohlásil, že recept na smažená vejce v té kuchařce uvedený nemůže být použit samotným autorem té knihy, protože by se ta vejce vržená na pánvičku upekla pouze, když to tak činí ostatní.

Mysleli by si o takovém jednání, že je nepochopitelné a hloupé, jako já, nebo ne? Takže se držte, skutečný příběh začíná!

Ale nezapomeňte: není to o tom, čemu věříte nebo o tom, co je pro vás pravda nebo co může být. Je to pouze o tom, že mu věří postavy v tomto příběhu. Souhlasíte? Pojdme tedy odstartovat.

Jaro 2004

V Německu je osoba, muž, narozený v roce 1966, jméno není dnes důležité, ale je známé – který je přesvědčený, že jednou byl tou hmotnou identitou L. Ron Hubbarda. Možná bych měl zmínit, že mi ta osoba byla a stále je osobně známá. To je proč znám všechny úvahy, akce a situace o kterých zde budu psát z první ruky.

Tato osoba osobně po období několika let navštěvovala všechny možné Scientologické organizace, aby si – podle vlastních slov - udělala obrázek, zdali je ta doktrína, kterou vyvinula, stále používána způsobem, kterým to bylo zamýšleno. Bohužel tato osoba musela čelit skutečnosti, že tam bylo celkem dost věcí, které k tomu byly zcela v protikladu.

Abyste těm odchýlkám mohli rozumět, měli byste vědět, že scientologické organizace v podstatě smí jednat pouze v souladu s nařízeními, které byly osobně napsány nebo autorizovány L. Ron Hubbardem. Tato psaná nařízení, která existovala pro všechny oblasti aktivity těchto organizací, nebylo dovoleno nikým měnit a už vůbec ne ničit. Důvodem bylo „udržet Scientologii funkční“, protože jinak by po letech ta původní doktrína byla předmětem pozměňování – něčeho, co se zjevně projevovalo ve všech náboženských skupinách – jakmile jejich zakladatel opustil pozemské tělo.

T

Tato osoba musela být svědkem například toho, že příspěvky za služby byly vyhnány do obrovské výše. Dřívější návody, které byly napsány s precizním popisem, jak je vypočítat byly jednoduše bez náhrady zrušeny a vypuštěny z přepracovaného vydání souboru směrnic – kterým se říká svazky. Tyto revize byly nařízeny, bez výjimky, mezinárodním managementem, který navenek má za úkol garantovat čistotu doktríny a všech L. Ron Hubbardových pokynů jako svoji hlavní funkci!

To bylo někdy kolem roku 1989 – tři roky po oficiální smrti zakladatele. A znovu a znovu byly publikovány nové revize původních přednášek. Zdánlivě z toho důvodu, že staré záznamy, z části měly hodně šumu, a musely být vylepšeny moderními digitálními technologiemi.

Nebyly pouze vylepšeny *zvukově*, ale tato osoba zjistila, jejich porovnání s originálními záznamy, že některé kompletní přednášky, které se managementu nemusely hodit, zmizely nebo jste mohli slyšet jinak poskládané věty, které zcela měnily původní význam! Budťo vysekali jednotlivá slova a digitálně je opět spojili dohromady, nebo jednoduše použili hlasových imitátorů, protože je zřejmé, že mluvená slova z původní přednášky nezmění smysl, jestliže jsou jenom odstraněny rušivé šumy.

Také mezi tištěnými studijními materiály našel počátkem devadesátých let nově revidovaná vydání. Ta budťo oslabovala jeho původní výrok nebo jej nechala zmizet v totálně jiném významu.

Kromě toho pak byl, L. Ron Hubbard šokován, když zjistil do jakých rukou „církve“ padla. Oficiálně všechny ty organizace jsou ovládány, co se managementu týče tím, co je scientologům známe jako „RTC“ neboli „Religious Technology Center“. Co ale scientologové neví, nad tím je další – velmi tajný – management, kterým je „CST“ nebo plným názvem „Church of Spiritual Technology“, který pouze půjčuje „takzvanému“ RTC managementu ta autorská práva!

Těžko nějaký scientolog ví, že v tomto managementu jsou lidé, kteří v Scientologii nikdy nestudovali žádný kurz a už vůbec nedostali žádné sezení. Jedním z těchto skrytých manažerů, a jako takový držitel autorských práv, je pan „Meade Emory“. Tento daňový právník pochází přímo z výkonného výboru Amerického Daňového Úřadu (IRS), který se po mnoho let snažil dohnat L. Ron Hubbarda a jeho organizace k bankrotu. Meade Emory byl od počátku roku 1970 do konce toho roku jednou z hnacích sil za úsilím odmítnout Scientologickým organizacím daňovou výjimku.

Neměl by se někdo ptát, co lidé, kteří počas života L. Ron Hubbarda neznali většího nepřítele na zemi než jeho a jeho organizace, dělají v managementu Scientologické církve dnes?

Osoba, která na sebe odkazuje jako na L. Ron Hubbarda si vyvodila následující závěry ohledně toho, jaká strategie za tím vším může být: bývalí nepřátelé L. Ron Hubbarda ho nemohli zastavit normálním způsobem, protože nebylo nic, co by proti němu mohli použít. Církve byla nejdříve uvedena pod kontrolu dřívějších oponentů. Pak to mělo pro vnější svět vypadat, jako kdyby Scientologie stále existovala v nezměněné nebo spíše nezkrvené podobě. Dalším krokem bylo učinit služby tak drahými, že by si je nikdo nemohl dovolit, tak, aby z těchto technik nikdo neměl prospěch.

Pro lidi jako je John Travolta nebo Tom Cruise, kteří si to mohou dovolit, protože pár milionů dolarů více nebo méně není pro ně žádný rozdíl, jsou ta učení samotná pozměněna, tak, že jejich použití nemůže přinést plný užitek, takže nedosáhnou vyšší úrovně vědomí, aby celý ten švindl prokouknuli – ale aby si v tom stále ještě uvědomili dostatečnou funkčnost, aby udrželi organizace nad vodou. Scientologie, se stala z pohledu bývalého zakladatele velmi rozplizlou pastí, jenom stínem toho, co kdysi zamýšlel. Se vším tímto pozměňováním tato organizace také pohlížela na neinformovanou veřejnost, jako by to bylo tak plánováno od počátku, nakrást ohromné sumy peněz od svých členů a obecně se chovat k lidem

s pohrdáním, což je plně potvrzeno tím bývalým L. Ron Hubbardem – nyní ovládajícím jiné tělo.

Abych si ušetřil psaní, budu pro osobu, která říká, že byla Hubbardem pouze používat iniciály zakladatele Scientologie LRH.

LRH se proto se v roce 2004 rozhodl kontaktovat různé Scientologické organizace, aby s nimi interně prošel informace, které se mu po mnoha letech nashromáždili. Protože samozřejmě nechtěl mluvit se svými dřívějšími nepřáteli, snažil se o to skrze organizace v Kodani, v Mnichově a v Düsseldorfu, aby s nimi tyto body probral.

První telefonáty s vysoce postavenými scientology z Německa byly úspěšné, ale ti poukázali na směrnici, že by takové věci měli být komunikovány mezinárodnímu managementu, neboť nižší organizace by nebyly autorizovány.

Abych citoval LRH z jednoho takového telefonátu: „Já to vím, znám směrnice, které jsem sám napsal. Když ale vím, že do škol někdo prodává drogy, určitě o tom nebudu informovat Mafii a myslet si, že se něco změní.“

A protože tito pracovníci mají povinnost takové neobvyklé události hlásit a poslat o tom zprávu managementu, reakcí byl příkaz utnout jakoukoliv formu kontaktu. Později již tyto osoby nebyly ochotni hovořit a položily telefon!

Také, když si vy, jako čtenář myslíte, že všechno to, co píšu o tom minulém LRH je nesmysl, tak byste neměli zapomenout, že scientologové by si to nemysleli. Neboť to je *základem* jejich náboženského přesvědčení, že bytost pokračuje v existenci po smrti. To je základem všech jejich knih, kurzů a sezení. Při těch telefonátech bylo jasně řečeno, že volající osoba je tou osobou, které patřila hmotná identita L. Ron Hubbarda. A to nebylo myšleno jako vtip, ani jako test učení jejich zakladatele!

Dokonce bylo v některých hovorech tvrzeno, že ta osoba, která říkala, že byla LRH jím nemohla být, protože se narodila v roce 1966 a zakladatel zemřel v roce 1986!

Nejdříve by někdo musel tyto rádoby scientology naučit, že jejich náboženství neučí tu obvyklou teorii reinkarnace a specificky upozornit na ty přednášky, které jsou zmíněné v začátku této kapitoly!

Jako další krok LRH přibral na palubu osobního přítele, který pak cestoval do Dánska, aby hovořil s vysoce postaveným pracovníkem Pokročilé Organizace. LRH si myslel, že by mohlo být snazší, když ten kontakt učiní třetí osoba a nahlásí, že zakladatel existuje v novém těle a chtěl by probrat nějaké důležité záležitosti ohledně hrubého pozměňování jeho učení.

To, co se stalo, se podobalo filmové scéně s telefonáty pracovníkům Mnichovské Organizace. Ten přítel sotva pověděl, co měl na srdci a už mu bylo vyhrožováno policií, jestliže okamžitě neopustí budovu. Již se o tom šeptalo a vypadalo to, že již všichni mají poplach. Takže on odcestoval zpět a nahlásil selhání svého pokusu jenom najít jednu jedinou osobu, která by byla připravena hovořit o zakladateli Scientologie, LRH a o jeho zájmech ohledně Scientologie.

Rozumíte tomu?

Všichni tito scientologové po celém světě brání svoji doktrínu jako šílení proti všem jakýmkoliv útokům, ale když by si někdo chtěl promluvit o tom, že by jejich učení skutečně mohlo být pravdivé a co více, že jejich zesnulý zakladatel – nyní v jiném těle – chce s nimi hovořit, tak praští sluchátkem nebo hrozí policií?!

Kterýkoliv buddhista, by naslouchal a provedl přesné zkoušky, jestliže byste jenom vyslovili možnost, že byste byl Dalai Lamou, který zemřel a nyní nalezl nové tělo! Buddhističtí mnichové dokonce vyrážejí na pátrání, aby našli svého Dalai Lamu v novém těle, poté, co opustil svůj starý vehíkl! Také ten současný Dalai Lama se ke své práci vrátil tímto způsobem. Poslední Dalai Lama zemřel v roce 1933. A šestého července 1935 se narodilo dítě pojmenované "Lamo Dhondrul". Mniši jej rozpoznali, jako znovuzrození zesnulého a dítě přezkoušeli, aby viděli, zdali by mohlo být jejich duchovním vůdcem.

Tato ověřování nejsou moc komplikovaná, ale v žádném případě nemohou být složena náhodou. Dítě si například musí vybrat z velkého množství předmětů svoje věci. Když si musíte ze dvaceti modlitebních růženců, které všechny vypadají stejně ten váš, který vám dříve patřil, samozřejmě, že byste si mohli ten správný vybrat, ale když to opakuje se všemi možnými druhy dřívějších osobních věcí, pak by to bylo jako první cena v saze, kdyby všechny ty předměty, které jste vybrali, skutečně patřily zesnulému.

To byl způsob, kterým byl Dalai Lama nyní v úřadu, jako dítě přezkoumán a takto byl uznán jako znovuzrozený Dalai Lama.

Ať už si vy nebo já myslíme, že je pravda cokoliv, buddhisti přinejmenším věří a praktikují přesně to, co zachovávají ve svém přesvědčení a náboženství, protože já jsem nikdy neslyšel o buddhistovi, který by volal policii, když by někdo hovořil o znovuzrození zesnulého Dalai Lamy, který by chtěl hovořit s mnichy o buddhismu.

Ale ten příběh pokračuje.

Po selhání s Mnichovem a Kodaní, byl dalším cílem, kde bude podniknut další pokus o uspořádání rozhovoru Düsseldorf. Tentokrát jsem se rozhodl být přítomný tomu dalšímu pokusu, protože jsem mohl těžko uvěřit, tomu, co mi bylo řečeno, protože mi o scientologích bylo řečeno, že si budou stát za svým učením jako hradba. Tou dobou se mi spíše zdálo, že mají před tu hradbu před tím učením!

Dokonce jsem se při té konverzaci v Düsseldorfu ujal slova. Mimo mne samotného, byl také přítomen osobní přítel LRH, ten, který podniknul neúspěšný výlet do Kodaně.

Skoro jsme ani nepřekročili práh a přistoupili k nám tři osoby se zachmuřenými obličejí a brskně se ptali, co si přejeme? Řekl jsem, že naším záměrem je hovořit s vedoucím té organizace o předmětu L. Ron Hubbarda a prodiskutovat pár věcí, které by mohly být označeny pro Scientologii jako celek jako nepřijemné.

Byly jsme přísně sledováni, zatímco jedna osoba na dvě minuty opustila místnost. Vrátila se za chvíli a řekla nám, že vedoucí té organizace není ochoten s námi hovořit a že musíme okamžitě opustit budovu.

Již tam prosáknulo, co se stalo v Mnichově a v Kodani. Také zde mezinárodní management vydal příkaz okamžitě utnout jakoukoliv komunikaci o tomto předmětu. Já jsem cítil, že celá tato věc je příliš hloupá na slova a tak jsem zůstal sedět ve svém křesle a těmto scientologům jsem řekl – mezitím již jich kolem nás stálo pět – že by mělo být možné promluvit si pár slov, protože jsme nepřišli se žádnými zlými úmysly. Rozhodl jsem se, že neodejdu dříve, než řeknu všechno, co jsem chtěl říci.

A víte, co se stalo? I tam zavolali policii – za našimi zády! Zrovna přijeli, jak jsme odešli z budovy, ale přesto jsme byli varováni, že příště máme tu organizaci opustit hned na první výzvu.

Chci vás upozornit na další aspekt. Možná víte, že v Scientologických organizacích také používají elektronický přístroj, kterému říkají E-metr. To je ve skutečnosti velmi jemný přístroj na měření odporu a je používán v sezení na určení oblastí myšlenek, které jsou nějakým způsobem nabity. Píši „také“, protože já sám používám velmi podobný model ve svých sezeních, abych osobě pomohl rychleji najít oblasti myšlení, na které se je potřeba ještě podívat, aby se zbavily všeho toho náboje z určité události nebo oblasti života. Nikdy se toho nezbaví, jestliže se snaží potlačovat detaily, které jsou třeba nepohodlné, a tím z nich učinit něco, co bychom mohli znovu nazvat podvědomím.

Jestliže máte internetové připojení, podívejte se na www.abilitymeters.com. Tam naleznete přístroj, který jsem již sám s úspěchem používal. Existuje mnoho dalších modelů, které pracují podobným způsobem, ale jenom nato, abyste měli představu o takovém přístroji, proto jsou ty obrázky a popisy na této internetové stránce dostatečné.

Já tento E-metr zmiňuji, protože jsem scientologům nabídnul, aby mne na něj posadili, zdali jsem si skutečně jenom přišel promluvit, nebo zdali snad mám nějaké jiné, „nepřátelské“ úmysly. Takový záměr by se na takovém přístroji ukázal nejpozději, když by se mne zeptali, zdali tam jsem za účelem jiným, než jaký předstírám. Jestliže má někdo skutečně rozdílné záměry, pak by na to u takové otázky nevyhnutelně myslel. Tak jak to ta osoba nechce dát najevo, byl by tam pokus to potlačit nebo zadržet tu myšlenku, tak, aby nemohla být změřena. Ale přesně toto úsilí vede ke zvýšenému odporu, který se ukáže na e-metru – jenom abych zhruba vysvětlil, jak to pracuje. Všechno, co musí být potlačeno nebo utlačeno, všechno, proti čemu někdo protestuje, co je nepříjemné nebo způsobuje nějakou formu záporné emoce nebo dřívější duševní nebo fyzickou bolest, zvyšuje odpor v myšlence a tak je měřitelné.

Tento E-metr: další důležitý pilíř, bez kterého nesmí být prováděno žádné sezení na vyšších úrovních scientologie!

A více co mi oni řekli, když jsem jim nabídl, že půjdu na e-metr? „To nic neznamená, když se na e-metru neukáže náboj! Na e-metr tě nevezmeme“.

Cože?!

Pro scientology tak nějak žádný aspekt učení jejich zakladatele nemá žádný význam? Nic to pro ně neznamená, co učí a co se naučili jako základy v scientologii?

Nikdo tomu nevěří? Tak proč to tedy vůbec dělají? Pak by měli lidem rovnou říci „Poslouchej, je to pravda, že si vezmeme od tebe pěkný prachy, ale ani mi ti nevěříme, když řekneš, že jsi duchovní bytost a že již jsi žil předtím ať už to registruje na e-metru nebo ne.“

A zde bychom si opět mohli vzít příklad jako je tento: vstoupíte do buddhistického chrámu a řeknete: „Já bych si přál se posadit a meditovat, ale nejdříve bych si otočil pár modlících mlýnků a potom bych si promluvil s mnichy o svých zážitcích“ a je vám řečeno: „To nic neznamená. Běž. Nebo zavolám policii!“

Tak abych to shrnul:

Scientologové si myslí, že jejich vlastní e-metr nemá význam! Volají policii, když chcete hovořit o LRH, jejich zakladateli. Že by jejich zakladatel mohl také po svém odchodu v roce 1986 pokračovat v existenci, to považují za směšné nebo nemožné a reagují na takový výrok tak, jak bych pouze očekával od beznadějně fixovaného inkvizitora té nejprísrnější školy.

Veškerá komunikace je utnuta, členům je vyhrožováno, že jestliže nepřestanou hovořit s námi nebo s tím bývalým LRH, telefonní sluchátka jsou pokládána na hák atd.

Čestně řečeno, kdokoliv by po publikování tohoto příběhu zaplatil jediný cent za Scientologickou službu, nebo byť jedinou chvilku poskytoval této organizaci jakoukoliv podporu, ten by skutečně měl být odsouzen s výrokem „nevyléčitelné blbosti a ignorantství“ k tomu, aby po dvě stě let musel kázat první knihu Mojžíše z každé kazatelny na světě – bez ohledu na to, kolik výsměchu sklídí!

A také, jestliže se tato kniha dostane na interní index zakázaných knih pro scientology, pak by měli členové pečlivě zvážít, zdali by si ji přeci jenom neměli přečíst nebo mne osobně kontaktovat, jestliže se bojí být vyřazeni ze skupiny, jestliže se tím příkazem nebudou řídit. Já jim mohu říci mnohem více a zejména mnohem výbušnějších detailů, které by ale byly nad rámec této kapitoly!

Cokoliv si můžete myslet o tomto příběhu, jedna věc platí: Já se řídím vším, co píši v každé jednotlivé kapitole méj knihy. Já to žiji, praktikuji a znám! A zcela jistě nemám nic společného s těmi, kdo si říkají scientologové – kromě snad několika duchovních pravd nebo filozofických základů, které nicméně již déle nezapadají do Scientologie, jak jste si nepochybně měli možnost přečíst!

A na závěr, slova osoby, která s dobrým záměrem více jak před padesáti lety přivolala Scientologii k existenci, a která se právě v tuto chvíli – tak, jak píši tato slova – dívá poněkud smutně na můj monitor: „Spiritologie *není* Scientologie – Spiritologie je svobodná!“
LRH

Všeurčení

Jestliže jste si přečetli titul této kapitoly a mysleli si „konečně jsme se dostali k té části, která se věnuje tomu, jak si každého podřídit – samozřejmě, že také proti jejich vlastnímu sebeurčení – pod kontrolu abych je manipuloval“, tak jste přistáli na špatném místě.

Jestliže byste byli bez náboje, na všech impulsech existence, pak byste zcela přesně věděli – koho *byste* chtěli ovládat proti jeho vůli – to je sama sebe! Protože s vědomím „impulsu 8“ víte, že jste každým a vším, tak už vás déle nenapadalo demonstrovat takové nemocné a asociální chování jako například George W. Bush. Tento výrok ale musím nicméně uvést do správných proporcí, protože tento člověk – z jeho pohledu osobní pravdy a přesvědčení-má zcela pravdu a jedná „normálně“. Co to bylo, co, často říkal? „Bůh žehnej Americe“! Snad by tento *bohobojný* člověk měl jednou říci také „Bůh žehnej i Iráku“!

Ale bůh je – jak jsem již popsal v dřívějších kapitolách – bohužel také Američan, jménem George W. Bush, který takovými prohlášeními vyjadřuje „lehce“ patriotický a proto omezený odstín boží lásky, která zjevně nemůže být všeobjímající, ale jenom upřednostňuje Američany.

Ale od *omezeného* ducha nemůžete očekávat skutečně neomezené požehnání. Nyní najednou vím, co si přát k příštím vánocům jako dárek: Přeji si k příštím vánocům plně nesvázaného a neomezeného, George W. Bushe.

Fajn, také musím připustit, že by se to nestalo, pokud to nezvládneme my sami, protože jsem také slyšel někoho říkat pod fousy, že také Santa Klaus a dokonce Ježíš Jezulátko jsou mentálními konstrukcemi, které nemohou nic ovlivnit, pokud nikdo z nás nevklozne do té role a nevytvoří jejich bytí a efektivnost.

Americký zbrojní průmysl ale potřebuje samozřejmě přesně takové asociální, *mrtvé*, bytosti, které se v lidské podobě zdají velmi živými, ale představují přesně to, co se v dřívějších velmi populárních filmech vešlo ve známost jako „zombie“ – čímž byly myšleny „chodící mrtvoly“.

Tento průmysl má dost peněz na to, aby studenou bezcitnou palici posadil do pozice moci, ze které se zcela jistě postará, že bude odpálena téměř každou sekundu raketa v rozmezí 600.000,- až 3.000.000,- USD za kus, nejlépe po dlouhé časové období.

Který člověk – jenž má ještě alespoň trochu citu – by byl schopen vydat rozkaz založený na sebou vytvořených, čistě vylhaných příbězích o takzvaných továrnách na zbraně masového ničení – který povede k zavraždění desítek tisíc iráckých otců, matek, synů a dcer?

A to jenom protože zbrojní průmysl, který financuje lví podíl z volebních výdajů také potom za ty neuvěřitelné obraty, kterých bylo dosaženo tímto způsobem, oslavuje svého hrdinu, a tak je vyčleněno pár stovek milionů USD na další volební kampaň?

Jestliže po tomto novém prohlášení je člověk také schopný zmást tu hloupější část vlastní populace k tomu, aby věřili, že jsou pod útokem z venku – tak jak zvládnul, skrze mnoho cest přes tajné služby, vyhodit do vzduchu „dvojčata“ a opět nějaké lidi. Je to fantastické. Každý šachový hráč na světě by obětoval dvě věže, a samozřejmě také pár svých vlastních „pěšáků“, jestliže by tím také dosáhl svého cíle a mohl by dát „šach“ nepřátelskému králi. Pouze v „demokracii“ potřebujete bohužel souhlas populace.

Ten můžete zcela jistě celkem snadno získat, jestliže chytře zařídíte, že jsou tajné plány vykonány a skrze smrt a výbuchy uvedete všechny do hrůzy a strachu, a poté, co je v médiích ustanovena jako „viník“ ta země, kterou jste si již dlouho předtím zvolili jako příští dějiště války, abyste vystříleli pár dalších raket, abyste zajistili další obrat a k potěše americké veřejnosti i zvýšili hrubý národní produkt. Které nezaměstnané osobě by se nelíbilo, když jsou tím způsobem vytvořeny nové pracovní příležitosti a samozřejmě někdo musí vyvinout, postavit, dát dohromady nebo převézt celou tu mašinerii smrti?

Kdo z takové práce nemá radost? Já! A já doufám, že i vy, čtenáři, byste takovou práci odmítnuli se slovy: „Děkuji, ale protože já jsem nesmrtelná duchovní bytost tak si zvolím smrt hladu na protest a nechám se i opustit svojí ženou, protože soused – který samozřejmě takovou práci hned vezme – má moc pěkný dům a dokonce řídí super auto.“ Lidi, to je mnohem lepší být opuštěn materialistickou ženou, závislou na nákupech, než být opuštěn všemi dobrými duchy!

Protože jinak byste byli těmi dalšími, kdo – poté, co byl duchem opuštěn – by si zasloužili jenom titul *zombie*.

Já jsem si zcela jistý, s tím, co jsem dosud napsal, že jsem plasticky popsal, co všeurčení *neznamená*. Všeurčení neznamená masovou manipulaci tak, jak je praktikována zkorumpovanými politiky, sebekprohlášenými válečnými presidenty a jinými kriminálníky nebo elementy, blažícími po penězích ve společnosti.

Už jenom ten samotný koncept „mas“ je již znehodnocením, protože my nejsme masy! Vůbec neexistuje žádná velká masa lidí, existují pouze jednotliví jedinci. Pojďme již do budoucna nedovolit, abychom přes „masmedia“ jako masy byly povzbuzeny k masové panice, která nás má přimět si myslet, že musíme nenávidět Iráčany, Muslimy, Číňany nebo kohokoliv, takže budeme souhlasit s válkou, protože to vynese miliardy zisku. Protože, když poskytujeme svůj souhlas někomu, kdo dává povel zabíjet, pak jsme sami zabili! A tyto osoby budou stále zavražděni i potom, co jsme zveřejnili, že tam žádné továrny na zbraně hromadného ničení nebyly.

Upřímně řečeno, se musím nahlas smát, když jsem četl, jak jednoduchým se stalo manipulovat německými lidmi. Stačí jen dát pár kufrů nacpaných starými elektronickými odpadky na několik centrálních míst a rozšířit v médiích pomluvu, že byly nalezeny ohromné výbušniny, které tam byly dány teroristy, a každý by řekl ano, a téměř s křikem by se dožadoval dalších kontrol a dohledu, který samozřejmě také zaplatí ze svých vlastních kapes, které jsou i tak téměř prázdné!

Takže už ani nepotřebujete výbuch, jak tomu bylo dříve, abyste lidi dokopal k souhlasu pro odhlasování zákonů, které jim vezmou jejich svobodu!

Připomínají mi malé děti, kterým jenom stačí pohrozit zdviženým ukazováčkem, tak, jak častým bitím v minulosti byly vycvičeni k tomu okamžitě souhlasit se vším, aby se vyhnuli možné, naznačené bolesti, jestliže neuposlechnou.

Tak jsou poté prosazeny – „demokratickým způsobem – další protiteroristické zákony, samozřejmě daňová zátěž pro každého pracujícího bude muset být zvýšena, aby se zaplatilo více lidí, kteří sami nic neprodukují, nepracují, kromě toho, že dělají život těžší těm ostatním, kteří se snaží vydělat si na živobytí! Jeden člověk pracuje a pět lidí prověřuje jím vyplněné formuláře, jeho cestovní dokumenty, jeho testy slin, jeho kuličkové pero – které může skrývat výbušný předmět – nebo naslouchají rozhovorům v jeho mobilu, zatímco deset ozbrojených policistů – také placených z daní – nervózně sleduje celou tu scénu, protože kdokoliv *by mohl* být terorista!

Rozhodně bychom si neměli plést antiteroristické zákony se zákony proti svobodě, i když nám jsou nám tak prodávány. To je demokracie? Ale ne! Demokracie může nastat pouze poté, co každý jedinec myslí své vlastní myšlenky a činí svá vlastní rozhodnutí na nich založená. Ne, jestliže je příliš mnoho těch, kdo jsou příliš snadno ovládáni přes své emoce a strachy. Pak ve skutečnosti máte společnost, která je jenom *zdánlivě* demokratickou společností, protože každý polointeligent, árijský pseudo Hitler – v novém těle – posedlý ovládním má možnost s pomocí médií nechat ty bdělé bytosti *přehlasovat* těmi manipulovatelnými.

Co jsem právě zmínil, by mělo učinit nezpochybnitelně jasným, proč by mírová filozofie, jako je tato, která má potenciál skutečně nastolit vědomí prostých jedinců do vyšších výšin, je oblíbeným terčem, který má být rozcupován v médiích.

Proto bych byl velmi pyšný, když by také tuto knihu a filozofii by čekal stejný osud, protože by to bylo jasným ukazatelem pro to jak „nebezpečné“ jsou moje výroky z hlediska těch, kdo potřebují lidi, kteří mohou být manipulováni ve svých myšlenkách a emocionálně řízení, aby udrželi jejich systém v chodu a že se bojí možné ztráty kontroly. Dobrá, určitě to udělají. Já vám to s určitou hrdostí garantuji!

Od této chvíle jsou tyto věci minulostí. Tato kniha končí duchovní středověk tam, kde stále přetrvával, a začíná novou éru, ve které známe svůj plný potenciál a také jej vědomě používáme. Éra, ve které již nikdo neřekne: „Odpusťte jim, vždyť oni nevědí, co činí“. Nyní to víme...

Proto je skutečně významné, aby každá DB byla ve stavu plného sebeurčení, takže skutečná – a ne jenom zdánlivá demokracie byla možná a uskutečnitelná.

Samozřejmě, že by to na první pohled vypadalo jako chaos a bezpráví, ale tento dojem je velmi zavádějící, jak uvidíte.

Jakmile je osoba skutečně sama sebou, myslíme tím ve smyslu „impulsu 8“, pak je také ve stejnou chvíli všemi těmi ostatními a může zaujímat a stejně tak rozumět jejich hledisku. Nebude se pouze dívat na jednu stranu mince při analyzování těžkosti, ale na obě – nebo i na více – na všechny strany, jako v případě těžkosti, která se týká celé populace. Ona bude schopna vytvořit kompletní, vlastní vesmír 1 (V1), který je plně pod její vlastní kontrolou. Tím způsobem pak může pozorovat a analyzovat všechny nežádoucí stavy ve fyzikálním vesmíru (V3) a s vysokou rychlostí na takových základech vypočítávat kompletní řešení, které umožní sebeurčení každého jedince jako osoby – protože DB – není podřízena zákonů prostoru a času.

Neboť ona je také všemi ostatními, samozřejmě, že nebo bojovat, utlačovat nebo dokonce ničit jakýkoliv aspekt sebe sama, protože optimální řešení je pouze optimálním řešením tam, kde skrze výsledek těchto výpočtů je podpořeno přežití a existence všech!

Součástí toho jsou také zvířata a rostliny, předměty a pokračující existence hmoty v prostoru a času samo o sobě. A aby měla to všechno, duchovní bytost nepotřebuje nic jiného než svoji nekonečnou, nesvázanou a neomezenou kreativitu – svoji fantasií, která pro tento účel samozřejmě nejdříve potřebuje být rehabilitována. Nejvyšší bytost by ani nechtěla vidět George W. Bushe na elektrickém křesle za masovou vraždu – koneckonců, ty důvody pro války byly buďto vymyšlené nebo zcela mimo – protože evidentně by výsledkem byla duchovní bytost, která opustí tělo, která se pak znovu bude v novém těle snažit stát se prezidentem spojených států! Jinými slovy žádné skutečně trvalé řešení problému.

Mimoto, by cítil, že je s ním zacházeno nespravedlivě, což by vedlo k ještě více nenávisti, pocitovému chladu a pocitům odplaty u toho později narozeného dítěte.

Nemyslete si rovnou, že jste špatnými rodiči, jestliže vaše dítě projevuje agresivitu, asociální a násilné chování, které si nemůžete vysvětlit, protože jste se skutečně snažili jej vychovat v milující atmosféře.

Až dosud jste si možná ani byli vědomi, že byste v rukách mohli držet takového malého milého človíčka – *rovnou po jeho vlastní popravě, nyní v porodnici* – jako své „vlastní“ nově narozené dítě. A *jistě* byste dostali špatnou radu, když byste později nechali toho – duši a ducha popírajícího žabaře za rohem – hledat po možných příčinách v dětství.

Mohli by vás nanejvýše kritizovat za to, že jste strávili příliš mnoho času nedůležitými přesčas, abyste si snížili hypotéku na svůj vlastní dům. Namísto toho, abyste strávili nějaký čas duchovními záležitostmi a vyprodukovali skutečné odpovědi na dosud nezodpověděné otázky – což vše pět kondenzuje nakonec k tomu být „špatnými rodiči“.

Ale příliš si s tím nedělejte starosti, protože jestliže se rozhlédnete kolem, stěží naleznete někoho, který v této záležitosti nebyl na stejné lodi, zejména zde, v civilizované, technicky vysoce vyspělé západní části země, byly takové „zbytečnosti“ zanedbány.

Jak byste mohli přimět někoho takového, jako je George W. Bush, aby změnil své chování bez toho, abyste poškodili jeho sebeurčení, nebo jste ho dokonce nějak nutili? Tím, že mu pomůžete!

Myslíte si, že nepotřebuje pomoci? Myslíte si, že je osoba, která potřebuje 60.000 bezpečnostních agentů, aby se cítila trochu bezpečněji, a potřebuje mít všechny kanály v okruhu šedesáti kilometrů zavařené, když přijede na návštěvu v dobrém emocionálním stavu?!

Za jak „duševně zdravého“ byste považovali někoho, kdo nevyjde ven, bez toho, aby všem svým sousedům výslovně nezakázal přístup na jejich balkóny nebo vyklánět se z oken? Osoba, která vyžaduje, aby nikdo nemohl zaparkovat svůj vlastní automobil na ulici ani ve své vlastní garáži – také garáže musejí být zaplombovány – a která také nechá odstranit všechny volné poštovní schránky, odpadkové koše a rozvodné elektrické skříně, když ohlásí, že přichází na návštěvu.

Přesně toto a ještě dost dalších byly podmínky vyžadované George W. Bushem pro jeho návštěvu Německa v roce 2005!

Já bych takovou paranoii ani nepodporoval, ani bych nesplnit podmínky, které stojí několik milionů euro – které by lépe mohli být investovány na to, aby nakrmili stovky chudých rodin po dobu roku nebo tak. Namísto toho bych takové osobě odepřel plánovanou návštěvu a jako alternativu bych mu nabídnul pomoc s tím, že najdu příčiny, které v něm vzbuzují takový strach. Protože on nemusí jezdit na návštěvu, jestliže tyto podmínky nebudou splněny. On by ani vůbec nechtěl přijet. A když by na světě neexistovala země, která by splnila jeho podmínky, ale namísto toho by mu všichni nabídli pomoc a vzdělání v tom, jak žít šťastný život beze strachu, bez toho, aby si vytvářel miliony nepřátel, kteří pak ohrožují jeho život, tak by zakrátko nebyl ničím víc, než lidem pro smích, a už by ani nebyl k ničemu svému zbrojnímu průmyslu.

Samozřejmě, že by někdo mohl zemi jako je Německo zvýšit ceny ropy za trest, ale na co máme „BMW“, které již může masově produkovat automobil na vodík! První zprávy o tom jsem četl již v roce 2004!

Tyto automobily mimochodem vypouštějí pouze vodíkové páry, takže ani stopa po škodlivých zplodinách. Ale tak nějak se zdá, že někdo, že někomu ani tak nejde o životní prostředí, protože s, benzínem a s ropou mohou z lidí dostat více peněz a environmentální daně by také odpadnuly. To je, proč mohu rozumět, proč tohle raději nechtějí zveřejnit nebo

se tím řídit! A proč by někdo podněcoval k válkám v oblasti, které mají velké ropné rezervy, když by ropa již nebyla tolik v poptávce. To by samo o sobě vykolejilo celou tu válečnou legraci! Já ale nechci být škarohlíd, takže o tom již nehovořím, tak, aby si to nikdo moc nepromýšlel – já jsem koneckonců tu a tam dobrák.

Všeurčení pouze začíná s tím prvně poskytnout jiným bytostem jejich sebeurčení! Jestliže by ale některá z těchto bytostí překročila sebeurčení a začala bránit jiným bytostem v jejich sebeurčení, utlačovat je, odmítat nebo odepírat jim jejich právo nebo se je snažit vnutit jim svoji vůli, pak ta bytost ztratila svoje právo na sebeurčení a měla by ihned být omezena, aby byla nastolena rovnováha, protože jinak všechny dveře a brány by byly široce otevřené pro konflikty, války, hádky, násilí a také kriminalitu!

Protože, co jiného je zločinec, než někdo, kdo by rád měl peníze, ale raději okrade někoho jiného, kdo má peníze, než aby pro sebe pracoval? Vidíte, jak v tomto případě toto sebeurčení okradené osoby, která by si raději svoje těžce vydělané peníze nechala pro sebe nerespektováno tím zločincem?

To je společným jmenovatelem jakéhokoliv konfliktu, jakékoliv války, hádky, násilného činu, bez ohledu na velikost. Nezáleží na tom, jestli se jedná o boj mezi dvěma lidmi, válku mezi dvěma nebo více národy nebo jestli násilná konfrontace nastala mezi fanoušky dvou fotbalových týmů. Ten důvod je vždy stejný: *Sebeurčení ostatních není poskytováno nebo tolerováno!*

To má stejný význam, jako když řeknete: Vědomí ohledně všeurčení nebylo základem jejich myšlení a jednání, protože jinak by tam nedošlo k přestupku proti sebeurčení!

Co přesně je tímto stavem všeurčení, o kterém hovořím? Zde následuje definice: *Všeurčení je stav vědomí ve kterém bytost dosáhla jistoty, že má vlastní schopnost a ochotu začínat, měnit a zastavovat dvě nebo více sil, ať již jsou v protikladu nebo ne.*

Výše uvedená definice také zahrnuje:

Dva a více jedinců, dvě a více skupiny, dvě nebo více planet, dvě nebo více německé rasy, dva nebo více vesmíry, dvě nebo více duchovní bytosti, stejně tak jako ovládání úvah dvou nebo více identity ať jsou si protikladné nebo ne.

Myslíte si, že je to těžké? Mohu vám snadno ukázat na příkladu, že nikdo schopnost všeurčení neztratil, ale ztratil zde opět pouze vědomí ohledně té schopnosti!

Pojďme si probrat okolnosti fotbalu. Nastoupily proti sobě dva týmy. Sudí a jeho asistenti jsou tam také a řídí hru. Brankář, pokaždé deset hráčů v týmu, to je 22 herců a všichni sledují stejný účel: Dát během hry více gólů nežli protivník.

Abyste měli hru, neměli byste zaujímat stav všeurčení, protože pak by to nebyl žádná hra. Protihráči neposkytuje ani kousek sebeurčení, ale děláte všechno proto, abyste mu zabránili v prosazení jeho vůle! Ve hře se jedná o sílu proti síle, o záměr proti záměru, o úsilí proti úsilí a samozřejmě o sebeurčení proti sebeurčení.

Jenom si představte sebe v roli útočníka týmu a s míčem zaútočte na bránu. Pojďte! Trochu rychleji v útoku byste mohli...! Dobře! Dostáváte se k bráně soupeře. Teď skoro můžete cítit na krku dech obránce, který se připlížil z levé strany se záměrem připravit vás o míč, zabránit vám v průchodu k bráně. Není tak rychlý jako vy a jako jedinou možnost vidí natáhnout nohu k míči, aby jej nasměroval do rukou vlastního brankáře, který by tak nebezpečnou situaci zvládl.

On zvedne nohu, natáhne se a sklouzne přesně k míči, který máte těsně u nohy. Ale vy jste si to právě včas uvědomili a již malý úhybný manévr postačoval, aby zmařil jeho plány. Jenom o zlomek vteřiny později, jak vy – stojíte volný proti brankáři – chcete vsítit míč za toho brankáře do sítě, ten obránce stále sklouznutím dokáže přímo před vašima očima špičkou svých prstů ten balón vyrazit! Jasný případ hry rukou v pokutovém pásmu! Měl by následovat přímý volný kop! Ale od čarového rozhodčího se neozývá hvizd. Ten přihloupělý, rozesmátý brankář protihráče chytil míč, který mu byl odehrán do náruče jeho obráncem, a vy běžíte protestovat k čarovému rozhodčímu a velmi nahlas mu řeknete, že je slepý prase. To povede k tomu, že dostanete červenou kartu za urážku a musíte opustit hřiště, protože rozhodčí ani jeho asistenti neviděli tu šikovnou hru rukou. A protože toto bylo finále šampionátu, ve kterém scházelo dát jediný gól, abyste sezonu ukončili jako vítězi, a zatímco vy jste se vplížili do šaten, tak slyšíte, jak vás závěrečný hvizd zasáhne přímo do srdce. Hrozné, že?

Ne, není to tak zcela hrozné, jak se to může zdát. A tak jinourčené, jak to vypadá také ne. Ať už nenávidíte rozhodčího jeho asistenty nebo toho protihráče, jak chcete, buďte si prosím vás vědomi jedné věci: Zažíváte to, co si způsobujete skrze své vlastní myšlení! Jako všichni ostatní.

Není to tak, že hráč fotbalu potřebuje nejenom spoluhráče, ale také protihráče? Dokonce jsou i vymezené termíny, tak, aby se tak každý dostavil ke hře. Také nevezmou jakéhokoliv protihráče, protože to není žádná zábava nemít žádnou protihru. Kde pak je to uspokojení, když již dopředu víte, že vyhrajete 40:0? Takže máte v lize jenom týmy, které mají sklon vykazovat srovnatelnou úroveň schopností.

Samozřejmě také potřebujete, doufejme nestranného, rozhodčího, který může, jak každý hráč fotbalu ví, tu a tam učinit chybné rozhodnutí. Stejně tak tam jsou protihráči, kteří se snaží nefér způsoby nebo sehranými fauly, když normální prostředky k dosažení jejich cíle nestačí - to je také každému profesionálnímu hráči fotbalu „známo“.

A k těm úvahám o štěstí a neštěstí, osudu nebo jednoduše smůle – to vše je také obsaženo v jejich myšlení! Abychom toto celé myšlenkové souhvězdí ukončili, tak je tam myšlenka, že „míč je kulatý“ a „fotbal to je hra“ - což řeknete poté, co se emoce poněkud uklidnily.

A každý, kdo je účastníkem takové hry, jako fotbal potvrdí, že přesně to, co se stalo zde, se může stát! To je to, co je za fotbal považováno. A bez kteréhokoliv z těchto aspektů by to nešlo, protože v jejich komplexnosti, relativní nepředvídatelnosti, a celistvosti, tyto věci poskytují přesně emocionální horskou dráhu a vzrušení, které pro mnohé činí tuto hru tak zajímavou.

Existuje někdy ve fotbale něco, co není v harmonii s nebo v souladu s myšlením každé bytosti zapojené do hry? Ne!

Není to tak, že protihráč je žádoucí, aby byl na místě, o kterém někdo předpokládá, že tam bude stát v cestě vlastním účelům a není to přesně to, co je požadováno, abyste to mohli vyřešit nebo vyhrát nad tímto chtěným „problémem“ nebo lépe řečeno zvítězit? Ano takhle to je!

Takže zde můžete skutečně mít případ všeurčení! Je to jenom potlačené, zastřené a záměrně udržováno jako nevědomé, protože jinak by již protihráč nebyl skutečným protihráčem, ale spoluhráčem! Tím, že budete přesně pozorovat, co se zde děje, můžete vidět, že protihráči nejsou protihráči a nepřátelé nejsou nepřátelé!

Zdánlivě si odporující síly, jednotlivci, skupiny nebo záměry pak nejsou ve skutečnosti protikladnými! Ale to byste pouze vnímali, jestliže byste se neidentifikovali s jednou stranou, ale nezávisle na identitě, prostoru, čase, nebo události mohli zaujmout vědomí „impulsu 8“, skrze který jste zjevně schopní začínat, měnit, zastavovat, a řídit kteroukoliv z těchto situací.

Stejně tak, jako v případě policistů, kteří jsou zcela závislí na tom, aby byli zločinci, protože jinak by neměli žádné ospravedlnění pro voji existenci, a už vůbec by nemohli vyžadovat peníze z daní na své výplaty! Ve skutečnosti by policisté měli odevzdávat část svých příjmů těmto zločincům, protože ti jim umožňují hrát hru na „četníky a zloděje“. Nebo to policie dělá zcela po svém a svádí skrze své donašeče další zločince k páchání kriminálních činů, aby je potom byla schopná chytit při činu a uvěznit je? Ta otázka je nicméně otevřená: „Spáchali by tito zločinci své zločiny, jestliže by nebylo nikoho, kdo by je podněcoval k jejich spáchání přestrojeným policistou?“ Není podněcování ke zločinu pro policistu trestné? Nebo by se dalo říci, že také v této oblasti je něco zcela špatné?

Nebo se zde dá použít přísloví, že každý ve hře na „četníky a zloděje“ je zcela v souhlasu s tím druhým, což indikuje stav „všeurčení“ a že to proto může být řečeno, že každý z účastníků v této hře má pozici plné příčiny? Ta odpověď je samozřejmě, jestliže máte odvahu se podívat!

Víte, že já někdy musím potlačovat smích zrozený z totální propletenosti, když se dívám na televizní rozhovory s americkými matkami a otci, kteří pláči pro své syny, ztracené ve válce? Oni byli tak pyšní, když jejich „hrdinové“ ve skvěle padnoucích uniformách pochodovali, aby zabili ty ďábelské Iráčany! Tak proč nyní brečí? Oni byli tak pyšní na své dobře vytrénované potencionální zabijáky „cizích“ iráckých otců, matek, dcer a synů. Když tito Iráčané neřekli, och, vy jste Američané, a samozřejmě, tak to se nebudeme bránit, když vy hoší vpochodujete do naší země, abyste nás vyhnali – proti naší vůli – nebo zastřelili! Opravdu by vás to překvapilo?

Mě to nedochází! Co si ty americké matky a otcové mysleli, že je takhle věc, které se říká válka, do které své děti poslali? Večerní procházka růžovým sadem, při které nikdo nezemře? Ten, kdo vyráží se záměrem zabít, by se neměl divit, jak se stalo, že je sám zabit. Když lidé pošlou svoje děti do prvních linií díky zbabělému hlupákovi, tak by si měli být vědomi, že ten „nepřítel“ bude na jejich děti, které vstoupili do cizí země s jejich zbraněmi také ze sebeobraný střílet! Oni vědomě poslali své děti na možnou smrt – jenom to bylo potlačeno. A to je, proč nyní brečí! Protože přesně vědí, kdo je skutečně zodpovědný za smrt svých dětí: Oni jsou a samozřejmě také ty děti, kteří se mohli stát buddhisty, aby později mohli, na základě svého přesvědčení odmítnout vzít do rukou zbraň.

Snad – a z mého pohledu zcela jistě – jsem za to zodpovědný také já sám. Protože kdybych byl o trochu rychlejší a nepromarnil tolik času s nedůležitými věcmi, jako jsou hudební vstoupení, natáčení filmů nebo nějaká dobrodružství se ženami, tak by tato kniha byla již připravena mnohem dříve a proto by větší vědomí v populaci možná vedlo k tomu, že by již nikdo s válkou nesouhlasil – možná! Protože také s krvavou válkou je to všeurčené hraní – i když ne vědomě – jako v příkladu s hráči fotbalu nebo hry „na četníky a zloděje“.

Každý má v ruce všechny karty a snaží se skrze moc svých myšlenek účastnit se na této válečné hře nebo ne, hrát ji nebo nehrát, dostat faul nebo ne, být zabit nebo zabít. Snad na první pohled to není tak evidentní, ale nebudou o tom žádné pochyby, jestliže se na to podíváte z hlediska „impulsu 8“ a to můžete učinit kdykoliv. V uvedených příkladech jste mohli, nebo ne? Nicméně tam se nejednalo o tak velké množství převzetí zodpovědnosti, jako v případě války. Ale skutečně neexistuje tak velký rozdíl, protože společní jmenovatelé jsou stejní.

I pro mne tam ležel na překonání velký skok mezi tím jen čistě o těch mých vlastních zodpovědnostech vědět, a mezi schopností a proměněním nebo aplikací tohoto vědění. Tuto propast jsem překonal napsáním této knihy.

Jestliže by taková kniha byla zabránila jedné nebo dokonce oběma Bushovým válkám skrze, to je čistá spekulace. Ale bohužel já nemám - na rozdíl od vás - tu výmluvu, že jsem až dosud nevěděl, že mám schopnost věci změnit. Vy ale také tuto výmluvu již od teďka nemáte! Jakmile by všeurčení a jeho význam byl vyučován na školách, pak byste viděli, že jsme v jedné generaci vytvořili základ pro novou civilizaci, který by vzkvétala v čerstvém jasu jednoty, spravedlnosti a svobody.

A proto si nyní myslím: až to dokážeme a tento svět již nebude zažívat války tak, jak každá DB bude rehabilitována jako „Impuls 8“, co bude vši odpovědí na tuto otázku: „Pomohli jste také?“

Všeurčení jde mnohem dále za říši sebeurčení. Obsahuje vědomí nejenom o způsobování ve svém vlastním vesmíru (V1) toho, co zažíváte jako svých sedm impulsů existence, ale i to, co každá další bytost zažívá v jeho vesmíru (V2)! O krok dál vidíte ten další logický následek, který ukazuje, že dokonce i společně vnímaný hmotný vesmír (V3) odpovídá přesně tomu, co je v přítomném myšlení bytosti, která jej vnímá.

Tím chci potvrdit tu častou slýchanou moudrost, která říká: „Vnější svět je jenom zrcadlem vaší vlastní duše“ jako správnou - a přidejte si k tomu, že vy nemáte duši, vy „jste“ duše“.

A to se dá použít i na fotbalový zápas - a na to co odhalili snad jenom někteří - tedy stejně tak na policisty, zločince, dokonce i na psychology stejně tak jako na - skutečně je pro mne těžké to dostat ven - na George Bushe. Protože „Před Bohem jsme si všichni rovni.“

Když například sedíte v kině a trháte si srdce brekotem, jak vás ta scéna, kterou jste právě viděli, pohnula k slzám, je to pak skutečně ten film, režisér, herec nebo snad fantastická hudba, která byla příčinou toho vašeho emocionálního výlevu? Nebo jste to vy sami - ve světle skutečnosti, že jste u pokladny - jenom abyste to zažili - za to skutečně zaplatili? Nebylo to již dopředu součástí vašeho myšlení, že jsou filmaři, kteří dělají filmy, které jsou vám neznámé? Nebylo to součástí vašeho myšlení, že existuje filmový průmysl, scénáristé, krásné nebo ne tak krásné slečny za kasou - nebo ošklivě smrdící, upocení sousedé, kolem kterých reklama na mýdlo a sprchové gely prošla jako biblický hrnec?

Když jste si kupovali lístek, nechtěli jste, aby film, za který jste zaplatili, ovlivnil a ovládl svět vašich pocitů? Samozřejmě, že jste to chtěli, protože kdo by chodil do kina, kdyby z toho neměl žádný efekt, když tam jde, což je co dělá život tím, čím je: vzájemná hra příčin a účinků, které jsou znovu způsobovány „ostatními“, kterými jste ve skutečnosti vy sami.

Ale, kdo v takovém případě vůbec myslí na to, kdo co způsobuje? Pravdou je: vy vytváříte neznámé filmy, neznámé režiséry, neznámé situace sami, které u vás mohou způsobit v neznámý čas, na neznámém místě, neznámé emoce. Podívejte se do vlastních

myšlenek a připustíte, že pokud k sobě budete upřímní a nebudete se chtít vyhnout ohromné zodpovědnosti, která jak ucítíte, bude vstupovat do vašeho vědomí příšerným tempem.

Každý amatérský nebo profesionální hráč na světě se shledá s neznámými výsledky, neznámými chybnými rozhodnutími rozhodčího, neznámými akcemi protihráče nebo nepředpokládanými reakcemi jeho obecenstva atd. V jeho vlastním vesmíru, jakmile začne takové koncepty jako možné budoucí scénáře v sobě hledat.

A to je přesně tím, co všeurčení znamená! To je tím vysvětlením, proč ta definice říká, že můžete i regulovat, startovat, měnit, nebo zastavovat ty úvahy a ty myšlenky několika identit také, jestliže jsou nepřátelskými jedna k druhé. Protože i budoucí chování a myšlení těch jiných bytostí, celé jejich vesmíry (V2), jsou již tam *ve vašem vlastním* myšlení – a dokonce i přesně nyní! Jenom to podřimuje v koutku nekonečna bez toho, abyste to doposud probudili.

To je tím důvodem, proč je všeurčení možné, jakmile bylo v někom jednou rehabilitováno vědomí o něm. Pro začátek je potřeba zjistit, jak přesně způsobujete svým vlastním myšlením vše, co sami zažíváte. Když je toho dosaženo, a bytost rozpoznala plnou sebeurčenou pozici příčiny s ohledem na svůj vlastní vesmír (V1) bez jakýchkoliv pochybností nebo omezení, pak začnete znovu rozšiřovat toto vědomí.

Takže, když jste se podívali na všechny aspekty toho, co přesně vy způsobujete, skrze *co přesně* si myslíte, *pak* jste připraveni na ten další krok, který ale předpokládá, že máte neomezené vědomí jako „impuls 8“. Protože potom se podíváme, co necháváte *všechny další bytosti* způsobovat s ohledem na to, co vy poté, ale jenom zdánlivě – jako v případě toho filmu v kině – dostáváte jako efekt nebo v pozici příjemce, kterou bychom také mohli nazvat *tou „pozicí oběti“ tak oblíbenou a tak oblíbenou mezi nezodpovědnými lidmi*. To je nekonečně větší oblast účinků, kterou vy – skrze ostatní – činíte prožitelnou pro sebe a stejně tak znovu pro ostatní.

Je to výlet pro vědomí, který má nádech dobrodružství a uspokojení? Co myslíte? Já mohu říci jenom jednu věc: Já jsem ten výlet miloval. Miloval jsem to z toho důvodu, že je to cesta, která vás přivede domů – do ráje.

Síla a jednoduchost

Dotaz na vlastnosti, které člověk musí mít, aby byl skutečně silnou osobností, nebo silnou bytostí nejlépe zodpovíme, když vezmeme v úvahu, co je společným jmenovatelem takových silných osobností. Je tam přítomna zvláštní věc, která stojí nade všemi vlastnostmi a je jim nadřazena. Tímto rozhodujícím činitelem, který leží mezi silou a slabostí a proto vždy překlápí misky vah na jednu stranu je:

“Schopnost držet pozici v prostoru.“

Nikdo nikdy nebude schopen dosáhnout svých cílů, jestliže není schopen pevně držet pod ohromným tlakem, bez toho, aby utekl. Politici, kteří poté, co udělají chybu, byli odhaleni nebo soukromně šlápli vedle, hovoří o vyvození „důsledků“ tím, že odstoupí, nejsou ničím jiným než zbabělými karikaturami, bez kousku páteře, aby převzali plnou zodpovědnost pro skutečné následky svých chyb.

Museli jste slyšet výraz: „Pevný jako skála“. Přesně tak, protože síla má hodně společného s prostorem – jakmile člověk zaujme pozici – nikdy ji nevzdá nebo neopustí. Nezáleží na tom, co stříká dolů, co proti člověku proudí, nebo s jakou silou je člověk udeřen, aby tu pozici vzdal. Proto než se začnete zaměřovat na velký cíl, mějte jasno v tom, že potřebujete mít schopnost držet pozici v prostoru.

Japonští zápasníci sumo s přesností demonstrují definici síly, kterou jsem vám uvedl, neboť v sumo bojovník prohrává, když je vypuzen z kruhu nebo vyveden z rovnováhy svým soupeřem – jinými slovy se buďto složí nebo potřebuje pomocnou ruku, aby neupadl.

Ale také ve všech dalších populárních typech sportů, které naleznete po celém světě, existují nekonečné varianty pravidel, které určují výhru nebo prohru, které mají tak či onak něco společného s prostorem, získáváním prostoru nebo ovládáním prostoru. Například v automobilových závodech ten, kdo nezaujme pozici před všemi ostatními dostatečně často a také kdo není schopen tu pozici udržet do cíle, ten by neměl počítat s tím, že na konci sezony bude mít kolem krku vavřínové věnce – a jako automobilový závodník byste neměl dovoleno líbat anorektické slečny ze stupně vítězů, kterým bych raději pravidelně podával výživnou polévku, aby si alespoň časem vyvinuli alespoň náznak ženských křivek.

Neexistuje rozdíl, ať již hovoříme o sportovci obklíčeném protihráči, zaměstnanci ustrkovaném každý den jeho milými kolegy nebo o majiteli podniku, kterého se velmi palčivě požádá příliš usměvavý mafián, aby si, prosím, otevřel obchod na jiném místě, jestli brzy nezačne platit požadované výpalné. V každém z těchto případů bude schopen pokračovat v realizaci svých plánů a představ pouze ten, kdo dokáže udržet svoji pozici v prostoru. Nezáleží na tom, zdali je tím prostorem určitá pracovní oblast nebo místo, kde jste si pronajali obchodní prostory pro své podnikání nebo kruh jako v příkladu zápasníků sumo.

Pak byste se mohli zeptat: “Jak by mohla být osoba schopna udržet pozici v prostoru, když duch je tak ochotný ale maso tak slabé? Jak byste měl pokračovat s klidem ve své práci, když boule pod bundami hádajících se kamarádů mafiánů jasně naznačují, že to jsou zbraně?” Jak? Tím, že hned teď přestanete vnímat a myslet jako bezmocný, slabý člověk!

Vaše tělo nemůže tolerovat skoro nic, bez toho, aby umřelo a tak logicky také vzdalo svoji pozici v prostoru. Lidé se uhýbají z jakýchkoliv malinkých důvodů a vzdávají se prostoru, který zabrali. Malá kritika, male klepnutí přes prsty, náznak hrozby násilí a již jsou vystrašení – opouštějí přátele, ženu a děti, aby si zachránili vlastní zadek. Psychotický prezident mluví o nukleárním útoku a každý se střese strachy. Strach? Z čeho? Čůráte si do kalhot z malé atomové bomby, o které si slabý, smrtelný a zcela jistě nemocný člověk bez jakéhokoliv vyšší úrovně vědomí myslí, že může hrozit opravdu mocné a nesmrtelné duchovní bytosti?

Začněte se smát! Mohli byste se prosím přestat identifikovat s tělem a smát se, když v budoucnu uslyšíte takové přerostlé dítě takto mluvit? Slyšíte hovořit někoho, kdo neví, jak snadné to je pro několik vědomých duchovních bytostí vytvořit společnou realitu o skluzavce – složené z mentální energie – která všechny ty výbušniny hodí zpět na něj! Nebo vynecháte tu skluzavku a rozhodnete se společně, že žádné z těch explosiv nevybuchne – to vše záleží na tom, co tyto bytosti považují za zábavnější. Je pochopitelné, že se vám zdá neuvěřitelné být schopen vytvořit takové účinky, ale nezapomínejte, že dosud nebyla společnost s bytostmi plně vědomými, rehabilitovanými jako Impuls 8 ve svém středu. Žádná taková bytost nikdy neměla destruktivní nebo zničující záměry, protože aby je měla, musela by omezit svoje vědomí a tím i moc a hned by svoje síly ztratila, ale můžete se vsadit, že by taková bytost měla hodně legrace z odebírání destruktivních záměrů z ještě nevědomých bytostí – ze svého hlediska všeurčení – a proměňování je v nic. Tím magickým vzorcem, který duchovní bytosti umožňuje tak učinit je “zerovnímání”.

Toto nové slovo - zerovnímání – znamená čisté vnímání, bez jakýchkoliv přídavků. Není to ale výraz pro vnímání z lidského, hmotného hlediska, ale je to výraz pro vnímání z pohledu duchovní bytosti.

(Níže uvedené kapitoly ještě nejsou k dispozici ani v originálu.)

Úvaha nebo myšlenkový vzorec

Představivost jako zdroj nových realit

Znovuoživené nekonečno.

Závěr